

Ohroženy lesy u mladé Boleslavy !

Vyzýváme všechny, kterým není lhostejná podoba krajiny v krásném prostředí mladoboleslavska, aby se zapojili do její aktivní ochrany, neboť existuje přímé nebezpečí jejího nevratného zničení.

Napište na <for_esteem@volny.cz> a dostanete kontakt člověka, který nás požádal o maximální publicitu problému, a který žije přímo v ohrožené lokalitě a rád vám poskytne veškeré informace v podobě map, novinových článků, korespondence s ministerstvem životního prostředí a dalších podrobností k níže uvedenému. Děkujeme v zastoupení za jakoukoliv podporu ! K dispozici podpisové archy...

Následující je „citace“ našeho informátora :

„Záměr firmy Škoda, nyní již zcela německé, v naší „rozvojové zemi“ je vykácet jeden z největších a nejpřirozenějších lesů ve zdejších okresech (s hnízdištěm čápa černého – mimo jiné, atd.) a postavit místo něho mamutí zkušební polygon na testování aut – celková zničená plocha by měla být kolem 300 hektarů, přes 70 ha vyasfaltovaných ploch v délce 36 km. Za oběť mu mají padnout i tři rybníky. Už nyní zde stojí polygon, zvící slušného letiště, 3 km dlouhý, roztrácející kraj na dvě půlky – uprostřed lesa. Ale tam už to firmě dle jejího vyjádření naprosto nestačí a stavět si teď nový v areálu bývalého vojenského cvičiště – v místech už zničených – odmítá... Ostatní zrušnosti se dají vyčist – nejlépe mezi řádky – v materiálech firmy. Zdejší odpor sílí, ale chce to co největší podporu, takže žádám o rozšíření těchto informací a pomoc se sběrem podpisů na přiložené petici. Časově to úplně nehoří (schvalovací proces EIA snad nebude rychle hotový), ale čím dřív, tím líp ! Vzhledem k vlivu škodovky od zdejšího regionu až po vládu není naděje na „vítězství“ příliš velká, ale je. Sami víte, že je potřebné se za tyto věci brát, i kdyby nebyla naděje žádná...“

„nemám nové zprávy, pouze to, že MŽP zatím trvá na zamítavém stanovisku (a to je pro škodovku jediná nezdolná / ? / překážka), jsou zapojeny Děti země, Judr. P. Kužvart (Tmaň atd.), končí hodnocení EIA, asi započnou správní řízení za účasti oponentů obce srušení. Škodovka zvýšila nabídky za zbývající pozemky. Část lidí je jistě prodá, obce v okolí těž kalkulují se ziskem či kompenzacemi – plynotřikace, atd. Nyní je jakési ticho, do jehož zákulisí nevidím.“

Jak na dotěrný hmyz

Těžký život brněnských aktivistů

Za účast na brněnské street party v roce 2000 byl k tisícikorunové pokutě odsouzen Milan Š. Jako jediný z šikanovaných „pořadatelů“ se dostal až k trestní komisi, která jeho chování vyhodnotila jako přestupek, neboť při vybavení, které měl k dispozici (šlo o megafon) měl využít k tomu, aby suploval práci policie a vyzýval účastníky pouliční blokády k odchodu. Nutno dodat, že Milan Š. patřil mezi ty, jenž megafonem odrazovali některé „horké hlavy“ mezi demonstranty od neuvážených činů a vyvolávání zbytečných incidentů (v době, kdy blokáda úspěšně probíhala), a tedy částečně i díky němu proběhla brněnská pouliční slavnost bez násilných excesů.

Je vidět, že pro obtěžování nepřijemných aktivistů se hledají i naprosto absurdní důvody – nejinak je tomu letos : i letos si policie zve pořadatele Brněnské street party na vysvětlení nesmyslů. Přitom vyšlo najevo, že natáčení lidí městskými policisty je podle zákona na ochranu osobnosti ilegální – takovou výsadu má jediné BIS. Plytké výmluvy nebudeme komentovat. Navíc brněnská četníci mnohdy zapomněli doma identifikační čísla...

Kvůli nedostatku místa

jsme nuceni vynechat obsáhlé zpravodajství z transportu jaderného paliva přes Německo do Gorleben (tisk ale tentokrát informoval docela solidně a podrobně) a urgentní emaily od ABC, upozorňující na nové záležitosti ve starých případech uvězněných EF! aktivistů a na čerstvě zatčené. Taktéž si budete muset dopřít počkat na články Zkušenosti anti GMO aktivisty + Boj francouzských rolníků proti Monsanto. Tak se těšte !

Na internetu je zdarma ke stažení kniha o jaderné energetice, haváriích jaderných elektráren a jaderných zbraních se spoustou obrázků. Stáhnout po telefonu trvá asi 30 minut. <http://atom.web.worldonline.cz>

Earth First! Action Update

BEZ KOMPROMISU V OBRANĚ MATKY ZEMĚ !

(ČERVENEC 2000 – ČERVEN 2001)

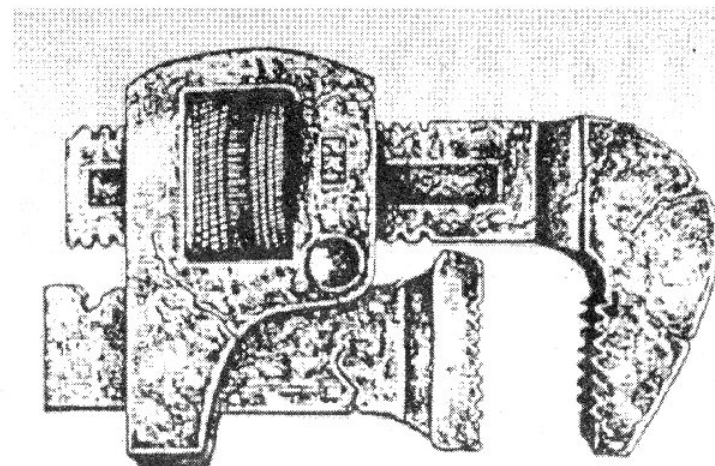
4. ročník

Dobrovolná cena (náklady = 20 Kč / ks)

6

Proč AU není v této chvíli tím čím by být měl – rychlým a stručným infolistem o již proběhlých či teprve připravovaných akcích, a místo toho je věnován delším teoretickým pracem ? Proč volíme obsáhlejší formu, které obětujeme původně zamýšlenou aktuálnost ?

Protože není skoro nikdo, kdo by přispíval a v podmínkách, v jakých je AU kompletován nelze mluvit o jeho častějším vydávání ... Jak to hodláme řešit do budoucna se dozvíte dále, ale mějte přitom stále na paměti, že bez vaší podpory to nepůjde !

„Radikální ekologové jsou problémem vzhledem k tomu, že hesla, která propagují, jsou většinou pravdivá a mají podporu veřejnosti, ale i policistů.“

Tento výrok patří podplukovníku Rudolfu Zemanovi z Kriminálního úřadu policejního prezidia ČR a byl v roce 2000 otištěn ve sborníku textů vydávaných ministerstvem vnitra.

Zašlete k nám své zprávy !

(Nemůžeme vás informovat, když vy neinformujete nás)

Nejdůležitějším úkolem našeho „kolektivu“ je vytvořit periodikum, které bude poskytovat aktuální pohled na ničivé zásahy do ekosystémů a původních kultur ze strany soukromých firem, vlád a jiných institucí. Jak ve světě, tak i na našem území. A to se může týkat třeba právě Tvého regionu ! Tak na nic nečekej a ozvi se ! Zároveň chceme přinášet praktické rady, popisy efektivních, vyzkoušených postupů a způsobů, jak tomu zabránit. S tímto záměrem jsme AU začali vydávat. Proč tomu tak stále ještě není, a AU ani zdaleka nenaplní své původní poslání a ideály, se dozvíte na jiném místě...

K jakému účelu Vám nabízíme stránky tohoto zpravodaje je nyní už známou věcí - pošlete nám zprávy z vašich akcí, podstatné informace o lokalitách, které bude třeba výhledově bránit a o plánovaných projektech, které bude třeba zastavit. Zašlete nám Vaše samostatné příspěvky s obsahem orientovaným na tematiku radikální a hlubinné ekologie, nebo připomínky k probíhajícím kauzám a jejich závěrům. Podělte se s jinými o nápady do budoucna, o pozvánky na nadcházející protesty nebo napište jen o svých dojmech z toho všeho tady ...

Nezapomeňte také na doprovodné fotky !

AU 7 s množstvím aktualit, přehledem zkušeností aktivistů a reflexí vývoje v ČR plánujeme na podzim.

Vaše postřehy by tam rozhodně neměly chybět ! **Země především ! P. O. BOX 237, 160 41, Praha 6.**
e-mail : zemepreddevsim@ecn.cz Distributoři : spoléháme na Vás !

Action Up Date se stále vyvíjí, a proto prosíme o trpělivost. Bude nějaký čas trvat, než nabude své nejlepší podoby.

Budeme se snažit měnit tento informační list jen k lepšímu, stejně jako periodicitu jeho vydávání. Zda bude lepší „častěji a stručně“, nebo „čtvrtletně a obsáhleji“ můžete posoudit i Ty a napsat nám.

Vítáme i všechny Tvé další konstruktivní názory.

Děkujeme anarchistickým, ekologickým a ochranným periodikům, punkovým magazínům, alternativním distributorům a všem korespondentům za veskrze pozitivní reakce v recenzích na AU.

Speciální díky pak patří několika jednotlivcům za vyjádření jejich kritického a přitom konstruktivního náhledu. Díky za podporu všem !

Vydavatelé EF! AU v žádném případě nemají za cíl nadvládu k porušování práv a zákonů České Republiky = AU slouží pouze k informačním účelům. Právo na svobodu slova je zaručeno listinou základních práv a svobod.

Proč EARTH FIRST ! ?

Unavují tě „oficiální“ environmentální skupiny a organizace ? Jsi znechucen přelácanými ekology, kteří podlézají byrokratům a ziskuchtivým společnostem které ničí Země ? Máš zájem aktivně se podílet na obraně naší planety a ne jen pasivně přihlížet její destrukci ? Jestliže jsi odpověděl alespoň na jednu z těchto otázek ano, pak je hnutí Earth First! pro tebe to pravé !!!

Naše taktika nenásilných přímých akcí se ukázala jako úspěšná v případech, kdy jiné skupiny nebo organizace neuspěly, a upozornili jsme na problémy, které se ostatní snažili skrýt.

Earth First! (EF!) bylo „založeno“ roku 1979 v USA jako odpověď na vzrůstající nespokojenost s prací environmentalistů a pokračující devastaci přírody. V současnosti již existují stovky EF! skupin a skupin, které s myšlenkou EF! („obranou Země bez kompromisů“) souhlasí nebo se s ní třeba jen z části ztotožňují.

EF! užívá různých taktik k ochraně životního prostředí a všeho živého na planetě, od legálních procesů, přes občanskou neposlušnost až po přímé akce proti majetku. NIKDY se však nedopouštíme násilí na zvířatech či lidech !

EF! je jiné než organizace zabývající se ochranou životního prostředí, fungující na hierarchických principech a formou řádné registrace svých členů. Proto každý, kdo chce být správný earth first'ler, musí mít stále na paměti myšlenky a důvody proč EF! vzniklo. Především : EF! není žádná orga- nizace, ale hnutí a hlavně myšlenka. EF! nemá žádné členy, nebo placený personál, jen EF! aktivisty.

Věříme v biocentrismus. Věříme, že život - Země - je vždy na prvním místě, a proto vždy vedeme tuto myšlenku ke konkrétním akcím. Ať se jedná o práva lidí, zvířat, kácení lesů a stavbu silnic, nebo nadnárodní korporace a ekonomickou globalizaci, vždy je přítomna myšlenka EF! a nutnost rychlé přímé akce !

Obchod se zeměmi mimo dohodu: Některé země navrhuji, aby signatáři závěrečné dohody neobchodovali s se zeměmi, které tuto dohodu nepodepíší.

Tewelde Gebre Egziabher, šéf etiopského environmentálního úřadu a mluvčí mnoha rozvojových zemí při vyjednávání, chce také přinutit biotechnologické výrobce k tomu, aby museli zajistit včasné varování pro země, jejichž zemědělská produkce by byla nepříznivě postížena. Například Etiopie by chtěla být okamžitě informována, kdyby byl vyvinut nový druh geneticky modifikované kávy, což by mohlo vést k propadu prodeje této hlavní plodiny etiopského exportu. „Mnoho zemědělských komodit již bylo kvůli genetickému inženýrství vytlačeno,“ říká Egziabher. Například vanilka, dlouhodobě hlavní zdroj příjmů pro obyvatele Madagaskaru a Komorských ostrovů v Indickém oceánu, je nyní ve velkém produkována v Kalifornii.

JEDNÁNÍ JSOU OPĚT NA ZAČÁTKU : ŽÁDNÝ PROTOKOL NEEEXISTUJE A BYZNYS BĚŽÍ DÁL

Lobby USA sabotuje vyjednávání tím, že odmítá připustit zahrnutí soji a kukuřice do Protokolu (tyto plodiny představují 90% globálního obchodu s GMOs). Protokol v nyní navrhované podobě redukuje jakýkoliv potenciál na získání kontroly nad obchodem s GMOs pro další 4 roky. Také nepočítá se zavedením žádného označování ani oddělování. Kdyby měl projít závěrečný návrh, tak by podle Greenpeace „miliony dalších spotřebitelů ztratily volbu při výběru svých potravin a většina národních vlád by neměla moc k tomu, aby zajistila toto základní právo jednotlivce. Mnoho těchto zemí je závislých na dovozu potravin od hlavních vývozců jako jsou USA, Kanada a Argentina.“

„Skupina šesti zemí blokuje úsilí zbytku světa o dosažení shody. Zdá se, že USA jsou ochotny chladnokrevně ohrožovat biodiverzitu ve jménu krátkodobého profitu,“ říká Greenpeace. Tento dojem potvrzuje Mario Rodriguez z mexické Pulsar Group, která je jedním z největších světových producentů osiva: „Rozhovory se změnilly v jednání o mezinárodním obchodu a ne o ochraně biodiverzity.“

Bez schválení protokolu svět dočasně ztrácí možnost používání multilaterálního, mezinárodního nástroje kontroly, který by umožnil přenést část odpovědnosti na vyvážející země. Andská skupina (Bolívie, Ekvádor, Peru a Venezuela, země se zatím menším rozvojem biotechnologií) plánuje přijetí vlastního Protokolu biobezpečnosti v roce 1999, přičemž její členové využijí výhody podobné biodiverzity, kultury a stravování. Drobní farmáři v Latinské Americe by měli být buď finančně kompenzováni za konzervování přírodní zárodečné plazmy, která je v centru pozornosti obav souvisejících s GE plodinami, biobezpečností a biodiverzitou, nebo budou nadále do semenné banky ukládat vzorky z dalších zdrojů a poté využívat při výzkumu zárodečné plazmy.

Protokol biobezpečnosti by měl na prvním místě zajistit bezpečnost pro životní prostředí, obyvatele a spotřebitele před všemi ostatními ohledy včetně obchodu a měl by připravit takový regulační systém, pro který bude tento záměr prioritní. Potřebujeme Protokol, který by zajistil právo všech zemí na vlastní rozhodnutí o rozvoji svého zemědělství, o zavedení udržitelného rozvoje, o ochraně svých genetických zdrojů a o zajištění potravinové bezpečnosti v kontextu genetického inženýrství a obchodu s GMOs a jejich produkty.

Další kolo jednání proběhlo v říjnu 1999 ve Vídni. Ačkoli předcházející jednání byla zcela přístupná pro mezinárodní a nevládní organizace, tentokrát byl přístup umožněn pouze po ukončení tvrdého lobbingu.

- Greenpeace, Reuters

(pozn. překl. : Protokol biobezpečnosti byl přijat 130 státy po tvrdých jednáních v kanadském Montreалу koncem ledna 2000. Umožňuje zemím zakázat dovoz GMOs a jejich produktů, pokud dospějí k závěru, že zde není dost vědeckých důkazů o jejich bezpečnosti. - ČTK)

AU dodává : Oficiálním zástupcem fy. MONSANTO pro ČR je Agrokonzulta žamberk.

Lobbing zaměřený na EU, Nový Zéland a Austrálii požaduje úzkou definici produktů, na něž se má Protokol vztahovat, avšak rozvojové země a environmentální skupiny chtějí, aby se vztahoval na všechny produkty (včetně farmaceutických produktů) pocházející z GMOs. Takzvaná Miamská skupina (USA, Kanada, Austrálie, Argentina, Uruguay a Chile) je principiální odpůrcí Protokolu, shromažďuje všechny majoritní pěstitelé a exportéry GM potravin. Argentina vede mezi latinskoamerickými zeměmi, se 4,3 miliony hektarů osetých sojou odolnou vůči herbicidům je na druhém místě za USA s více než 20,5 miliony hektarů. Avšak ne všechny země Latinské Ameriky zaujaly takový postoj.

Brazílie přijala jako první latinskoamerická země zákon o biobezpečnosti v roce 1995. V rozporu s Miamskou skupinou požaduje, aby komodity jako kukuřice a soja byly zahrnuty do navrhovaného prověřování, které by bylo prováděné především při prvním naložení před dopravou do další země. Skupina exportujících zemí neustupně oponuje tomuto opatření, přičemž prohlašuje, že tento postup by měl být používán pouze pro GM osivo určené pro další pěstování. Uvádí, že toto osivo by kvůli možnému riziku pro životní prostředí a biologickou diverzitu mělo být prověřováno, ale že ostatní komodity takové riziko nepředstavují.

NEJSPORNĚJŠÍ NEVYŘEŠENÉ PROBLÉMY BRÁNÍCÍ PŘIJETÍ PROTOKOLU

Předložené požadavky : USA říkají, že je pro ně přijatelné, aby společnosti musely předem obdržet povolení země, v jejímž prostředí chtějí uvolnit jakékoli živoucí, geneticky modifikované organismy nebo osivo. Toto by však nemělo být požadováno s okamžitou platností, jak to prosazovaly některé země. Navíc se USA staví proti návrhu, aby se tato povinnost vztahovala i na neživé biotechnologické produkty, jako jsou GM bavlněná vlákna nebo kukuřičné sladidlo. Mnoho takových produktů již zaplavilo globální trh.

Zodpovědnost : Mnoho rozvojových zemí podporuje ustanovení požadující, aby byla odškodněna země, jejíž biodiverzita byla poškozena bezohledným dovozem GMOs z jiné země. USA říkají, že existující zákony jsou dostačující, ale ve skutečnosti zde v současnosti není žádný opravdový nebo dostatečně silný zákon o nesení zodpovědnosti za environmentální škody způsobené GMOs. Není ani v EU ani v jiných zemích.

V Rakousku je od roku 1998 národní zákon o GM, který obsahuje ustanovení o nesení zodpovědnosti, ale vztahuje se pouze na plodiny spadající pod tento rakouský GM zákon a ne na plodiny schválené podle evropské direktivy 90/220. Nová evropská komisařka pro životní prostředí, švédka Margot Wallströmová prohlásila v Evropském parlamentě, že je nakloněna legislativě s širokým okruhem působnosti, která by zaručovala, že společnosti budou zodpovědné za jakékoli environmentální škody zapříčiněné jejich produkty. Navíc by společnosti na své náklady musely dokazovat, že předkládané produkty jsou bezpečné. Dále řekla, že pro určení environmentální zodpovědnosti jsou potřebná pochopitelná pravidla. Toto je možno uvítat, uskutečnění však bude záviset na ní... V mnoha zemích (např. CEE/CIS) zákony o nesení zodpovědnosti za způsobené škody neuvažují GMOs – TNCs zde běžně provádějí testy na zkušebních polích, často bez vědomí nebo povolení místních úřadů.

Sociálně-ekonomický aspekt : Klíčovým bodem Protokolu je otázka, zda by země směly omezit dovoz GM produktů ne ze striktně vědeckých důvodů, ale kvůli potencionálnímu poškození ekonomiky. Delegáti USA to odmítají. Ostatní včetně Evropského parlamentu s tím souhlasí. Tímto zřetelně sociálně-ekonomickým ustanovením v Protokolu biobezpečnosti by bylo umožněno, aby země učinily v mezích mezinárodních právních norem takové rozhodnutí o importu a použití GMOs a (nebo) jejich produktů, které bude na první místo klást bezpečnost obyvatel a životní prostředí, aniž by tato rozhodnutí byla podkopávána pravidly volného trhu stanovenými WTO.

Princip předběžné opatrnosti : Princip předběžné opatrnosti byl poprvé uznán jako mezinárodní norma v Deklaraci z Ria (1992). Zde stojí: „Princip 15 : V zájmu ochrany životního prostředí mají státy, podle své způsobilosti, široce aplikovat opatrný přístup. Tam, kde je hrozba závažných nebo nevratných poškození, není třeba být nedostatek úplné vědecké jistoty používán jako překážka upuštění od měřítek výnosnosti, potřebnému pro prevenci environmentální degradace.“ EU chce omezit princip předběžné opatrnosti na zmínku v jedné všeobecné kapitole a v preambuli Protokolu. To by značně oslabilo možnosti zemí pro použití preventivního přístupu, pokud jde o geneticky modifikované organismy nebo jejich produkty.

Na úvod velká omlouva - za výpadek v periodicitě... Zdržení AU #6 není způsobeno v žádném případě naší pasivitou, spíše jejím opakem.

\$tyl vlády je zřejmý : čím víc smogu a varování „nedoporučujeme vycházet“, tím víc kamerových systémů... Stav ozonu většinou dlouhodobě na extrémně nízké hodnotě pod normálem. V polovině června uvidíme televizní rozbor lidí dle fototypů na ty co mohou přes poledne na dvacet minut ven a na ty, co nesmějí vůbec... Rok 01' se odvíjí ze špulky času ve stále stejné rovině. Rekonstrukce objektů se začínají vykláčením okolním stoletých porostů, z chemiček utíká stále více a více jedů jak do vody, tak do ovzduší, vznikají životu nebezpečné sklady odpadů. Stačí si přečíst noviny.

Příběhy o rychlé cestě k zisku a ke spokojenosti...

„Earth First !? Je to celý k smíchu jak je tahle věc v čechách ještě úplně v plenkách a všichni se tváří a mluví, jakoby to tu bylo kdovíjak rozjetý ! Jenže můžu takhle mluvit, když sám nic přímo v duchu EF! nepodnikám ? A smazas u klasického problému – nechci nadávat, když bych měl mluvit a to hlavně sám k sobě.

Už je to tak, během práce na tomto jsem pochopil, že všechno je jinak. Milióny nášivek a žádná ruka ochotna pomoci, nebo se aspoň ozvat. Jako cvok strádám informací a dávám to v potu tváře dohromady a stejně zbytečně. Málokdo se zvedne a aspoň nenapiše co si o tom myslí... Není to tak, že vytvářím nějakou autoritu – snažím se to dělat co nejvíce otevřeně, jestli si myslíš, že bys musel poslouchat něčí nařízení co je EF! a co ne, tak se mylíš. Tak to není – ozvi se a uvidíš.

Zároveň někdo nemá právo obviňovat, že dělám z EF! něco jiného, než si pod tím sám představuje. Kdybych dělal tenhle plátek v duchu „jediný správný způsob“, tak samozřejmě ano, ale je to děláný přesně v duchu opačným ! Pokud chceš aby vypadal jinak, tak se ozvi ! V každém čísle je výzva k reakcím a vyplešování toho časáku ! Já to vlastně dávám k dispozici ... a co z toho ? Akorát nikam nevedoucí pomluvy. Všichni radši nadávají, než aby se do toho pustili se svou představou, když ta moje je podle nich špatná...

Hnutí ? Pokud si budu nárokovat, že jeho správná podoba sem já, tak vytvářím něco, čím ho potlačuji.

Hnutí jsou lidé, co chtějí jít spolu bez ohledů na drobný neschody a rozdíly a ne ti co chtějí jít sami za sebe, izolovaně a navíc ve jménu lidstva...

Dávat tohle dohromady je peklo. Miliony materiálů a člověk na jejich zpracování a kompletaci jen jeden, ale zas nakonec věříme, že to má smysl, a tak všechno vždycky nějak překonáme. Jde o to, že to nemůže výhledově všechno táhnout jeden, dva, který se už teď zabývají i jinými záležitostmi. Po diskuzích o tom jsme došli k tomu, že jestli se má AU udržet i do budoucna, tak musí mít pravidelné příspěvy, překladače a vůbec pisatele. V této podobě redakce je to pro nezvládnutelné... Vic je v pasáži **JAK DÁL ?**, která bude doufám provokovat k něčemu konstruktivnímu všechny ty hasákama, pěstní a kladivý onášivkované lidičkám, který ve skutečnosti ani nenapišou nějakou podobnost ze své lokality.... No nic... Buď to neuměj napsat nebo radši odsoudi celý AU, nevím. Kritika je zbytečná, když si jí kritici říkají jen mezi sebou !

Děkujeme za návštěvu koncertů benefičních pro EF!

Kdo rozjede pravidelnější = aktuálnější infolist EF! na Síti ?

Kdo by chtěl pomoci zřízením internetové podoby tohoto aktuálního skutečně si zasloužícího názvu UP DATE, nechť se ozve. Šlo by o co nejčastěji aktualizovanou infostránku, kde by se zájemci mohli dozvědět co se chystá, jaké akce probíhají a kde je potřeba pomoci. Podle ohlasů na papírový AU vidíme, že to tu chybí. O naprostý absenci informační sítě po republice netřeba dlouho mluvit – všichni spolíhají na všechny – kdo se nepídí, má smůlu. Chtělo by to nějaké pravidelné médium. Ani Autonom kdysi takovou funkci neplnil. Chtělo by to něco jako SCH news v Anglii - 2 stránky každé pátek - reporty a zároveň avíza. Jenže to musej dělat tři lidi a jenom to...

Konečně šance ! Chceš - li ovlivnit i ty tenhle plátek potažmo informovanost lidí, máš příležitost.

Napiš nám na zemeprededevim.cz a očekávej během léta naši zprávu ! Někdy v srpnu uspořádáme setkání všech zájemců o EF! AU. Příjemné víkendové sezení, kde budeme řešit se bude minulost i budoucnost. Dojde k ujednocení a zároveň rozdělení zájmů. Jednat se bude o strukturu, obsahu a načasování příspěvků těch, kteří mají zájem se již nyní podílet na dalším čísle. Jak bude vypadat, záleží potom už na Vás. Informace kdy a kam jet dostaneš včas.

Je škoda zahodit tak kvalitně rozjetou věc, nemyslíš ? Prostředky (AU 3 – 6, včetně speciálu k Září, vyšly celkem na 34000,-) a informační zdroje nejsou problém, lidi ano.

Je třeba velice smutný, že sme propásli vhodnou dobu na popis Září, ale zrovna to nebude pasé nikdy - je důležité si uvědomit, že nestiháme plno jiných problémů. Ani na ně upozorňovat, natož je řešit. Takže vidíme v přijetí dalších příspěvů jediný možný vývoj dál. Nechceme být s tímhle UD „tahouni“ EF! v čechách, ale zároveň si myslíme, že je škoda, aby tyhle podmínky, jako jakáskoli zajištěná pravidelná periodicitu (no, zrovna 6 je ta výjimka), distribuční síť a peníze, které jsou, přišly víceméně vniveč. Musíme být aktuální, čerpající zprávy ze všech koutů Čech ! „Připravte se a bez chyb. Teď !“ (zatím na čas nepíšeme, ale když se přidáte...)

Nikdy nebudeme „velká organizace“, ale to co dáme dohromady, velké být může.

Nemáš na co koukat ?

Časem bude k máni seznam videokazet k zapůjčení. Jsou mezi nimi i takové perly jako kompletní řada UNDERCURRENTS filmů, X snímků z S26, komplety ze Seattlu, Washingtonu, Melbourne, atd.

EF! ŽURNÁL ?

Mnoho lidí se ptá na pokračování EF! žurnálu č. 1, který vyšel v létě 99. Věc se má takto : tvůrci žurnálu jsou nyní zaneprázdněni prací na EF ! AU a tak obsah (hlavně teoretické články) dalších pokračování žurnálu zařadili do náplně AU = nic nekončí.

Pokud EF! žurnál o 12 stranách A4 ještě nemáš, rádi ti ho za 10,- (včetně poštovného) zašleme – objednávky přijímáme na našem PO BOXu. Počíst si můžeš následující : Co je EF!, Přímá akce jako řešení, Ekoterorismus ? My se bráníme – útočí oni !, Pár slov od Dave Foremana, Praktické rady k činnosti v lokalitě, Rozhovor s aktivistou, a nakonec zamyšlení „Jsou masové kampaně opravdu cestou vpřed ?“.

for_esteem@volny.cz

Při psaní na tuto adresu nechtejte žádná jména, podrobnosti, možnost setkání, atd., ok ?

Kontakt ohledně zprostředkování toho posledního je zemepredevsim@volny.cz

Pisatelé si přejí zůstat utajeni - Anonymitou pro Zem.

Nestiháme ! (ani nemůžeme !) Kroků našich nepřátel je víc než nás...

aneb Jednou větou - smutně i radostně (ne chronologicky) :

Demonstrace za osvobození M. A. Jamala před US ambasádou,

Cyklistické akce a Dny bez aut pořádané lidmi od Plzně, přes Prahu až do Brna,

Horolezecké umění Greenpeace na věžích Temelína,

protesty Green peace na Karl. Mostě proti geneticky manipulovaným potravinám - Frankensteinovu jidlu (ve dnech, kdy se začal projednávat potravinový zákon, podle kterého budou potraviny s geneticky modifikovanými organismy stále nedostatečně značeny),

Veřejné snahy DUHY a neprosazení referenda o Temelínu (proti kterému použily argumenty, že už je pozdě, že se to mělo udělat na začátku. Ale ptám se: kdy to bylo ? Temelín se už od projektu řeší v kruhu úzké skupiny, exekutivě. Nikdy se nikdo nezeptal lidí, jestli to chtějí. Je to moc dobře naplánovaná akce.),

Vyklizení Ladronky – z častějších návštěv a od známějších ví, že si policajti vždy opisovali auta skupin a ke konci drželi stále hlídky. Situace JE špatná. Nikoho by to nemělo překvapit – dalo se to čekat. Byl to „hlavní stan“. Stát je po S26 na koni a ví, že veřejnost schválí cokoliv. Hon na čarodějnice začíná - to bylo první co mě napadlo 27. 9.,

Solidární demo s protesty proti EU v NICE,

Zimní akce SZ proti kožichům,

Transporty paliva pro Temelín (že se o nich vědělo a nic se nepodniklo, vypovídá to o stavu hnutí a společnosti...)

Greenpeace (mezinárodní účast) blok. přístav ve Štětínu - další palivo do Temelína : „jsme rozhodnutí nepustit náklad na pevninu“ !

SZ hk protestující proti splavnění Labe ...

20 000 lidí v US při protestech proti Bushově inauguraci,

Výměna „přistoupíme na Kjótské dohody“ za těžbu na antarktidě...

Haag a jednání o klimatu,

Nebezpečné riskování a plány Brazílské vlády vykácet 50% amazonského pralesa,

Temelín a blokování hranic s Rakouskem (už 30x musel být zastaven a znovu zpuštěn !!! Stále vše v pořádku...),

Zastřelení beskydského medvěda „na útěku“ a další případy nízké lidské hysterie „z divokých bestii“,

Pokračující pálení PET lahví v českých domácnostech a spalovnách (do ovzduší se tak dostává DIOXIN – nejsilnější jed na zemi, který se v těle usazuje pomalu ale jistě – v ČR ho máme, díky nevědomosti lidí a sobeckému přístupu výrobců a obchodníků největší koncentraci na světě.),

Zastavení Černobylu,

Přesto nebyly takové pokusy o izolaci úplně úspěšné. Novartis se v USA nedávno sklonil před nátlakem kampaně požadující nepoužívání GM ingrediencí v kojeneckých potravinách.

Je jasné, že strategie PR zůstává stále důležitá. Představitel Novartisem vlastněné firmy Gerber (USA, produkce zdravých potravin) na otázku, zda se GM potraviny stanou v USA stejným problémem jako v Evropě odpověděl : „Já nemohu tipovat – já plánuji. Jestliže se jim stanou, my na to budeme připraveni.“

Zdroje : The Ecologist - The Monsanto Files, Sept/Oct 98 - The Economist, March 1998 - Kenny Bruno, Guardian, July 1999 - *citát použit z „Not Suckered but Seduced“, Raj Patel (21/05/98) - Le Monde in the Guardian Weekly August 1999 - UK Independent, August 1999 - Internet / email - PR Watch, July 1999 The Observer, The London Observer, GMA.

PROTOKOL BIOBEZPEČNOSTI

OD RIA PO KARTAGENU : BIOBEZPEČNOST V JEDNACÍ AGENDĚ

Podle usnesení Konvence o biodiverzitě (CBD, viz kapitola 20) přijatou OSN v roce 1992, se mezinárodní komunita v roce 1995 rozhodla ustavit celosvětovou regulaci pro řízení průdce se rozšiřujících geneticky modifikovaných organismů (GMOs). Protokol biobezpečnosti je soubor mezinárodních pravidel, která by měla omezovat přeshraniční pohyb GMOs. Poslední vyjednávání probíhala v Kartageně v Kolumbii v únoru 1999. Tato vyjednávání probíhala v době, kdy mezinárodní prodej GM produktů dosáhl 30 miliard USD (rok 1998) a kdy Čína, Afrika a Střední východ byli jejich největšími dovozci. Zatímco má někdo starosti o to, jaký bude mít taková smlouva efekt na svobodu trhu se vším možným zbožím od očkovacích látek až po bramborové lupínky, jiní mají strach z devastace biodiverzity a tradičního hospodaření způsobené neomezeným pohybem GMOs. GMOs mohou vytlačit a nahradit přirozené druhy, což se již zřejmě stalo s GM kaprem náhodně vypuštěným v Polsku. Více zneklidňující je skutečnost, že takové náhody se již staly a přitom zde stále není taková regulace, která by efektivně zabránila náhodným únikům GMOs do okolního prostředí. Na konvenční osivo kontaminované GMOs se nevztahuje žádná platná regulace, avšak připravovaný Protokol by ji měl obsahovat.

V květnu 1999 švýcarské ministerstvo zemědělství odhalilo, že druhy kukuřičného osiva pojmenované Ulla a Benicia prodávané společností Pioneer Hi-Bred (USA) jako geneticky nemodifikované, ve skutečnosti obsahovaly GM geny Bt kukuřice. Podle společnosti Pioneer byla kontaminace tohoto osiva sklizeného v USA zapříčiněna pravděpodobně náhodným opylením během růstu. Kontaminované osivo podle direktivy 90/220 EU nepotřebuje speciální schválení. Plodina geneticky modifikovaná náhodným opylením není ve smyslu direktivy 90/220 produktem, protože toto označení předpokládá úmyslnou přípravu. Někteří švýcarští farmáři tyto své plodiny spálili, jiní požadují odškodnění.

JEDNÁNÍ KRACHUJÍ HNED PO ZAHÁJENÍ

Environmentální a ochranné organizace, stejně jako země chudého jihu, by celkem uvítaly silný Protokol biobezpečnosti, avšak biotechnologické společnosti a země bohatého severu intenzivně lobují u vlád za přijetí volné regulace. Nejvíce šokující je případ USA, které nezasedly ke kulatému stolu. Všechny země, které ratifikovaly konvenci CBD, se mohou zúčastnit vyjednávání, avšak USA jsou zde jen jako pozorovatel. CBD ratifikovalo 174 zemí, zatímco předseda výboru pro zahraniční vztahy senátu USA Jesse Helms ji nikdy neumístil do jednací agendy tohoto výboru.

zahrnuje také sponzorování veřejných mítingů jako byl míting "Geneticky modifikované organismy : hledání vyváženosti", který proběhl v Bruselu v březnu 1999. Vstupné na jednodenní konferenci bylo 425 liber, což znemožnilo návštěvu velké většiny novinářů i veřejnosti.

3. MONSANTO : PO 20 LET NAŠÍ BIOTECHNOLOGICKÉ HISTORIE BYLY PROVÁDĚNY PŘÍSNÉ TESTY KVŮLI TOMU, ABY BYLA ZAJIŠTĚNA STEJNÁ BEZPEČNOST A VÝŽIVNOST JAKO U STANDARDNÍCH ALTERNATIV. JEJICH VÝSLEDKY (NAPŘ. GM BRAMBOR) BYLY POTVRZENY VLÁDNÍMI SCHVALOVACÍMI ÚŘADY VE VÍCE NEŽ 20 ZEMÍCH..."

Britská Advertising Standards Agency (ASA, úřad pro reklamní pravidla) odhalila, že tato prohlášení jsou nepravdivá a v září 1999 vystoupila proti určitým pasážím v reklamách Monsanto. Ve své zprávě kritizuje firmu kvůli tomu, že vytváří nesprávný dojem, že GM brambory a rajčata byla testována a schválena pro prodej v Británii. Úřad také odmítl jako neprokázané tvrzení Monsanto, že GM plodiny vznikly "více environmentálně udržitelným způsobem" než obvyklé plodiny. Monsanto bylo oznámeno, aby nepoužívalo tato prohlášení v budoucích reklamách. Také mu bylo řečeno, aby nepoužívalo tvrzení, že mezidruhový přenos genů mezi rostlinami je pouze rozšířením tradičního křížení a aby se vyvarovalo naznačování, že přínosy GM rajčat byly prokázány. ASA odsoudila Monsanto kvůli používání "nepravdivých, neprokázaných, zavádějících a matoucích" tvrzení.

4. MONSANTO : "OZNAČOVÁNÍ GM POTRAVIN MÁ PLNOU PODPORU MONSANTA."

Monsanto byla první TNC, která se snažila dovážet GM plodiny do EU bez zajištění jejich oddělování a označování.

POSUN KORPORACÍ K NOVÉ STRATEGII PUBLIC RELATION

Zuřivá debata kolem GM potravin, která v roce 1999 probíhala v Evropě a zvláště silně v UK, byla alespoň částečně zbržděna účinkem PR kampaně Monsanto.

Avšak úroveň investic, které TNC vložily do Genetického inženýrství naznačuje, že porážku nepřijmou snadno. Jejich lobbying a PR jsou přepřacovávány a zdokonalovány takovým způsobem, aby debatu o GE více zaměřily na přijetí GE evropskou veřejností.

DuPont, ještě nedávno největší světový výrobce chemikálií, nyní organizuje televizní reklamní kampaň "PŘÍKLON K PLANETĚ", podporující zdravé potraviny na bázi soji. Hoeschl, další hlavní chemická společnost, která je nyní součástí Aventis Group představuje na své webové stránce **svoji environmentální ochrannou politiku**. Novartis, ve Švýcarsku založená TNC, si oblíbila jemnější PR využívající glosování svých aktivit, včetně založení a propagování **Fondu pro trvalý rozvoj**.

POKUSY O OMEZENÍ VZRŮSTU OPOZICE VŮČI GM POTRAVINÁM

Evropským TNCs, gigantům s lepším chápáním evropské veřejnosti a zkušenějším TNCs z USA se může dobře vyplatit opatrnost při přípravě druhé generace GM potravin s vlastnostmi, které budou pro veřejnost více atraktivní.

Navic politici, například ti z Evropské komise, nyní zakládají pro-biotechnologické vzdělávací programy pro školy, a PR provádí výcvik GE vědců (učí je, jak pro veřejnost atraktivním způsobem "pochopitelně" prezentovat genetické inženýrství).

V USA byly provedeny kroky, které mají zabraňovat nastartování debaty o GE. Potravinářské a farmaceutické TNCs plánují hlavní PR kampaň, která bude prezentovat "přínosy" genetického inženýrství a poslouží jako prevence před "potencionálními krizovými údery". Grocery Manufacturers of America (GMA, Potravinářští výrobci Ameriky), reprezentující 132 firem včetně globálních gigantů jako jsou Heinz, Kraft a Procter & Gamble, plánuje vzdělávací kampaň o výhodách GM potravin jako jsou obilí, rajčata a brambory. Firmy BSMG, Fleishman-Hillard a Porter Novelli zabývající se PR, soupeří o kontrakt v hodnotě 1 milionu USD.

Ve střední a východní Evropě průmysl začíná s pokusy o „izolování“ trhu a veřejného mínění od situace v EU. Podle regionálního manažera Monsanto pro Českou republiku, Maďarsko a Ukrajinu již TNCs označují tyto státy jako „problémovou zónu“, kde je značné veřejné povědomí o problémech GE.

Lidé nesouhlasí a snaží se něco dělat – proti chemikáliím a jejich nebezpečí - v Nymburku (oxid chromitý) a Ostravě (anilin),
Další a další plány na největší zábavní centra v Evropě,
Všeobecná praxe při začátku rekonstrukcí jakýchkoliv objektů v ČR je vykácení všech okolo stojících (málo kdy překážejících) stromů,
Plzeňský obchvat,
První schválení klonování lidských embryí – Londýn,
Ztroskotání tankeru Jessica – Galapágy v naftě,
Přibývání mrtvých na přechodech,
Gigantické sociální fórum v PORTO ALEGRE,
Odmítnutí plánu na dálnici D3 : Praha - Č. Budějovice,
Povolení MŽP vést D8 přes CHKO České středohoří,
Havárie ropné věže fy. PETROBRAS (únik 350 000 litrů nafty),
Obrovské protesty proti Světovému Ekonomickému fóru v Neapoli (polovina března)

Jak dál ? „Přebírat informace z novin a TV by nemělo být to hlavní“ aneb Vývoj EF! action up date v ČR

Při pročítání podvrtných a zároveň vizionářských tiskovin se většina lidí pozastavuje nad zvýšeným teoretizováním a rostoucími požadavky na odbornost, nad spouštěním sporů a hádek týkajících se jednotlivých osob, zvýrazňováním rozdílů mezi jednotlivými názorovými směry, hledáním a někdy zatracováním správného postoje z pohledu svobody, na níž má stejně každý jedinec – jako sami spoluautoři dané tiskoviny jiná kritéria.

Ano, i toto se může zdát malicherné a zbytečně zabírající místo závažnějším, faktografickým pracem. Vzájemné osočování se může zdát absurdní v souvislosti s tím, že vyčerpává zúčastněným energii, kterou by jinak vložili do boje proti společnému nepříteli, nicméně to je asi všechno potřebné pro vývoj samotného hnutí – ukazují se odlišnosti, které jsou pro někoho určující, pro jiného banální. Hnutí se zabírá samo sebou, vnitřními pochody a navenek absurdními rozdílnostmi ve svém středu, jež však při bližším pohledu jsou velmi důležité. Proměňuje se a nahlíží samo na sebe pokaždé jinak, jako každé lidské společenství... Je to důkaz o zdravém zkoumání sebe sama – poznávání toho, co nás spojuje a naopak. Tím se formuje budoucí podoba hnutí. Těžko říct, zda dobrá či špatná. Prostě taková, jaká má být.

Každopádně se něco děje, hnutí neustrnulo a nestaví na umělé sjednocení všech subjektů, které stejně nebude fungovat. Vždycky budou rozdíly i mezi zdánlivě totožnými teoriemi natož mezi jejich nositeli. Je to lidské a nelze to popírat. Násilím někoho nutit k přijetí mých názorů je fašismus a je to něco jiného než je obhajovat. Díky negativnímu pohledu na mnohotvárnost názorů končí mnoho režimů právem nazývaných jako diktátorské. Důležité je v momentě kdy je třeba táhnout za jeden provaz hledání schůdných cest pro všechny „zneprátené tábory“ a ne si na základě drobných neshodů a roztržek mnohdy pramenících jen z nedorozumění a nešťastného považování „dobře“ miněných slov za „zlé“ stavět navzájem bariéry. Nutné je nesnažit se vehementně pospojovat nespojitelné za každou cenu a při každé pro hnutí nedůležité příležitosti. Naopak je vytvářet atmosféru vzájemné tolerance a pracovat jednotlivě. Ve chvíli kdy je nezbytné postavit se systému společně pak nebude tak velkým problémem uspořádat společnou akci.

Umělé sjednocení rozdílností neexistuje, ale jednota uvědomující si odlišnost svých základních kamenů ano.

Proč takto narážím ? Proč znovu opakuji známé věci a otvírám známé a odrazující kauzy (např. „FSA kontra ostatní“, když zároveň zdůrazňuji, že navzájem se „přesvědčovat a nutit“ ke spolupráci je chybná cesta ? (systém tuto variantu prosazuje v celé své šíři a my jej za to kritizujeme) Rozhodně nechci nikoho, kdo je z tohoto stavu věci rozjitřen nebo znechucen chlácholit a uklidňovat nebo apelovat na úzké zaměření jednotlivých tažných sil anarchického hnutí, jež jsou tohoto stavu původcem. Jak už jsem řekl, domnívám se že je to přirozená fáze vývoje a já to zde zmiňuji proto, abych upozornil, že AU vzniká naprosto s vědomím tohoto faktu a tudíž je pro nás nemyšlitelné chtít se za každou cenu stát jakýmsi celorepublikovým představitelem myšlenek a snah, které se můžou označovat slůvky „Země především!“.

Hledáním našich práv nepopírejme práva ostatních !

Místo stále nevyslyšených výzev na obálce AU

S politováním musíme přiznat sestupnou tendenci AU. Samotný časopis sice vypadá číslo od čísla lépe, ale ...

strana 80

strana 5

Setkali jsme se s nezájmem zúčastnit se na jeho výrobě. Občas se sice někdo ozve s chválou (to ale nestačí – jestli souhlasíte s dosavadní podobou, tak se rovnou zapojte !) a zřídka i něco dostaneme (články, samozřejmě), ale stále je AU prací jen jednoho pisatele a dvou, tří překladatelů. Podle nás je to škoda, nicméně nehodláme přestat. Jen nás mrzí, že potřebu tvořit tuto tiskovinu nemá větší počet lidí. Že tu zaznívají myšlenky jen několika málo hlav. Dochází tak zcela automaticky k subjektivnímu posuzování a minimu nastřádaných informací. Co na tom, že KONFRONTACI také dělalo minimum osob..., my tak dopadnout nechceme. Materiálů na překlad a témat na zamyšlení máme sice dost, ale zkuste si to zvládat zpracovávat ve ... lidech. Navíc - zahraniční maily strašně rychle stárnou... Dlouhodobě je to takto bez perspektivy.

Otázkou je i to, zda je tato podoba AU správná. Názory na to jsou, ale jen málo je těch konstruktivních, takže je to zatím tak jak to je. Pokud si myslíš, že časopis jako je tento má význam (z našeho pohledu ano, pokud bude smysluplně naplněn – jinak co se týče technické stránky - je zajištěno vycházení pravidelně jednou za tři měsíce, vychytaný je i systém rozšiřování / podrobnosti vynecháváme / , finance nechybí – hmotná existence se tedy zdá bez problémů), ale nesouhlasíš s dílčími body, tak se ozvi – nebude problém podiskutovat o tvých připomínkách a změnit časopis na kvalitnější právě díky tvým výtiskům.

AU měl být podle nás skládkou vašich regionálních zpráv o ničení života a mozaikou zkušeností a vyzkoušených nápadů z akcí na jeho záchranu. Taktéž měl být učebnicí pro radikální odpůrce nynějšího zřízení s mnohými teoretickými pracemi na toto téma. Čekali jsme příspěvky k EF! praktikám lokálního rázu, apod. AU toto vše víceméně přináší, ale nám se to zdá stále málo.

Nechceme vytvářet atmosféru násilné organizovanosti a přehnaně apelovat na vaši morálku, to je to čím disponují fašistické šiky a to se nám z podstaty příčí, spoléháme spíše na přirozenou anarchickou či volnomyšlenkářskou logiku „sebeorganizace“ každého jednoho z vás. Jednoduše: My vás nemůžeme a ani nechceme do něčeho nutit, nutnost něco dělat nebo něco napsat musíte cítit sami. My vám můžeme jen podat pomocnou ruku. Záleží na vás samotných, jak se EF! myšlenky a jejich naplnění v rámci ČR / SR budou formovat. Z našeho pohledu, podloženého navíc viditelným minimálním zájmem o zapojení se do spoluvytváření eko / radikálního periodika, hodnotíme situaci jako poměrně smutnou.

Nemůžeme si vynucovat pozici „celorepublikové centrály“ EF! tendencí, ale naším přáním na začátku bylo, s nadějí ve spolupráci s jinými skupinkami něco, co tomu napomůže, vytvořit. Všichni kdo s naší snahou nesouhlasí se mohli vyjádřit, zkritizovat co děláme špatně a přijít s vlastním návrhem. Několik lidí tak udělalo, většina ale asi jen nekonstruktivně bručí. I to svědčí o stavu EF! hnutí (pokud se to v ČR vůbec tak dá nazvat). Nebudeme dlouho mluvit o tom samém – AU nechce být dalším ekologickým časopisem nebo jedním z mnoha anarchických magazínů. Tato místa již vyplňují jiní, dlužno říci, že velice dobře. A jaký je tedy důvod „naší“ existence ? Chceme antiautoritářské principy a hlavně duch radikalismu anarchického hnutí spojit se sice fundovaným, ale krátkozrakým pohledem ekologických aktivistů. Neodsuzujeme mírné kampaně zdejších eko organizací, ale chceme jít dál. K důležitému bodu, za který považujeme uvědomění si faktu, že pokud chceme bránit devastaci přírody – tedy i nás, musíme zároveň útočit na vyhlaný ráj kapitalistického systému.

Samozřejmě si nebudeme sami vyhledávat kritiky. Pokud se sami neozvou, budeme dál dělat AU po svém. Za svou nespokojenost s jeho podobou si pak každý může svým způsobem sám – měl šanci ji změnit a neudělal to. Telepatii neovládáme a v tomto případě ani nechceme. Pokud je někomu zatěžko nás kontaktovat s kritikou, nemá pro nás jeho názor význam. Myslím, že se to dá pochopit.

Pomůže alespoň někdo s překlady ?

PS: : I proto, že jsme (z výše uvedených důvodů) často podléhali ztrátě motivací a energie, přesvědčení že to k něčemu je, stagnaci a antigrafofanským sklonům, se toto číslo objevilo tak pozdě (šťve nás to ze všech nejvíce). Pravda, převálcovali nás také slušné osobní problémy, s kterými se práce na AU prostě nedala skloubit. Nečekané komplikace a problémy s harddiskem ve vrcholné fázi dokončování tohoto smůlou provázaného kusu také nebyly k zahoezení. Krátce a jasně - toto číslo, kterému se obětovalo mnoho dní dovolených od rána až do večera, bylo příčinou téměř kompletního nervového zhroucení.

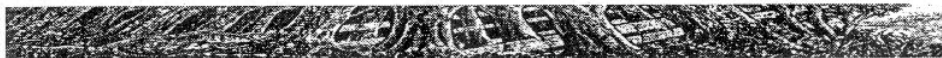
Není problém si sednout a udělat to, jenže se nesmíš potáčet v pochybách jestli to má smysl takhle, jinak nebo vůbec. Nepřipouštět si, že informace ti unikají, nevíš ani pořádně jakým směrem to celý orientovat, že chceš dělat radikální informace a neotřeješ plátek, přitom seš totálně zaneprázdněnej téma oficiálníma a známejma problémama.

A ještě řešit, proč i přesto, že AU je tvou prioritou, je stále něčím odsouvanou do pozadí běžným životem... Tento AU (aby vyšel na street party v Praze) jsem dělal s maximálním vypětím všech psychických a fyzických sil, téměř sem držel hladovku. A protože musíš uznat, že sebestresovat se až na pokraj žaludečních nevolností je fakt křeč, tak si povínej si to aspoň užít nějak v klidu !

Mějte se a držte se !

for_esteem@volny.cz

Zahlcení informacemi je stejně kontraproduktivní jako jejich nedostatek...

O zelí a panstvu

Knihu O zelí a panstvu jsme v EF! AU už představovali, její vydání v češtině avizovali a nyní z ní i přetiskneme jako tu nejlepší reklamu i několik pasáží. V knize je to přímo doporučeno (vzhledem ke geniálnímu charakteru její stavby, kdy jsou všechny kapitoly seřazeny do uceleného a souvislého díla a zároveň vystupují i jako samostatné počiny, které mohou být vyňaty a použity samostatně) Její další a další využití, jako je použití jednotlivých částí na brožury, atd., je nasnadě. My tu knihu vykrádáme ještě předtím, než byla dokončena...

V knize se povedlo skloubit závažné a složité, ale přesto úspěšně laikovsky zpřístupněné odborné studie, týkající se genového inženýrství (na nějž je nahlíženo velmi kritickým pohledem až po důkladném rozboru a objasnění souvisejících odstašujících faktů) a příjemně vtípné, odlehčující komixové počiny ironizující jednotlivé mýty GMO průmyslu. V závěru této jedinečné publikace je nabídnuta alternativa, jež aspiruje v téhle souvislosti na označení „nejlepší“. Logicky ? Zdůrazněná je tu důležitost pěstování bez chemie, biodynamicky, permakulturně, atd.

Bohužel nemáme čas na bližší recenzi a probrání jednotlivých kapitol, tak se nechte překvapit - kniha vyjde buď v režii autonomů okolo P. V. O. S. distribuce nebo pod hlavičkou GREENPEACE... V jednání jsou finanční prostředky z Holandska. Připravte se na podzim !

Důležité je, že původní překlad bude doplněn a aktualizován pracemi o nových ustanoveních EU a popisem situace v české republice.

Jako návnadu přijmete tyto ukázky.

Snaha jisté korporace o “NAKRMENÍ SVĚTA”

Monsanto, americká TNC s dlouhou historií chemické výroby a ničení životního prostředí přetvořilo samo sebe z “Monsanto Chemical Company” na “Monsanto Company” a teprve nedávno na “Monsanto – Food, Health, Hope” (Monsanto - jídlo, zdraví, naděje).

V průběhu léta 1998 tato TNC spustila masivní reklamní kampaň v UK a ve Francii, což jsou dvě země, kde názor veřejnosti může značně ohrožovat její obbyt. Monsanto údajně investovalo do své reklamní kampaně v UK 1 milion liber a ve Francii 1,5 milionu liber. Monsanto vydalo tato následující prohlášení:

1. MONSANTO : “ NAŘÍKÁNÍ NAD HLADOVĚNÍM BUDOUCÍCH GENERACÍ JE NENAKRMÍ. BIOTECHNOLOGICKÉ POTRAVINY ANO.”

Toto prohlášení přímo odkazuje na celosvětový nedostatek potravin, mnozí se však domnívají, že je to problém potravinové politiky a distribuce. Korporace pokračovala dalším prohlášením nazvaným “DOVOLTE ZAHÁJIT SKLÍZENÍ” namířeným k představitelům států chudého jihu. Toto prohlášení – Monsanto naléhá na představitele, aby ho přijali za své – předkládá výhody biotechnologie pro zvyšování výnosů a pro produkování zdravějších potravin. Všichni afričtí delegáti ve FAO (kromě delegace JAR) odpověděli :

“NE - DOVOLTE, ABY POKRAČOVALA PŘÍRODNÍ SKLÍZENÍ ! My, dole podepsaní delegáti afrických zemí ... tvrdě odmítáme, aby image chudoby a hladu našich zemí byla využívána gigantickými multinacionálními korporacemi k vnucování technologie, která není ani bezpečná, environmentálně přátelská a pro nás ani ekonomicky výhodná... Nemyslíme si, že takové společnosti nebo genetické technologie pomohou našim farmářům produkovat potraviny potřebné v 21. století. Naproti tomu se domníváme, že by ničily diverzitu, lokální znalosti a trvalé zemědělské systémy, které naši farmáři rozvíjeli po několik tisíciletí a že by podkopaly naši kapacitu pro naše vlastní nasycení [...]”

2. MONSANTO : “POTRAVINOVÁ BIOTECHNOLOGIE JE VĚCÍ NÁZORŮ. MONSANTO SE DOMNÍVÁ, ŽE BY JSTE JE MĚLI SLYŠET VŠECHNY.”

Všechny reklamní materiály Monsanto odkazují na environmentální skupiny (jako jsou Friends of the Earth a Greenpeace) a říkají, jak je kontaktovat. Navozují tak dojem, že Monsanto podnítilo dialog a účastní se ho. Tyto skupiny říkají, že Monsanto nikdy nežádalo o svolení k použití jejich jména ve své reklamě. Iniciování “dialogu”

Psát vězňům je jednoduché - napište anglicky dopis a pošlete ho na adresu alf-pows@envirolink.org se jménem a adresou vězně, kterému chcete napsat, v předmětu zprávy. Členové podpůrné skupiny ALF (ALF support group) vaši zprávu doručí !

Důležité poznámky před tím, než budete psát:

- všechny dopisy poslané vězňům jsou důvěrné, ale uvědomte si že Sít' není bezpečná a e-maily mohou být čteny.
- všechny pošta, která přichází do vězení je čtena a zkoumána vězeňskou službou.
- pokud chcete obdržet odpověď, nezapomeňte uvést svou poštovní adresu - vězňové nemají přístup k Internetu !

Pravidelně updatovaný seznam vězňů (+ novinky ohledně jednotlivých případů) najdete na

www.animaliberation.net/people

Na co čekáte ? Pošlete e-mail vězňům ALF ještě dnes !

Projekt koordinuje: North American A.L.F. Supporters Group, Box 69597, 5845 Yonge St. Willowdale, Ont. Canada M2M 4K3
naalfsg@envirolink.org

Informace poskytl Anarchistický černý kříž. ABC je iniciativa, která pomáhá, především finančně, anarchistům a ostatním radikálně levicovým neautoritářským aktivistům, kteří jsou pronásledováni státní mocí v podobě policie a soudů. Mezi další aktivity ABC patří posílání protestních e-mailů, dopisů a faxů a pořádání protestních demonstrací a piket před ambasádami, Ministerstvem (ne)spravedlnosti atd.

Náklady na obhajobu obviněných kamarádů jsou značně vysoké. ABC je anarchistická iniciativa, nepřijímá tedy žádné peníze z grantů (nehledě na to, že jí je pochoptitelně ani nikdo nenabízí) či od nevládních organizací. Hlavní zdroj našich financí jsme my sami - běžní aktivisté. Přispějte proto, prosím, na činnost Anarchistického černého kříže. I malá částka pomůže ! Pamatuje, že zítra můžete být vy na místě toho, komu bude ABC pomáhat. Můžete se také zapojit do posílání protestních e-mailů - v tom případě pošlete na náš kontakt e-mail s textem SUBSCRIBE.

e-mail : abc@csaf.cz, tel. +420604388631, Internet : www.csaf.cz/abc,

číslo konta : 87600190237/0100

jméno konta : Jiří Matějka

I malá částka nám pomůže při obraně politických vězňů !

***** (EF! AU za informace děkuje !)

Chcete podpořit vězně a nevíte jak ? Co začít dopisem ?

Psaní vězňům je jedna z nejlepších technik pomoci. Uvěznění aktivisté si skutečně cení kontaktu s vnějším světem, který jim umožňuje dostat se do kontaktu s tím, co se děje venku a ukazuje jim, že nebyli zapomenuti.

Nicméně, je potřeba zapamatovat si několik věcí před tím, než vezmete tužku a začnete psát. Jeden z hlavních problémů, který lidi od psaní odrazuje je pocit strachu napsat někomu poprvé. Je velice těžké psát někomu, koho neznáte. Lidé zjišťují, že nevědí co psát, cítí, že jsou věci o kterých by psát neměli, nebo si myslí, že vězně nebude zajímat to co píšou. Doufáme, že následující tipy vám pomůžou.

- * Pamatuje, že všechny dopisy jsou otevírány a čteny dozorci. Nepište nic, co by mohlo adresáta nebo někoho jiného dostat do problému nebo ohrozit budoucí akce.
- * Ujistěte se, že jste na zadní stranu obálky napsali svou adresu - většina vězení nepředá poštu bez vyznačeného jména a adresy odesílatele.
- * Nepište dopis příliš dlouhý. Čtyři strany dopisního papíru nebo dvě strany A4 jsou okolo limitu.
- * Pokud nemůžete přijít na nic, co napsat, pošlete pohlednici. Bude velice vítána.
- * Napište o svém životě a co děláte., vězni rádi uslyší o normálním životě.
- * Napište, kde jste se o jejich případu dozvěděli.

Solidní historický podvodník a jeho podvody a podvody

život

je hledáním svobody a rovnosti, ale dožadovat se jí od kapitalismu je jako učit falešného hráče pravidlům fair play.

Za čas se vyčerpáte, polevíte a rádi mu uvěříte, hned jak se zatváří, že to umí.

Ve skutečnosti jste ho naučili jen lépe skrývat podrazy

a ještě mu dali do ruky dekret na jeho slušnost.

zatímco vy budete spokojeně odpočívat přesvědčení o svém skvělém výkonu (jeho nápravě) a hře nevěnovat pozornost, on bude nerušen pokračovat v rozehraných partiích !

Kapitalismus nemá co do činění se svobodou. Snad jen v záporném slova smyslu - čím víc systém tento zprofanovaný pojem používá, tím méně reálné neposkvřené svobody dopřává. Není těžké to rozpoznat. Výhradně antikapitalistické psaní ale ponecháme na bedrech jiných „ideodiverzních centrál“. Nechceme jim fušovat do odhalování státní propagandy, demagogie, manipulace a skutečné podoby věcí..., ale spíše k těmto směrům vedoucím k osvobození lidí připojovat i snahy vedoucí k osvobození přírody jako celku od destruktivních zásahů našeho druhu.

Ekologické radikální hnutí musí podle nás jít pěšinkou lemovanou akcemi za zachování nebo obnovu ekosystémů, ale zároveň i bojem proti autoritám. Z jednoho jediného důvodu - právě autority soužití všech forem ničí, včetně ekosystému největšího - lidského společenství.

Přidáváme k anarchistickým principům ekologické citění a naopak. Chceme hlavně zdůraznit stále znovu a znovu potvrzovanou zkušenost, že umět svobodně myslet, komunikovat a jednat nemůžeme umět hned a s konečnou platností. Tato (byť už zažitá) jednou nabytá a získaná schopnost se musí neustále obnovovat, v závislosti na tom jak se stát a bezohledné zisky opakovaně obalují vrstvami „přijatelnosti“ a informace o sobě a dopadech své činnosti maskují stále povedeněji. Jen tak se nestane to, že nás nějakou postranní klíčkou vtáhnou nepozorovaně někam kam nechceme. Někam, kde nebudeme nadále schopni čelit novým přivalům podvodů... A další nebezpečí už vyplývá ze samotné povahy světově posvěceného vykořisťování, zmíněné na úvod - čím více se bude režim ohánět svobodou jednotlivce (na úkor druhých), tím víc se bude snažit umlčet ty, co poukazují na to, co tyto vyhlané a neudržitelné výsady ve skutečnosti způsobují... Mimo jiné i umírněné obhájce trvalé udržitelnosti. A proti tomu je třeba se bránit.

Dotýkání se pravdy, obrana před násilím a touha po spravedlnosti jako snahy o lepší svět dostaly nálepku extremismus. Extremismus a terorismus prý stejný jako krvavé násilí ultrapravicových šiků... Vlády ví, že to je historicky nejosvědčenější strategie jak formovat masy, které by to mohlo zajímat. Lhaním. Tmářství ale nikdy nevydrželo donekonečna a tak i nyní, byť se to zdá velmi nepravděpodobné, mají lidé šanci zvítězit nad diktaturou. Aby k tomu mohlo dojít, musí se co nejvíce z nich nejdříve dozvědět jaká zla jsou skryta za neprůhlednou fasádou volnosti trhu a jejich oblíbenými značkami, jak jsou oficiálně in / def / ormováni a konečně jak se v tom všem orientovat a navíc i účinně emancipovat.

Na našich morálních principech pro (ve smyslu stávajícího státu) podvratnou činnost tady a teď se tedy nic nemění. Dramaticky vyladěné heslo ospravedlňující vraždu na tyranu platí stále. Hnutí, jehož se cítíme součástí, má „na mušce“ řadu subjektů, naplňujících skutkovou podstatu kriminálního činu... ať už jsou to firmy, instituce nebo jednotlivci... a za upozorňování na ně jsme sami označováni jako zločinci... Ptáte se proč ? Protože všechny naše aktivity vedou k pádu právě těch, co o rozdvání těchto nálepek rozhodují. K pádu vlády člověka nad člověkem. O to usilujeme stejně jako o zastavení lidského zotročování posledních nedotčených přírodních zázraků a genocidního zacházení z ostatními „poddruhy“.

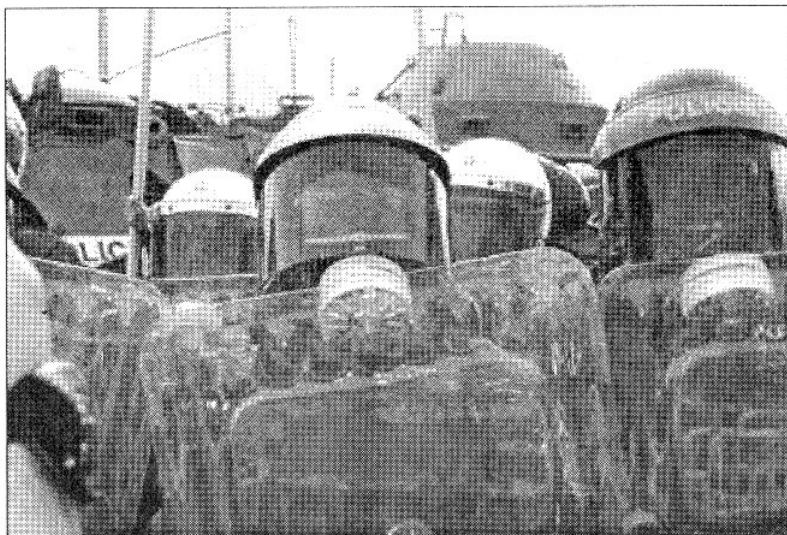
A že nás nezjmá názor veřejnosti ? (Co tento pojem vlastně vyjadřuje ? Nedůvěryhodná čísla postavená na názoru několika dotázaných, předhozená realitě vzdálenými „specialisty“ a zmatenými analytiky ?) Nečekáme, že nám budou lidé příznivě nakloněni, když o nás vypouští, že jsme zrůdy... Je

to jako chtít popis výhledu z okna od člověka, kterému před tím, než okno otevřu, zavážu šátkem oči... Musíme vést osamoceni tuto bitvu za život a jako všichni průkopníci snášet poděšené a zatracující reakce...

Kapitalistická strategie vmést našim případným sympatizantům písek do očí je dokonale promyšlená a nezastaví se před ničím. Snad postačí, když se pozastavíme jen nad dvěma nejkřiklavějšími výplody pravicových „myslitelů“: naše „rozhodování za jiné“ je prý nedemokratické a naše apely na konzum, jeho nejvýraznější představitelé ale i příčiny, vycházejících z naší ignorance a pohodlnosti, je prý útok na svobodu jednotlivce... Ve skutečnosti je tomu přesně naopak – konáme ve jménu pozitivních lidských tužeb a jednáme tady a teď, ne jednou za 4 roky vhozením volebních lístků, které stejně nikdy nic (ve smyslu opravdových změn k lepšimu) nenabízí. Jsme podřízeni svobodě (názoru jednotlivce), orientováni na soucit a povinování svědomí, a to je mnohem demokratičtější než zákulisní plotky hierarchických politických stran, nasáklé zájmy „investorů“, jimž se „ze zákona“ musí podřítit celá společnost... A vyzdvihovaná „svoboda jednotlivce“? Pokud onen jednatel devastuje mezilidské vztahy a vysává planetu ve jménu osobního prospěchu, pak je to násilník a jeho soukromé vlastnictví je krádež něčeho, co patří všem... Když vás někdo přepadne, také si to nebudete vysvětlovat jako jeho právo vycházející ze „svobody jednotlivce“... A ostatní? Chovat se sobecky a destruktivně (byť všichni jsou reklamními slogany přesvědčeni, že ten a ten výrobek a závislost na něm je ta pravá svoboda a klídek...) může každý, ale až po tom, co se dozví, co vše to obnáší a jaký to má dopad... Proto poukazujeme na neudržitelnost současných společenských trendů... abychom upozornili, že za lesklým pozlátkem našeho konzumu se v mnoha případech skrývá v místech čerpání zdrojů a surovin jen pustina... Pokud bude lidé pokračovat ve svém chování i s vědomím tohoto, je to jejich rozhodnutí a my je omezovat nehodláme (byť je to rozhodnutí sebevražděné pro ně a vražděné pro svět), ale lidé si toto neuvědomují z mnoha důvodů a příčin. Umělé živění lhotejnosti, vytváření kultury apatie a podpora sobectví ve jménu zisku – to je právě ohrožení svobody. A na takový stav my útočíme. Záměr nás v očích „veřejnosti“ znemožnit je výsledek programového rozhodnutí. Aby toho vlády docílili, otevřeně lžou. Naše „nepřijatelnost“ je jejich záměrem, který úspěšně vyšel. Důležité je si ale uvědomit, že ono „veřejné mínění“ není totožné s původními, korporativními médii nepřeházenými, lidskými sny. A na ty je třeba vsadit. Mnoho šancí už ale nemáme.

Zločin je stále zločinem, i přesto, že ho zločinec nazval dobrým skutkem.

Jde mi o jedno – byť se zdají obě cesty s takovým na první pohled nerealizovatelným cílem jako pouhý idealismus, dá se jimi, a je to nesmírně důležité, jít. A mělo by se současně jít oběma. Po letech můžeme očekávat výsledky... Být zklamán z nepřicházejících úspěchů po roce anarchismu či veganství je bpravdu jen naivita.

Revoluce musí nutně probíhat na všech frontách, jen tak bude úplná a konečná ve smyslu svobody.

Dva belgičtí aktivisté shledáni vinnými

Dva belgičtí aktivisté byli odsouzeni za pokus zapálit auto patřící soudci, zapletenému do případů ochránců zvířecích práv. Jeden z odsouzených aktivistů je Geert Waegemans, druhého budeme prozatím nazývat pouze jako aktivistu A.

Geert byl odsouzen na čtyři roky vězení, aktivista A na pět. Oba dva jsou stále ještě souzeni za jejich údajnou účast na žhářských útocích proti dvěma McDonaldům a dvěma masokombinátům.

Ze svědectví, která se právě objevují, by se mohlo ukázat, že aktivista A je práškač a informoval policii o minimálně jednom žhářském útoku. Pokud to je pravda, EARTH LIBERATION PRISONERS samozřejmě zveřejní jeho jméno jako policejního informátora a odmítne mu poskytnout jakoukoliv podporu jak pro tento případ, tak pro jakýkoliv další případ v budoucnu. Práškači jsou špína a nezaslouží si žádnou podporu.

ELP si však v tomto případě všimla zajímavých věcí. Pokud je aktivista A práškač, potom jeho odsouzení ukazuje na fakt, že práskání mu kůži nezachránilo. Ve skutečnosti si situaci pouze zhoršil, protože se nedočká žádné podpory a jeho přátelé ho za toto svinstvo odsoudí.

Jako varování pro práškače, tento případ ukazuje, že říkání jmen automaticky neznamená že si zachráníte vlastní kůži. Pokud jste zatčeni, neříkejte nic. Pokud se plánujete přiznat, přiznejte svůj vlastní zločin, a ne činy někoho jiného. Neexistuje žádná omluva pro práskání.

Jak již bylo řečeno, ELP vypátrá více a dá všem vědět zda aktivista A je práškač nebo není. Mezitím prosím posílejte dopisy Geertovi, který se zdá být obětí tohoto zrádce.

ELP bulletin 22. 3. 01

Geertovi můžete napsat na adresu: G. Waegemans, Begijnenstraat 42, 2000 Antwerpen, Belgium

Nejnovější seznam vězňů ALF

Jejich jediným zločinem byl soucit...

Jeremiah Rush Bowen, #108016, DCC, 1140 E 10th Street, Delta, CO 81416, USA

- odsouzen na dva roky za žhářský útok na radnici.

Mel Broughton, DJ8216, HMP The Mount, Molyneux Avenue, Bovingdon, Hemel

Hempstead, HP3 0NZ, England

- odsouzen na 4 roky za spiknutí za účelem plánování výbuchu.

Barry Horne, VC2141, HMP Belmarsh, Western Way, Thamesmead, London SE28 0EB, UK

- odsouzen na 18 let za různé anti-vivisektorské žhářské útoky a za pokus o žhárství.

Andy Stepanian, 8/8/78, 100 Center Drive, Riverhead, NY 11901, USA

- odsouzen na 90 dní za údajné rozbití oken na Long Islandu. Andy svou vinu popřel a řekl, že není aktivistou ALF.

Geert Waegemans, Begijnenstraat 42 2000 Antwerp, Belgium

- odsouzen na 4 roky za několik žhářských útoků proti masnému průmyslu a McDonalds.

Projekt Email 2 prisoners

Tento projekt umožňuje každému, kdo má přístup k Internetu, poslat e-mail vězňům ALF.

Je to snadné a můžeš to udělat i ty!

Kvíz o spojitosti veganství s anarchismem

☒ ano, souhlasím - je to logické.

☐ ne, je to absolutní blábol. Tlach.

Jak zdůvodnit přesvědčení, že záležitosti zmíněné v nadpisu podporují svými zájmy jedna druhou a naopak, ale i přestože dochází k vzájemnosti a oboustrannému doplňování obou „hnutí“, nestačí zahleděnost jen do jednoho z nich? Zvýrazněním toho, že praktikování a vedení obou bojů za osvobození současně, povede k urychlení příchodu požadovaných změn, místo toho, aby se z nich staly postupem doby opravdu jen utopie...

Oba myšlenkové proudy mají stejný cíl: osvobození, a to je jak známo buď úplné nebo není žádné. Neexistuje svoboda jen částečná... Pokud není úplná a pro všechny, tak to není svoboda, jen další verze dosavadního utlačování. V tom si obě „filozofie“ rozumějí, tak proč je nespojit v jedno a nepřiblížit se tak o pořádný kus společnému cíli?

Veganismus (hledej podobnost s anarchistickými principy)

Alternativně ladění vegani se domnívají, že pokud se povede veganství rozšířit v co nejširší míře, tak je vyhráno. Na to soustředí veškeré úsilí. Vymanit se z kolotoče zvířecího utrpení tady a teď změnou jídelníčku a účast na protestech proti zneužívání zvířat je podle nich mnohem důležitější, než politická angažovanost v rámci antiautoritářského hnutí a práce být konkrétního anarchistického uskupení. Považují ale de facto v jistém smyslu svou změnu za jednu z takových činností a aktivit. Jsou přesvědčeni, že pojídat živočišnou stravu a bojovat za svobodu je v příkrém rozporu. Doufají (díky vlastním, u všech veganů potvrzeným zkušenostem), že život bez způsobování hmatatelného utrpení druhým otevře lidská srdce, že dojde k jistému druhu přirozené převýchovy lidí v bytosti citlivé, radující se ze své schopnosti soucitu a toužící neublížovat ani jeden druhému. Touto cestou má veganismus, jako ideální způsob soužití všeho živého, jednoznačně přispět k vytvoření společnosti tolerance a nenásilí. Tedy společnosti bez vykořisťování člověka člověkem, bez nadřazených a sluhu. Rovnost a úcta. Jedním slovem anarchie... Z lásky ke všemu nevinnému životu člověk dospěje k potřebě slušnosti i u vlastního rodu a zrozená vzájemná korektnost se projeví i ve stavu společnosti. Lidi si nebudou chtít vládnout, zavírat jeden druhého, navzájem se vraždit či vyhazovat. Systém kapitalismu nebo tzv. socialismu se zhroutí. Nebude nikdo, kdo by v něm chtěl hrát tu roli přísluhovače, jdoucího proti zájmům lidstva a přírody... Z osvobození zvířat vzejde osvobození lidí. Až budou lidé žít potřebou neublížovat zvířatům, dojdou dřív nebo později k touze realizovat soulad i mezi sebou...

Psouzení, nakolik je toto smýšlení utopické či ne, nechávám na vás.

Anarchismus (hledej podobnost s veganskou filozofií)

Pro revoluci agitující sociální anarchisté, pohybující se mezi současnými pracujícími bez ohledu na to, zda disponují sklony k osvobozujícím myšlenkám nebo ne, a provádějící konkrétní přímé nebo na veřejnost zaměřené akce se naproti tomu domnívají, že otázky práv zvířat jsou oproti nutnosti okamžité praktické změny zločinného systému (z čehož vyplynou změny v soužití lidí), jež pokládají za svou prioritu, až druhořadou záležitostí. Nejprve je dle nich potřebné svrhnout stávající režimy včetně jejich případných, dosud skrytých nástupců, s tím, že jsou přesvědčeni, že nepřirozeně násilné tendence lidí pak sami zmizí. A až se člověk nebude cítit ztotožněn, tak nebude mít ani potřebu ztotožňovat... Někteří z takto orientovaných radikálů a anarchistů ale stále ji maso s tím, že je to nedůležitý, a ve srovnání s utrpením lidí až směšný, problém. Tvrdí, že po revoluci, v prvních momentech existence svobodné společnosti budou lidé více hledat udržitelné, neziskové a k přírodě mírnější cesty než nyní, protože budou využívat znovunabytou svobodu rozhodování o svých věcech a budou realizovat dosud skrytý pozitivní potenciál svých životů. Budou vytvářet alternativy k věcem, co byly do té doby řešeny masově a centralizovaně. Svoboda podle sociálně anarchistické logiky přinese emancipaci nyní zbytečné a odsunutě osobní odpovědnosti a lidé si budou více vážit okolí a snažit se jej zachovat. Budou postupně prohlubovat svou nezávislost a samosprávu a budou ji chtít dopřát i ostatním tvorům. Pak dojde k nárůstu lidí odmítajících živočišnou potravu... a tedy k rozšiřování míru i mezi jednotlivými druhy a člověkem...

Tak jako v prvním případě ponechávám konečný souhlas či odmítnutí na vás.

zasedání mmf / sb

jak vzdáleno lidem, tak daleko od pravdy

aneb

"Lekce z vytváření názoru veřejnosti"...

Všichni jste vypatlaný svině!

(nejčastější vzkaz na www stránkách určených diskusím o Žáří)

pozdě ale přece

Nehodlám ani tentokrát s našim / vašim zpravodajem konkurovat žádnému ze skupiny českých a slovenských alternativních periodik, jež se fundované kritice MMF a SB naprosto precizně věnují. Jsou to jak tiskoviny a virtuální archivy zmíněné v kapitole **INFORMAČNÍ GULÁŠ**, jež vycházejí z anarchistických kruhů a ekologických organizací (doufáme, že už známa a zavedená jména), tak i samizdatové projevy nespokojenosti, hojně produkované jednotlivci, kteří se svým nepohodlným postojem dobrovolně vyčleňují na okraj společnosti. Všem i nadále patří za jejich námahu obrovský dík. Že se jejich práce stále nedostává do povědomí široké veřejnosti není chyba jejich a je to zcela jiná kapitola, jež by si vyžádala samostatné zamyšlení spojené s důkladnou analýzou tržní podstaty médií - s rozbořením jejich podřízenosti investorům a politickým zájmům, díky níž vytvářejí nálady společnosti na objednávku...

Takový článek by mimo jiné varoval před nebezpečím atmosféry marnosti našich snah, kterou vyvolávají ti kterým se nehodí pravda a ti, kteří jsou za to placeni. Varoval by před našim vlastním podceňováním a zatracováním významu našich aktivit, vycházejících z často nuzných a těžkých podmínek, v nichž přes všechna úskalí vzniká něco s čím vystupujeme do ulic proti největší umělé hodnotě všech dob - proti moci peněz a všem, kteří se nechtějí vlastní zaprodanosti. Je důležité připomínat jakou váhu to všechno má. I přes mizivé šance a minimum prostředků se snažíme kontrolovat těm nejmočnějším a nejvlivnějším institucím, obklopeným mediálními konglomeráty a nejlepšími public relation firmami, nemluvě o polovojských sborech určených v současnosti na naši psychologickou a v nejbližší době i fyzickou likvidaci... Zasazením do kontextu možností a forem práce těchto relativně nepřemožitelných subjektů jsou naše naivně drobné činnosti prý opravdu směšné. Ale není to náhodou naopak? Co když naše přesvědčení a stálý (mnohdy zesilující) zájem konfrontovat se s představiteli zdokonalující se moci je naopak důkaz něčeho co vystupuje nad rámec tradičního přizpůsobení se a všeobecně kultuře sehnutých zad? Nechceme v žádném případě plýtvat slovy o hrábnutí a odvaze, morální síle a nekonečné správnosti našich argumentů (sebeglorifikace a velikášství se hnusí i nám), jen připomenout, že naše cíle jsou sice hodně vzdálené a možná ještě vzdálenější než si myslíme, ale každá drobná snaha usilující o přiblížení se k nim si zaslouží největší možný respekt a uznání místo neuváženého zlehčování, které se ve stále vrchovatější míře ozývá z našich vlastních řad.

PROČ JEŠTĚ PSÁT O MMF/SB ?

Toto jsou pohledy na zářijové události. Pokud nejsou označeny pseudonymem, jsou všechny dílem jednoho pisatele... bohužel.

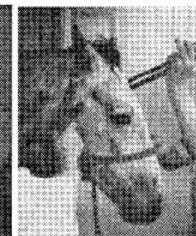
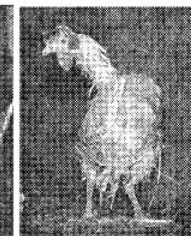
Mohlo by se zdát, že už bylo všechno podstatné řečeno - jinde a lépe, ale to nás neodrazuje od vyjádření vlastních pohledů na věc. Navíc - nic nekončí. MMF dokázal nedávno (ke konci února) opět svou neschopnost - a to v Turecku. Dál je tato ničemná instituce, jež je jen velkým teatrem a v horším případě i velkou příležitostí k byznysu určitých kruhů, považována za alegorii dobrotivě dámy, jež na svých vahách rovnoměrně odměřuje každému. Jenže ve skutečnosti má náplň činnosti MMF ke spravedlnosti hodně daleko... Nemluvě o aktuální prohnatosti s jakou vyšly vstříc těsně po „válce v Praze“ finanční korporace s plánem „úplného oddlužení několika zemí“ ... No, ale alespoň se poučíme, jak se tvoří veřejné mínění, ne?

Ale teď vážně - další setkání proběhne v Dubaji (Saudská Arábie) - o přístupech k lidským právům v těchto chaotických krajích je diskuse na delší dobu, takže není asi třeba připomínat, jaký asi zaujme tamní nad/vláda (do tamních poměrů to slovo asi opravdu sedí) postoj k případným pokusům o protest. O internacionální mobilizaci v Dubaji, vlastně o „nájezdech znuděných západních dětíček“ si můžeme nechat asi jen zdát... Zcela jistě můžeme očekávat gumové projektily a pevnosti na hranicích...

Na další pochyby o užitečnosti textů k MMF/SB odpovídáme poopraveným úvodem minulého speciálu, doplněným několika dodatky, jež vysvětlují vypuštění samostatné kapitoly o médiích

Jako tvůrci nezávislého média cítíme znovu naléhavou potřebu se vyjádřit jak k všeobecně zatajované problematické tématice „brettonwoodských“ institucí, tak k hysterii, která se skrývá pod pojmy „zpravodajství a publicistika v intencích demokratických principů“. Chceme se připojit k podpoře široké fronty aktivistů, kteří v době

Nemáme právo vykořisťovat lidi, zvířata a Zem s perspektivou svrchovanosti soukromého vlastnictví a prospěchu. Toto je zločin. Zákony, které to dovolují, vytvořili uměle ti, co je potřebují na svou obhajobu.

Veganství není až taková krajnost jak se zdá. Je to jen cituplná odezva na krajní postavení zvířat. Je to zaujetí (relativně) radikálního postoje, odmítajícího roky zažitý „luxus“ jídelničku postaveného na utrpení. Je to stav přiznání si odpovědnosti za utrpení vybraných „hospodářských“ druhů, jejichž situace je to, co je nutné nazývat extrémem.

Odmítání veganismu je jako každá obrana pohodlí a sobectví zákeřné, navíc většinou postavené na očividně málo souvisejících argumentech, které mají jediný smysl - spolehlivě odvést pozornost od nezvratných faktů a tím pozhnat všeobecnému sebeklamu.

To, co způsobili lidé zvířatům se nyní otáčí proti nim.
Nejvíce tím ale budou trpět zase jen zvířata.

BSE, umělá vyživa, bateriové chovy,
slintavka, kulhavka...
pravda o zvířatech: www.ohz.cz
ochranci hospodářských zvířat

Zvířata, lidi a Zem zbabíme okovy

Zvířata nejsou jídlo. Zvířata nejsou oblečení. Zvířata nejsou otroci.

Zvířata nejsou stroje. To jenom ty je z nich děláš...

Jak? Podporuješ jejich nesmyslné věznění, týrání a vraždění.

Podíliš se na tomhle utrpení svoji ignorancí.

Jesliže konzumuješ zvířecí mrtvoly, mléko a vejce, potom

nemluv o svobodě zvířat, nemluv o soucitu.

Raději se nad sebou zamysli!

Tvrdí o nás, že jsme teroristé, ale opak je pravdou.

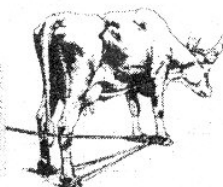
Oni sami terorizují. A zcela otevřeně i nás samotné.

Mluví o slintavce a kulhavce skotu jako o "omylu". Označují nemoc šílených krav, přemíru hormonů ve vepřovém masě nebo přítomnost rakovinotvorných dioxinů v kuřatech za výjimečné případy.

Mutaci trpí celé druhy a v návaznosti na to i my sami. Potravinou přesylené chemickými koncentráty a jedovatými emulgátory soustavně vyvíjí tlak na naše zdraví. Co sousto to smrt!

Proto:

Osvobod'te sebe a všechny nevinné životy !!!

babího léta přijeli zbavit Prahu přívlastku „hrdý hostitel výročního zasedání MMF a SB“. Popisy samotných institucí a taktických cvičení státních složek při jejich posezení v kongresovém centru jsou už sice zešířena zpracovány (po důkladném prohnání propagandistickými analýzami) oficiálními médii, ale v nich se najde jen málo místa pro hlas druhé strany... Proto i my přinášíme pár, kapitalistická stanoviska podrývající, příspěvků. Dalším důvodem pro pokračování v „MMF/SB tematice“ je shromáždění velkého množství nových důkazů o tom jak státní aparát prostřednictvím příslušujících dezinformačních kanálů šíří nepravdu, formuje veřejné mínění, vytváří falešné, skutečnosti neodpovídající mýty, hýří smyšlenými odhady a vyzývá k otevřené antipatii k určité skupině obyvatel. To vše nás chladnými nenechává.

Čtíva o MMF a SB se možná zdá (aktivnímu zájemci o něj) dost, ale ve skutečnosti ho stále není tolik, aby se dostalo i mimo vrstvy, kterým je určeno a vyvážilo tak ve větším měřítku dezinformační masírování ze strany státu... I proto náš počín...

Z počátku jsme sice, rozpolcení ne úplně ideálním průběhem „S 26 akcí“, nechťeli ani události ani znechucení nad mediálními opruzeninami, jež následovaly, výrazněji komentovat (ujmul se toho kdekdo – což je jen dobře), ale postupem doby jsme pochopili, že zůstat u pocitu zklamání a ponechat fakta + opak tvrdící mediální splašky bez povšimnutí by znamenalo přiznat prohru a ustoupit nestoudnému lhaní. Citíme v naší „redakci“ potřebu reflektovat dění i přes počáteční vzájemné ujišťování, že od toho upustíme.

Rozhodli jsme se ale nepokračovat v reakcích na každodenní zpravodajské výplachy. Výčet jen toho nejzajímavějšího by zabral celý časopis, a navíc nechceme čtenáře tématem MMF / SB nadobro otrávit, proto volíme stručnější formu příspěvků – útržkovitě zmínění opravdu jen toho nejpodstatnějšího, bez vytváření samostatné kapitoly.

Považujeme za nutné se alespoň pár body postavit proti manipulativním zásahům do informací ze strany státu a z toho plynoucímu diskurzu, jehož cílem je stvořit nové čarodějnice a v co největší míře podpořit jejich odsouzení a honbu ze strany samotných občanů. Policie rozbíjející naše akce po S26 bude muset čelit ze strany občanů jen přílivu nadšených ovací místo náporu dřívějších pochybností, stížností a nedůvěry. Všichni víme kam současné tendence ministerstva vnitra povedou... Naše už tak dost pošlapávaná práva na svobodu slova a shromažďování budou ještě více omezována, naše ideje dostanou ještě méně šanci na zviditelnění a naše pro stát nebezpečné burcování získá místo dosavadní, a občas dokonce slušné, publicity rovnou nálepku svádění k terorismu.

Zde jsou tedy nejdůležitější protiargumenty a zaznamenané souvislosti. Díky neuvěřitelné náročnosti tématu (nemůžeme ani nechceme konkurovat pitvání názorů od profesionálních sociologů a politologů), nezvládnutelnému množství povrchních až zbytečných materiálů, ale i podstatných a vyhraněných prohlášení (od naposledy probíraného 16. září se nám povedlo nasbírat asi 500 na rozbor vhodných podkladových článků) se nebudeme zdržovat přísným chronologickým rozdělováním a dalším pomíjivým detailům. Rovněž už se nehodláme zabývat citováním publicistiky všech (stejně „jednou rukou psaných“) deníků, nudných čerpáním téměř stejných podkladů od několika málo tiskových agentur. Už nebudeme vyhledávat ojedinělé případy, kdy se z pera pisatele v oficiálním tisku dozvíme něco neutrálního, natož dokonce něco nezávislého, nakloněného pravdě... nebudeme ztrácet čas výčty a přehledy nechutností...

A hlavní důvod pro reflexe zájmových událostí?

Příspěvní do diskuse o zaznamenaných chybách, vedoucí k tomu, že „příště“ jejich počet snad snížíme.

JE TO DŮLEŽITÉ PRO BUDOUCNOST !

**První povzbuzení k S 26
(NE! znechucení nad mediálními obrazy)**

Neúspěch? Katastrofa? Rozhodně ne! Jistě, můžeme se bavit o jisté neschopnosti to dát dohromady lépe a mluvit o nevýhodách jazykových a jiných komunikačních bariér mezi všemi těmi (i v mnohem menších kampaních) názorově roztroušenými, nesourodými skupinkami a koordinátory. Ale uvědomme si jednu podstatnou věc: Na to, jak toto všechno (a ještě kupa dalších problémů) bylo v Praze zastoupeno, tak to dopadlo naprosto skvěle. A navíc - pomoci zorganizovat něco takového je minimálně přínosná zkušenost, nemyslíte?

Namísto praktikování nenásilných blokád se sice dostali na některých místech ke slovu i jiné metody, ale to je myslím zanedbatelné v porovnání s tím, jak odpovědné postoje ke způsobu protestu zaujala drtivá většina

demonstrujících. Stalo se to co se stát možná nemělo, ale je nutné se s tím smířit (mediálním hnusům, jež následovali po S26 se věnujeme jinde).

Ke konstruktivní diskuzi o ne / nutnosti použití násilných forem boje jen toto : Narozdíl od FSA si nemyslíme, že útok na policisty v Lumírově byl jistě *hrdinským činem dělnické třídy*... Bitka s policisty je za určitých okolností obhájitelná, pochopitelná a dokonce nutná, zvláště jedná - li se o obranu a hájení v rámci blokády zaujatých pozic, ale agresivní a navíc zbytečný útok ne ! Zároveň ale lze říci, že útok na kordon není vždy stoprocentně bezdůvodný nebo „násilný“. Dokonce se můžeme někdy smířit s tím, že si ho okolnosti vyžadují, byť samotné násilí jinak důsledně, jako účel světící prostředky, neuznáváme – z určitého úhlu pohledu se dá posoudit jako „bránění se před útokem na svobodu“. V tomto případě to byla ale opravdu chyba. Jak s hlediska nepodloženosti takového aktu a předem jasné neúspěšnosti, tak s ohledem na charakter Dne akcí jako celku. Jaký efekt měli připravené šokující titulky pro „ohlasy lidí“ a ty, kteří přesně tohle chtěli, nemusíme psát – od zmatku, choutek po lynčování, nenávisti, atd. až k podpoře změn zákona o shromažďování a masivnímu vylepšování policejního arzenálu.

Výsledek směrem k bankéřům ? Zřejmě (jak relativní a ošemetné !) úspěch : zablokování všech pozemních komunikací a přístupů ke KC (škoda toho metra), potažmo oficiální ukončení zasedání o den dřív než zněl původní plán... Praha se stala dalším městem v řadě těch, které se zapíší do historie celosvětového hnutí odporu proti ekonomické globalizaci.

Nechceme omlouvat těch pár případů jasně nevhodného násilí na poskocích státu, chceme jen upozornit, že je důležité si uvědomit, jak jsou všechny ty škody na majetku a škrábance v řadách policie nepatrné proti tomu, co má na svědomí MMF a SB, poškozené firmy a v neposlední řadě i samotný násilnický sbor Policie ČR...

Dokola opakované záběry (z jednoho dne) na kaluže krve vedle policejní čepice ještě týden po S 26 působily štvavě proti nám, jež to údajně „máme na svědomí“... Umíte si představit (byť s notnou dávkou naivity), jak by dopadli finančníci, kdyby se nám podařilo to co oni dělají roky na týden před S26 protlačit do všech médií ? Jak by zněl verdikt diváků po obdržení informací a obrazové dokumentace toho, co má ve skutečnosti na svědomí SB / MMF ?

Global resistance... FRÁZE ???

Ač velké množství textů o síle celosvětové fronty odporu zní nedůvěryhodně a dost možná i dost pateticky, je tomu skutečně tak, jak se v nich uvádí. Situace opravdu není růžová, ale schopná opozice vzrůstá a je připravena setrvat. Nebudeme vyjmenovávat všechny země světa odkud se k nám vypravily skupinky lidí nesouhlasící z kriminální politikou MMF a SB ani opisovat seznam zahraničních tiskovin, na jejichž stránkách se objevovali výzvy k mobilizaci a cestě do Prahy. Vězte, že síť lidí usilujících o globální spravedlnost je opravdu nekonečná. Sami se až divíme při procházení shromážděných materiálů, kde všude vznikají koordinační skupinky a základny aktivit proti MMF, SB a kapitalismu vůbec. Zasedání v Praze a protesty proti němu jsou nyní už minulostí, ale přesto vše pokračuje dál. Na jiném místě planety – na jiném poli, v jiné kanceláři. A lidí, kteří odmítají nový světový ekonomický pořádek, přibývá. Přesvědčit se může každý !

největší zlo je pasivita (heslo z léta 1968, kdy v Praze stály ruské tanky)

Vzdělávací guláš o MMF/SB

aneb plamenné a nekompromisní vyjádření současného disentu ale i „přijatelné“ a umírněné náhledy stavitelů trojského koně jménem dialog.

(TIPY na alternativní informační zdroje pro ty, co chtějí udělat první krok k pravdě, ale i pro zkušené a stále nenasyčené odbojáře)

Organizace na podporu vězněných

Následující skupiny jsou hlavní organizace na podporu vězňů. Obsáhlejší seznam najdete v *Do or Die* No. 7, str. 136. Pokud budete některé z nich psát, přiložte SAE nebo jestli si to můžete dovolit i finanční příspěvek, neboť všechny jsou závislé na výdělcích lidí, a tak jsou většinou švorc.

Animal Liberation Front Supporters Group,

BCM 1160, London, WC1a 3XX, UK

Skupina na podporu vězňů za osvobození zvířat, která také vydává vynikající časopis, který zahrnuje všechny aspekty osvobozování zvířat.

Earth Liberation Prisoners,

Cornerstone Resource Centre, 16 Sholebroke Avenue, Chapeltown, Leeds, LS7 3HB, UK.

E-mail: earthlibprisoner@hotmail.com

Podpora všech ekologických vězňů přímých akcí. Vydává neocenitelný zpravodaj *Spirit of Freedom* s aktualizovanými seznamy vězňů.

Haven Distribution,

27 Old Gloucester Street, London, WC1N 3XX, UK

Knihy a časopisy zdarma pro vězněné. Darování knih, časopisů a peněz je vždy vítáno.

London Anarchist Black Cross,

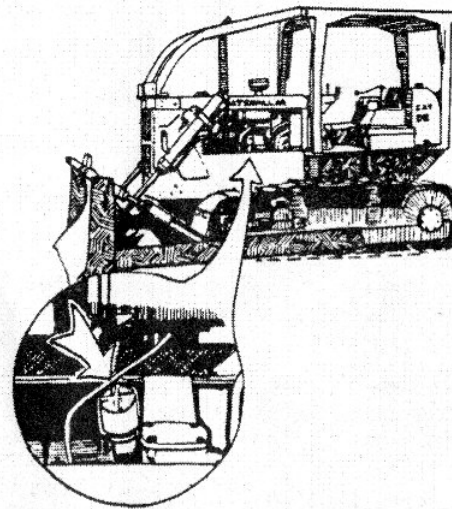
27 Old Gloucester Street, London, WC1a 3XX, UK E-mail: londonabc@hotmail.com

Mezinárodní síť podpory pro anarchistické, revoluční a class war vězně. Kvůli podrobnostem o vaší místní skupině kontaktujte London ABC. Také vydávají časopis *Taking Liberties*.

Vegan Prisoners Support Group,

PO Box 194, Enfield, Middlesex, EN1 3HD, UK

Dělá vynikající práci zajišťováním veganských potřeb vězňů na policejních celách a ve vězeních.

Poděkujeme všem
zajatcům co trpí
za spravedlnost,
všem co se
obětovali pro
svobodu jiných...
Pomožme jim tím,
že přijmeme jejich
odvahu za svou !

Australský vězeň

Dennis Bruce Walker MIN245312, PO Box 656, Grafton 2460, NSW, Australia. Denis je aboridginský aktivista, který byl odsouzen na 5 let za to že se pokoušel ochránit posvátné místo domorodých Austrálců. Odvolal se a v současné době čeká na obnovení procesu.

Rod Coronado propuštěn !

Rod je Indián, který byl v roce 1995 uvězněn za řadu aktivit spojených s přímými akcemi. Je to inspirující osoba s dlouhou historií militantních přímých akcí, kterých se účastnil se Sea Shephard, Earth First ! a Animal Liberation Front. Zde jsou některé z myšlenek Roda ve vězení a jaký má pocit z nedávného propuštění na svobodu :

"V březnu 1999 jsem opustil vládní trestanecký ústav (Federal Correction Institution), kde jsem byl vězněn skoro 4 roky. Opustil jsem vězení, ale svobodu jsem nezískal. Každý den, co jsem byl uvězněn, byl pro mě dnem vzpomínání. Čas přemýšlení nad skutečností být domorodou guerillou bojující proti neo-koloniálním tlakům konce 20. století, a cenou, kterou si takový odpor žádá od všech těch domorodých bojovníků po celém světě, co za obranu pohledu na svět, který Zemi uznává jako na naši Matku, zemřeli. Jen před sto lety moji předkové bojovali guerillovou válkou proti mexickým vojákům a americkým kolonialistům. Hlavy našich dětí byly rozbity o stromy. Naše ženy (ty, které se aktivně nechopily zbraní) byly znásilněny. Naši bojovníci byli věšeni na ošnatém drátu. Jenom o sto let dříve. Já bojuji za to, za co oni zemřeli. A nikdy nebudu svobodný, dokud všechny děti Země nebudou smět mírumilovně prosazovat život v harmonii s jejími silami. Jestli to znamená další vězení, jsem připraven. Jestli to znamená zemřít, jsem připraven. Útočník nebude mě ani můj odpor brát pokojně. To jsem si jist.

Naším předkům toho hodně dlužíme. Všem těm, kteří byli zavražděni, bojující za to, v co my nyní také věříme, Earth First ! a hnutí za osvobození zvířat a země jsou jen současné manifestace starodávného ducha a ekonomická globalizace je jen moderním ekvivalentem západoevropského kolonialismu. Celé je to nekonečné pokračování boje mezi dobrem a zlem.

Ale já budu bojovat, ne proto, že musím (mnoho z nás v „prvním světě“ nemusí), ale proto, že chci. Nevzpomenu si na čestnější nebo ušlechtilější způsob, jak využít tento život jinak, než nést tuhle pochodeň odporu o kousek dál. Pokaždě si uvědomit, že můžeme vyhrát jednoduše tím, že se nikdy nevzdáme. Svoboda pro mě může být něco, co osobně nikdy plně nezažiji, ale stejně jako pro moje předky je to něco, za co jsem nejvíce ochoten zemřít."

Rod rovněž vydává vynikající časopis nazvaný *Strong Hearts*.

O nejnovější výtisk za 3\$ si píše na : **Black and Green, POB 11703, Eugene, OR 97440, USA.**

Nejdůležitější fakta v souvislosti s protesty přináší anarchistické magazíny, časopisy neautoritářské levice a ekologické zpravodaje... (vynecháváme doporučení výplodů z kanceláří bolševických expertů.) Proto přinášíme místo opisování už napsaného jen jejich doporučení. Formou přehledu dosud vydaného a v elektronické verzi přístupného materiálu. Jako propagaci toho nejlepšího o Září a MMF / SB volíme většinou systém odkazů na webové stránky, kde se nachází jak obsah vydaných tiskovin s množstvím speciálních odkazů, tak i materiály zatím na papíře nedostupné.

Necháváme tak na Vás samotných, aby jste si udělali vlastní hodnocení událostí. Nedovolujeme si sami sestavovat nějakou konečnou zprávu... Doporučujeme Internetové zdroje, protože jsou komplexní informační zásobárnou, kterou stojí za to využívat. Nikdo nemůže stihnout nastudovat (natož zpracovat) k danému tématu všechno, co je v současnosti k dispozici, ale všichni v „prvním světě“ máme možnost pohybu na síti, která má ty nejlepší předpoklady stát se pro takové snahy výchozím bodem.

(Předpokládáme, že jsou vám všechny zmíněné subjekty dostatečně známy a tak nebudeme zabíhat do detailů a rozdílů jednotlivých ideologií...)

INPEG (iniciativa proti ekonomické globalizaci) : www.inpeg.ecn.cz (Časopis KONTRAST) : zde najdete např. zákl. informace o MMF, SB a WTO rozděleny do skupin Monitoring tisku, kritické odborné články a oficiální materiály. Dále aktuální informace o situaci ohledně týrání vězněných a hlavní zprávy z celé existence INPEG, všechny tiskové zprávy od 28. 3 00 do 29. 9. 00, obsah všech 6 čísel Kontrastu, časopisu, který přinášel jak obsáhlé informace o mmf/sb, tak rozhovory se známými aktivisty a čerstvé reportáže z ulice. Poslední tři čísla vycházeli jako deník. Byla to jediná alternativní tiskovina, která psala o S26 hned druhý den. V odkazech najdete jak oficiální stránky jako Ministerstvo financí, vnitra, napadených institucí a dalších českých odpůrců, tak i doporučení geniálních zahraničních stránek jako September 26, Mobilization for global justice, PGA, Transnationale, Antiexpo2000, 50 Years is Enough !, A SEED europe, Lobsterparty.org, A-Infos, S11 protests against the World Economic Forum in Melbourne, Australia, Food Not Bombs, Greenleft, Pakt, Reclaim the Streets. Na komentáře, informace a analýzy INPEG doporučuje : The Whirlfed Bank, ZNet, Ontario Coalition Against Poverty, Global Exchange, Telepolis - economy, Corporate Europe Observer, ZNet, CEE BankWatch Network, indymedia, Free Press International, atd.

Rovněž si zde můžete stáhnout Alternativní MEGAarchiv textů z ekonomie, ekologie, politologie atd. se zaměřením na aktuální problémy dneška a zasedání MMF a SB Praha 2000.

ČSAF (československá anarchistická organizace) : p.o.box 223, 111 21 Praha 1 & www.čsaf.cz (Časopis EXISTENCE) : nejdůležitější @ stránky v ČR k Září nenabízejí nic, mimo elektronické distribuce svých publikací, které se jím zabývají. EXISTENCE sama se k Září a souvisejícím faktům vyjadřuje detailně číslem 9 – 11. Opravdu nepřezijeme vypisovat názvy kapitol !

NO! (občanské sdružení) : p.o.box 176, 110 01, Praha 1 & <http://konfrontace.parlament.cz> (Časopis KONFRONTACE) : nevíme, jestli tato skupina v současnosti ještě vůbec funguje - Konfrontace 11 je zatím poslední dostupné číslo. Všechny jejich informace jsou, s ohledem na podstatu masmédií, nezvěřejnitelné, a tím pádem opravdu přínosné. Současné ticho na vydavatelské pěšince nic nemění na faktu, že poslední tři čísla patří mezi to nejlepší čtivo o ekonomické globalizaci co tady kdy vyšlo ! Jejich teorie pro tvoje zkušenosti !

ČAS (československé @ sdružení) : totožný kontakt jako u ČSAF & <http://a-kontra.revoluce.cz> (Časopis A-KONTRA) : Tak jak je EXISTENCE úspěšně zaměřená na delší studie vybraných témat, tak se A-KONTRA specializuje na stručné, kvalitní a rychlé zprávy a postřehy. Zhodnocenu tu najdete každou událost o které ani sami nevíte, že se stala ... A-KONTRA vychází z železnou pravidelností a spolu s EXISTENCÍ tvoří jedinečnou informační tandem, který by ti neměl ujít ! K našemu „září“ A-K. dala nejvíce prostoru ze všech českých tiskovin a vyjádřila se ke všemu, i těm nejskrytějším podrobnostem ! **DOPORUČUJEME !** Když časopis, tak a-kontra !

SOLIDARITA (organizace revolučních anarchistů) : L.K. + jako ČSAF (Časopis SOLIDARITA) : mimo ediční řadu, kde se pár článků k MMF a SB také najde, vyšel ještě speciál : „MMF/SB nelze reformovat !“

CEE bankwatch (monitoring aktivit SB...) : www.bankwatch.org/wb-prague – na této stránce najdete neuvěřitelné množství materiálů rozdělené do několika hlavních skupin : Aktivita v září 2000, Publikace a dokumenty vydané u příležitosti AGM Praha 2000, Studie a prohlášení CEE Bankwatch Network (v angličtině), Videozáznamy diskusí, Dokumenty a články o mezinárodních finančních institucích – IFIs, Tiskové zprávy, Informace o pořádajících organizacích, Linky na NGOs, atd. Jde o kritické a faktografické dokumenty mající svůj původ v monitoringu obou institucí, jež tato agilní celosvětová síť provádí. Bezkonkurenčně nejlepšími

jejich tištěnými počiny o MMF a SB jsou soubory výstižných prací „Jiná zpráva“ a „Diskusní fórum“. Oba materiály, (stejně jako papírové verze všeho co je tu vypsané) nabízíme v elektronické podobě na :

for_esteem@volny.cz

<http://globalizace.ecn.cz> - Na této adrese najdete především rozsáhlý monitor českého tisku, systém relevantních odkazů, komentáře k problematice a tiskové zprávy neziskových organizací, které se problematikou globalizace, Světové banky či Mezinárodního měnového fondu zabývají. Internetová stránka <http://globalizace.ecn.cz> je místem, kde každý bude moci na jednom jediném místě získat přehled o postojích občanských organizací a zároveň jakýmsi rozcestníkem pro uživatele internetu, kteří budou na toto téma chtít na Síti cokoli nalézt.

TOHLE JE TO NEJ ! TISÍCE PODKLADŮ A TISÍCE REAKCÍ !

Časopis Hlas Země : Kamenná 5, 639 00 Brno & **www.hlaszeme.ecn.cz** – aktivity BRNA zde ! Mimo odhodlaných článků najdete na webu i řadu fotek z S26 a dnů před. Stojí za vidění.

<http://indy...>

VIDEO S26,

FSA (federace sociálních anarchistů) : Box 5, 100 06, Praha 56 & **volny.cz/fsa-map** (noviny Svobodná práce) – stránky papírové i webové pěkné, proklamace pěkné, ale praxe trochu jiná. Přesto sem FSA patří, protože i Svobodná práce se k září vyjadřuje – jako vždy - většinou úplně naopak než ostatní.

Předpokládáme, že i v době, kdy toto budete držet v ruce, bude ještě vše tak jak je zde uvedeno a vy budete moct najít na zde probíraných internetových stránkách opravdu vše, co zde z jejich obsahu v této chvíli předkládáme.

Stále nabízíme tištěné letáky většiny zmíněných organizací a skupin s výstižnými argumenty na adrese

for_esteem@volny.cz

Dále už jen opravdu krátce doporučujeme organizace, jejich stránky a tištěné materiály, které by také neměli zůstat nepovšimnuty :

OBCANSKO PRÁVNÍ HLÍDKY - www.oph.cz – jsou popsány jinde. Neváhejte se k nim podívat. Na webu najdete všechny podrobnosti o fungování, zásadách, důvodech vzniku, atd. Rovněž šanci se k nim přidat. Co je však nejhlavnější – nejdete tu časem kompletní seznam všech výpovědí a žalob týkajících se Září. Přecházejte si můžete co kdo o OPH napsal, právní informace, tiskové zprávy a prohlédnout masivní fotogalerii. Nechybí odkazy na : Ekologický právní servis, National Lawyers Guild, AI, Human Rights Watch, Dokumentační středisko pro lidská práva, Občanské poradenské centrum CS, Ekolist po drátě, MOST, HOST.

NESEHNUTÍ - nezávislé sociálně ekologické hnutí - Údolní 44, 602 00, Brno & <http://nesehnuti.ecn.cz>. Výborný zpravodaj Alarm a důležitý leták ABC přímé akce. Na webu najdeš tyto výtečné odkazy : Adbusters, Schnews, McSpotlight, Liga proti sportům se zvířaty, Reclaim the Streets, Earth First !, The Radical Environmental Journal, Amnesty International, Friends of the Earth International, Greenpeace International, McLibel, Murray Bookchin.

DUHA - www.hnutiduha.cz – pro nenasytí anebížeji tato stránky archiv všech článků uveřejněných v časopise DUHY Sedmá generace ! Nechybí ani archiv vybraných článků k MMF, SB, EIB, EBRD, MAI, WTO, EU a globalizaci všeobecně. Přecházejte – zemřít !

DĚTI ZEMĚ – www.detizeme.cz - obrovská nabídka hlavní stránky je sice poněkud matoucí, ale dá se to zvládnout – obzvláště doporučujeme odkaz „Zajímavá místa na webu“ !

EKOLIST - www.ekolist.cz – klikněte na „Globalizace versus životní prostředí“. A když to bude málo, tak na „Archiv zpravodajství o globalizaci“.

PRIAMA AKCIA - Anarchistická komunistická organizace práce (PA-AKOP) - www.volny.cz/priamaakcia (časopis Priama akcia)

ZDOLA - informační zpravodaj ČSAF Slovensko – Poste restante, 851 06, Bratislava 57

+ desítky postřehů a názorů autonomů v jejich vlastních časopisech ! (to je mimochodem největší obohacení jinak chladných dat a čísel !)

Určitě se podívejte na GENIÁLNÍ <http://praha.indymedia.org> (nejdou ? www.indymedia.org !)

A samozřejmě na

www.ecn.cz/zemepredevsim (hodnot'te sami)

Jako jediné oficiální médium tady doporučíme RESPEKT, který je podle nás ideálním doplněním pro vaše studium MMF a SB a přidružených faktů. RESPEKTu nemůžeme upřít alespoň férovost s jakou informuje a dává prostor i těm, kteří na stránkách deníků a na obrazovkách televizi najdou svá slova většinou porůznu upravená či vytržená z kontextu, a profesionalitu s jakou se pouští do fundovaných polemik. To jiným médiím chybí. Ano víme, že se jedná o plátek pravicových nadšenců, prezentující tu nejnovější verzi neoliberální „solidnosti“ - jen jim oplácíme

Dallas, PA 18612, USA. Edward Goodman Africa je v SCI Camp Hill, PA 17011 - 0200, USA.

Více se můžete dočíst v publikaci 25 Years on the MOVE vydané Friends of MOVE, P.O. Box 14129, London, WC 12 8GR, UK. Nebo přímo kontaktujte MOVE, PO Box 19709, Philadelphia, PA 193143, USA. E-mail: movellja@aol.com

Mumia Abu Jamal, AM8335, SCI Greene, 1040 East Roy Furman Highway, Waynesburg, PA 15370 - 8090, USA. Mumia, bývalý Černý Panter, radikální novinář a podporovatel MOVE, byl obviněn z vraždy policisty a v současné době odsouzen k trestu smrti, a bezprostředně mu hrozí poprava. Pro více informací a podrobnosti solidárních akcí kontaktujte **Mumia must live !**, 27 Old Gloucester Street, London, WC1a 3XX, UK nebo se podívejte na www.mumia.org

Robert H. Wilson 640289, Pack Unit One, 2400 Wallace Pack Road, Navasota, TX 77869, USA. Robert "Stojící jelen" Wilson je téměř 80letý indiánský aktivista ve vězení. V roce 1978 odhalil vládní spiknutí na zavraždění Leonarda Peltiera. Držel hladovky, aby protestoval proti nelidským podmínkám ve vězení s nejvyšší ostrahou.

Silvia Barladini 05125-054, FCI Danbury, CT 06811, USA. Jako vysloužilá levicová aktivistka, která bojovala proti válce ve Vietnamu, podporovala černošské hnutí Black Liberation a hnutí za nezávislost Puerto Rica, si Silvia odpykává 43 let po tom, co byla obviněna za osvobození vězněného Assaty Shakura z Black Liberation Army a z konspirace proti vládě Spojených států. Probíhá kampaň za její propuštění... Vzhledem k rakovině je ve špatném zdravotním stavu a ...

Ted Kaczynski 04475-046, US Pen - Admin Max Facility, PO Box 8500, Florence, CO 81226, USA. Za 17 let trvajících bombovou kampaň proti industriální společnosti je odsouzen na doživotí, bez možnosti....

Aktuální informace a novinky o všech „politických“ vězňích v USA se dozvíte v Raze The Walls ! - čtvrtletníku s vyváženým psaním jak od vězňů, tak o nich a také o vězeňském odporu v Severní Americe jako takovém. Také obsahuje články z anarchistické perspektivy třídního boje, širší revoluční teorii a popisy činnosti. Výtisk za 3 \$ je k dostání na adrese: **Raze The Walls !** 2351 College Station Road, Box 523, Athens, GA 30605, USA.

obnoveném procesu z původního obvinění z roku 1972 odsouzen k doživotí bez možnosti propuštění.

Harold Thompson 93992, Turney Industrial Prison, Route 1, Only, Tennessee 37140-9709, USA. Harold je anarchista, který byl v roce 1979 odsouzen k doživotí a 50 letům vězení za přepadení klenotníků, zabití policejního informátora, který zavraždil jeho partnera a za přestřelku v Ohio. Také dostal navíc 32 let za neúspěšný pokus o útěk. Harold, aktivní vězeňský právník, který pomáhá ostatním vězňům, byl nedávno brutálně napaden, oloupen a kvůli útokům spoluvězňů z rasistického White Aryan Brotherhood, pracujícího ruku v ruce s vedoucími pracovníky věznic, umístěn pro jeho vlastní bezpečí do izolace. Dopisy na Haroldovu podporu pište prosím na adresu : **Warden Jack Morgan, Turney Centre Industrial Prison, Route 1, Only, Tennessee, 37140-9709, USA.** Harold rovněž potřebuje okolo 100 liber na soudní řízení, takže pokud můžete, zasílejte příspěvky na : **Friends of Harold Thompson, P.O. Box 375, Knaphill, Woking, Surrey, GU 2XL, UK.** Na adrese **Plain Wordz, PO Box 381, Huddersfield, HD1 3XX, UK** je za 2 libry k dostání Haroldova sbírka básní a psaní nazvaná *They Will Never Get Us All* (Nikdy nás nedostanou všechny).

Leonard Peltier 89637-132, PO Box 1000, Leavenworth, KS 66048, USA. Leonard, aktivista AIM (American Indian Movement) se stal terčem tajných podvratných operací COINTELPRO (COunter INTELigence PROgramme) a byl křivě obviněn z vraždy dvou agentů FBI v roce 1976, za které si odpykává dvě nepřetržitá (po sobě jdoucí) odsouzení na doživotí. V současnosti je mu jako vážně nemocnému odmítána potřebná lékařská pozornost. Pro více informací kontaktujte : **Leonard Peltier Defence Committee, PO Box 583, Lawrence, KS 66044, USA.**

Linn (Lenny) Chavez je 36 letý aktivista AIM z kmene Kiowa. Když doma sekal dříví, byl napaden členem rasistického gangu. Muž popadl Lennyho řetězovou pilu a vyhrožoval s ní jemu a ostatním. Ze strachu o sebe a svou rodinu vytáhl Lenny kapesní nůž a způsobil útočníkovi menší zranění. Zatímco rasista byl osvobozen, Lenny byl obviněn z pokusu o vraždu. Dopisy na podporu a dobrovolné příspěvky posílejte na : **Lenny Chavez, c/o South and Meso Indian Rights Center, PO Box 28703, Oakland, CA 94694, USA.**

E-mail: saieic@igc.apc.org

Eko - revoluční skupina **MOVE** se poprvé objevila začátkem 70. let ve Philadelphii. Nekompromisně věřili v revoluci. Žili v komunitě, jedli syrovou stravu, vyvarovali se drogám a alkoholu, pomáhali bezdomovcům, organizovali demonstrace a napadali vládu a systém, ve kterých vidí příčinu všech problémů. Jako výsledek svých akcí zažívali **MOVE** silné týrání a represí ze strany státu. Členové byli surově bití - výsledkem toho bylo několik žen, které potratily - a během jednoho policejního zásahu byla 3 týdny starému dítěti poraněna lebka a zemřelo. Vše vyvrcholilo v roce 1985 obléháním a bombardováním jejich komuny policií. Během střelby a výbuchů bylo 6 lidí zraněno a 5 dětí bylo zabito. Ti, co přežili - známí jako **MOVE 9**, byli obviněni z vraždy policisty a každý z nich odsouzen k odnětí svobody na 100 let. V roce 1998 jeden z 9 - Merle Africa, za velmi podezřelých okolností ve vězení zemřel. Ostatní, stále uvězněni jsou : **Debbie Simms Africa 006307, Janet Holloway Africa 006308, Janine Philips Africa 006309** - všichni v **SCI Cambridge Springs, PA 16403-1238, USA.** **Michael Davis Africa AM4973** a **Charles Simms Africa AM4975** jsou oba v **SCI Grateford, PO Box 244, Grateford, PA 19426-0244, USA.** **William Philips Africa AM4984** a **Delbert Orr Africa AM4985** jsou v **SCI Dallas DrawerK**

rovným dílem, nic víc. Články z **RESPEKTU** najdete všechny (přes 13000 !) na jejich webové stránce <http://respekt.inway.cz>, nebo napište na : for_esteem@volny.cz. Chtěli jsme sepsat jejich názvy, ale usoudili jsme, že se z toho nechceme zbláznit... Sorry. Vy použijte program mediálního monitoringu - vyhledávač Newton, který web Respektu nabízí.

V angličtině máme k Září k dispozici xeroxy PGA brožury, speciální číslo prestižního magazínu *Ecologist* a taktéž speciální kus z dílny lidí vydávající výborný **GREENPEPPER**.

Chcete vidět pokus o kompletní archiv nebo do něj i dokonce něco přidat ?

Kontaktujte : **Společnost pro soudobou dokumentaci**

Co chtějí ?

„Během celého minulého roku jsme se zaměřovali na aktivity oficiální i aktivity odpůrců. Vedle výstřížků z denního tisku bude náš fond obsahovat různá „antiglobalizační“ periodika, tiskoviny ve formě letáků a plakátů, které vznikly u nás. Po zpracování bychom vše rádi prezentovali formou **VÝSTAVY**.

V této souvislosti se obracíme na vlastníky jakékoli podobné dokumentace s prosbou o její věnování či zapůjčení k pořízení kopií. Zvláště citelně nám schází fotodokumentace z protestních akcí. Prosíme kontaktujte nás !

SSD, jindřišská 5, P.O.BOX 84, 111 21, Praha 1

Původně jsme chtěli formou výtahů zpracovat pár vlastních ucelenějších studií, ale bohužel nejsme tak silný redakční „tým“, abychom to všechno zvládli ... Podkladů je nekonečné množství, času málo. Litujeme, ale nejsme schopni vás seznámit s podrobnostmi a zážitky z demonstrací, s průběhem všech povzbuzujících událostí tak jak bychom chtěli... Ač jsme to ve speciálu k září deklarovali, nezvládli jsme sepsat nasbírané podklady, byť to pro nás byla priorita... omlouváme se. Přinesli jsme alespoň pár odpovědí na médií vyřčené otázky, aktuality z hnutí a několik pohledů na dění uvnitř.

POMOC CHUDÝM A ODDLUŽENÍ ? SMUTNÁ IRONIE !

Pomáháte 55 let a chudí ještě více chudnou ! Chudoba totiž není akademickým tématem na diskusním fóru zaplaceném z peněz chudých, při kterém Vám postupně vyhládne, ale reálný stav každodenní smrti deseti tisíců lidí. Je to neustále se opakující tragická skutečnost. Tak přestaňte diskutovat, utrácet, vyhazovat jídlo a zase diskutovat - začněte umírajícím vydávat nakradené peníze !

NE ONI VÁM, ALE VY JIM DLUŽÍTE !

(Šéf mmf bere ročně 346 a kápo SB 375 000 \$ - pro srovnání : Clinton bral 200 000)

Podloženou kritiku SB a MMF permanentně odmítají a ještě ze svých chyb viní jednotlivé „pomoci“ postižené státy. Zbavují se i posledních zbytků odpovědnosti a mluví o svém přínosu pro blaho všech. Sláva nové zaručené správné strategii !

Budoucnost INPEGu ?

S ohledem na současný stav nejistá.

INPEG, jako platforma zastřešující skupiny, které se podílely či podílejí na organizování a realizaci protestů a jiných akcí proti nekalostem představitelů nadnárodního kapitálu, stagnuje.

Jak jsme minule informovali + logicky odhadli + přáli si, tak se také stalo. Jenže ne na dlouho.

(pohádková dědečková tudíž nejsme)

Situaci jsme minule popisovali přibližně takto : „Celorepublikový“ INPEG se stal synonymem našeho odporu i pro aktivisty ze zahraničí. Na setkáních této iniciativy se řeší jak samotná podoba iniciativy a její případné výstupy, tak i sporné body vzájemné spolupráce uvnitř hnutí, ale i orientace a směřování celé platformy. Leckdy zbytečné rozkoly, způsobené ideovými rozpory plynoucími z neochoty potlačit své „jediné pravé“ zásady na úkor společného (o to úspěšnějšího) výsledku, byly a budou, ale i tak doufáme, že INPEG přežije a zúčastnění se budou i po „horkém září“ nadále scházet, protože jeho vývoj nasvědčuje tomu, že by se z něj mohla stát velice silná koalice do budoucna...

Ještě na jaře se zdálo, že tomu tak bude, ale podle posledních informací je INPEG už pomalu pohřben. Z jarních schůzek vzešlo rozhodnutí, že INPEG bude pokračovat v činnosti pouze jako „KIK“ (komunikační, informační a koordinační platforma svobodomyslných skupin a jednotlivců podle prvotního záměru z podzimu 1999) bez vlastních akcí, bez mluvčích a jakýchkoliv akcí navenek. V plném proudu bylo fungování klimatické skupiny, INPEG se účastnil i jednání PGA v Miláně ve dnech 24. - 25. 3., probíhalo zařizování stálého infocentra a vybavování kanceláře, pracovalo se na brožurě o zkušenostech s veřejnými akcemi a připravovala se publikace "Protestní hnutí proti ekonomické globalizaci, Praha 21. - 28. 9. 2000". INPEG měl na tomto dílku spolupracovat a poskytnout texty ze svého Kontrasummitu a kontakty na skupiny proti ekonomické globalizaci (dále jen EG) a zasedání MMF/SB. Kniha měla mít tři kapitoly : popis EG a jejich důsledků a vliv TNC (nadnárodních korporací a dalších, co EG způsobují) atd., popis činnosti protestních skupin v ČR a ve světě (bez ideologie) a závěr (co lze a nelze proti EG dělat)... Vyjít měl i samostatný sborník z Kontrasummitu – přepisy všech nahrávaných projevů.

Podle posledních informací (10. 6.) je INPEG mrtev - neschází se a kniha také nebude. Víc nepovíme.

Až bude aktuálnější NATO.

Programy, seznamující s přednášejícími na kontrasummitu jsou k dispozici po napsání na : for_esteem@volny.cz

Rychlé zápisky z ulice pro EF! AU

Zhruba týden před : Neslýchané zadržování na hranicích spojené s perlrustací všech (policie to vehementně odmítá), nestoudné volání pravicových politiků a nejnižších měšťáckých pudů po policejním státě. „Nečekané“ zákazy demonstrací, rovnající se klasickému „demokratickému podvodu“ – režim se s předstihem a oficiálně tváří, že akci dovolí, a nakonec se ožene (navíc nezákonným) zákazem / byrokratickou libůstkou = malým časem na odvolání, z něhož plyne poněkud pokroucená „svoboda projevu“ : můžete se vyjádřit, ale můžete za to taky dostat přes hlavu...

Jako pozorovatel reakcí lidí na ulici zažívám už předem nepříjemné pocity z prohry v připravované válce... V médiích vyvolávaném napětí mi dost nepříjemně došlo, že nemáme šanci tenhle boj vyhrát ani kdybychom vůbec neprotestovali... Vztek Pražanů zalezlých na venkově jako by sílil a připravoval se na erupci...

Začínáme :

21. 9. Den bez aut v režii CAR BUSTERS a dalších = skvělá propagace antiautomobilismu, výborné proslovy, povedený happening...

22 + 23 + 24 : Jsem přítomen na Kontra Summitu INPEG : Špičkový, akademický, vzdělávací ! Bez jediné vážnější chybičky (mimo občas váznoucího překladu). Na stejně úžasné diskusní fórum JINÁ ZPRÁVA jsem se bohužel nerozkrojil... Další ohnisko vzdoru ? Staré loděnice v Libni : Euforické, multietnické, válečnické, internacionální mraveniště... V každém rohu přísné neveřejná logistika affinitních skupinek. Do toho jídlo, nový vynikající kontakty... Jeden velký tvořivý kotol přirozeného chaosu naplňující optimismem a hlubokým prožitkem síly každého přítomného. Mohutný živý těleso. Nepřehledný desky plné osobních vzkazů, kontaktů a zázemí ve zdravotnické a právní pomoci. Jediné co mě zaráželo bylo strašně málo lidí z Čech... A co mi dělalo naopak radost ? Chybná taktika a povšechně ani myšlenka autoritářské levice se tu nepohybovala. V těch dnech časté zatahování „komunistické“ rétoriky a symbolů do Čech, kde si je všichni prožili na vlastní kůži je omyl. Jde o nezámý „zahraničí“ si připustit zlo, které tu bylo a nechtít uvědomit si naplno naši zkušenost.

23. navíc geniální antifa demonstrace svolaná pražskou verzí AFA (600 lidí, 100 v černém bloku), Na Hradě Havlem svolaný „dialog“ : super argumenty proti MMF / SB zastoupené organizacemi jako NESEHNUTÍ apod., podtržené výborným happeningem, jemuž se podařilo dostat naléhavost „našeho“ poselství na „nejvyšší úroveň“...

24. : Solidární demo za Italy pozastavené ve vlaku na hranicích (fantastičtí tajní s čirem a „punk“ uniformami) od Hlavního nádraží k budově ministerstva vnitra, následovaná poměrně chvilpou Street Party (kde byly ty proklamované loutky, umění, atd. nevím, ale dost tam tyhle srandačky chyběly). Jinde proběhla demonstrace se

Nejnovější informace o soudním procesu s GANDALF.

Výsledkem velké operace společných sil policie a bezpečnostní služby, byli v lednu 1996 čtyři editoři *Green Anarchist* (GA) a dva lidé z *Animal Liberation Front Supporters Group* (ALFSG) časopisu zatčeni za konspiraci k podněcování neznámých osob k trestnému činu poškození. Jedna osoba byla po třech letech propuštěna, ale tři editoři z GA byli shledáni vinými a odsouzeni ke 3 letům vězení. Nakonec byli na odvolání propuštěni a zbývající dva případy odvolány (přerušeny). Soudní proces má nesmírné důsledky pro všechny zúčastněné i příznivý dosah, co se týče ilegální přímé akce. (Více detailů o tomto případě viz. dopisy na str. 230 v DOD no. 8; str. 129 v DOD no. 7 nebo pište na adresu *Green Anarchist*, BM 1715, London, WC1A 3XX, UK.)

Italští anarchisté

V březnu 1998 zatkla italská policie pro vážná obvinění z podvratné činnosti se záměrem vytvoření ozbrojeného gangu tři anarchisty. Byli obviněni z různých případů přímé akce souvisejících s rozšířeným bojem proti stavbě vysokorychlostní železniční trati přes Val Di Susa v Piemontu. Nyní jen jeden ze tří uvězněných anarchistů zůstává naživu. Edoardo Massari, osmatřicetiletý anarchista z Ivrey, zemřel 28. března 1998 v turinské věznici Vallette. Představitelé řekli, že se oběsil na prostěradle. 22 letá Maria Soledad Rosas z Argentiny se oběsila 11. července - vybrala si stejný den a dobu smrti jako její společník Edoardo. Anarchistická a radikální opoziční hnutí na tato úmrtí prudce a rozhněvaně reagovala. Po Edoardově smrti se 4. dubna v Turíně uskutečnilo několik tisíc silných národních demonstrací, a stejně tak tam došlo den po Mariině smrti k pouliční

blokáde. Žijící vězeň Silvano Pelissero zahájil měsíc trvající protest hladovkou až do 22. července, kdy byl nakonec přemístěn z nejvíce střežené věznice Novara do domácího vězení. Také čtyři následující anarchisté si v Itálii odpykávají 3 roky a 4 měsíce každý za bankovní loupež, a navíc dostali 6 let a 6 měsíců za další přepadení banky (Carlo dostal 7 let).

Antonio Budini, Via Prati Nuovi 7, 27058 Voghera, Pavia, Italy.

Jean Weir, Via Bartolo Longo 92, 00156, Rome, Italy.

Carlo Tesseri, Via Leopardi 2, 61034 Fossombrone, Pesaro, Italy.

Christos Stratigopoulos, Via Sforzesca 49, 28100 Novara, Italy.

Případ **Orlando Campo** - navzdory úplnému nedostatku evidence byl Orlando odsouzen k 22 letům vězení, údajně za účast na únosu letadla a na vraždě manželky zámožného italského podnikatele v roce 1990. Orlando pokaždé v těchto obviněních trval na své nevině. Jeho odsouzení je považováno za zahajující úder v řadě falešných obvinění italských anarchistů v poslední době. **Orlando Campo - Via Delle Macchie 9, 57100 Livorno, Italy.**

Více podrobností o represích a falešných obviněních zažívaných anarchisty v Itálii za několik posledních roků dostanete v kopii Uncontrollables. Na kopii pošlete A4 SAE a dobrovolný příspěvek na kopírování na :

BM Ignation, London, WC1A 3XX, UK

Vězni v Severní Americe

Albert Cinque Woodfox 72148, CCR Upper F Isolation, LA State Prison, Angola, LA 70712, USA a Herman Wallace 76759, CCR3, LA State Prison, Angola, LA 70712, USA. Albert Woodfox a Herman Hooks Wallace jsou někdejší Černí Panteré obviněni roku 1972 z pobodání a smrti Brenta Millera, strážce věznice v Luisianě. Hooks za svůj aktivismus ve vězení trpí neustálou trýzní. V únoru 1999 byl Albert po formálně

ZAJATCI

(z „DO OR DIE – voices from the ecological resistance no. 8“)

„Jestliže si nevinní zaslouží naši podporu, pak obvinění a „vinní“ si ji zaslouží ještě víc.“

Nikos Maziotis, uvězněný řecký anarchista

Věříme, že všichni vězni jsou politickými vězni. Bohužel, jak jinak, jsme nemohli doufat, že zahrneme všechny uvězněné, a tak níže uvádíme pouze malý výběr vězňů dlouhodobě odsouzených za přímou akci. Je nezbytné (životně důležité) tyto vězně podporovat. Život uvnitř vězeňských cel může být těžký, ale nejvíc ze všeho je prostě jen neobyčejně nudný a izolující (odlučující). Tim, že vězni napíšete, můžete pomoci zmírnit obojí. Napsat někomu, koho neznáte, vás může napřed vystrašit, ale dá se to a navíc se to stává čím dál jednodušší. Můžete začít tím, že jim pošlete pohlednici s krátkou zprávou, abyste rozjasnili zdi v jejich cele. Nikdy ale při tom nezapomeňte, že všechnu poštu čtou bachaři, takže se nezmiňujte o ničem, co by mohlo svědčit proti vám nebo ostatním. Pro podrobnosti o více způsobech, jak můžete pomoci podpořit vězněné, a pro přehled krátkodobě odsouzených nebo dočasně propuštěných vězňů, kontaktujte London Anarchist Black Cross (ABC), nebo si pořiďte kopii informačního bulletinu Spirit of Freedom (podrobnosti jak kontaktovat organizace na podporu vězněných jsou uvedeny na konci tohoto článku).

Vězni ve Velké Británii

Barry Horne VC 2141, HMP Full Sutton, Moor Lane, York, YO4 IPS, UK. Bojovník za zvířata, odsouzen celkem na 18 let za žhářství v několika budovách na Isle of Wight a za pokus o žhářství v Bristolu. V současnosti se zotavuje z důsledků 68 denní protestní hladovky proti vivisekci.

Tony Humphries AP 7965, HMP Swaleside, Brabazon Road, Eastchurch, Sheerness, Kent, ME12 4DZ, UK. Tony je aktivista za osvobození zvířat, který byl v březnu 1999 odsouzen na 7 let za spiknutí zavinující exploze a na 2 roky (trest probíhá souběžně) za držení výbušnin.

Ellen Moxley, Ulla Roder and Angie Zelter jsou všechny v: **HM Institution Corton Vale, Corton Road, Stirling, FK9 5NU, Scotland** po tom, co vnikly do plovoucího laboratorního komplexu na Loch Goil ve Skotsku, kde se testují ultrazvukové signály pro nukleární ponorky. Naházely počítače, tiskárny, faxové přístroje, telefony do vody a zničili testovací místnost, vzdušnou anténu a venkovní zdvihadlo. Pro podrobnosti výsledku jejich soudního procesu kontaktujte : **Trident Ploughshares 2000, The Greenhouse, 42 - 46 Bethel Street, Norwich, NR2 1NR, UK.**

Tel: 01603 611953. E-mail: reforest@gn.apc.org

Simon 'Badger' Richards BH 4011, HMP Blundestone, D Wing, Lowestoft, Suffolk, UK.

Byl v Guildfordském anti-silničním táboře (více viz. Do or Die no. 7, s. 2). Odsouzen na 4 roky za akce za osvobození zvířat.

Hillgrove Farm v Oxfordshire je posledním chovatelem koček na vivisekci v Británii. Za poslední tři roky byla terčem pokračujících přímých akcí a demonstrací. Ve spojení s tímto bylo několik lidí obviněno a uvězněno. Pro více podrobností o kampani proti Hillgrove Farm a pro nejnovější informace o současných vězněných kontaktujte : **Save the Hillgrove Cats, Box CB, 111 Magdalen Road, Oxford, OX4 1RQ, UK. Tel: 0121 632 6460.**

srpy, kladivy a s Ransdorffem v čele... (mnohem horší), druhý den mediálně nadměrně rozmázlá (v těch dnech vůbec byla obrovská šance medializovat vše, na co sis vzpoměl – pokud si fanďa zodpovídání rozhovorů, tak jsi přišel o hodně... dokonce jsem zaregistroval nabídku účasti v TV pořadu „Jeden den s...“). Současné disent hustě koncentrované po pražských bytech, parcích a ubytovnách byl už cejtít všude...

26. : Strhující multikulturní shromáždění na Náměstí míru. Fantastické pochody v pohodovém stylu karnevalu. K vidění je řada známých a originálních „hudebních“ uskupení a pochodových kapel, desítky masek a barev pleti... Vřesňachy zajímá exkluzivní bílá brigáda molitanového nasazení YA BASTA (Škoda na jihočeských kolejkách po protestech Italů je (pryč) 100 000... Horší je situace na Strahově – po celou dobu skoro opuštěný stadion a škody v něm – matrace měli YA BASTA rozřezat nějakému k Světové bance loajálnímu hotelu a ne firmě FAN...). Jejich akce na Nuselském mostě byla mimochodem nejsilnější v momentech, kdy proti kordonu lemovanému transportéry opakovaně vybíhali s barevnými balonky...

Praha se skutečně stala Seattlem, ve východoevropském rozměru a kontextu dosavadních akcí možná ještě něčím větším... celosvětově je to jedno z dalších varování, po kterých si každé městské zastupitelstvo rozmyslí, zda podobné kongresy pořádat či ne...

Zpočátku se v modrém průvodu zdálo, z pohledu účastníka, ztraceného ve víru všude roztroušených cizinců (bez informací o zbývajících dvou skupinách), že akce končí fiaskem, poté, co někteří zaútočili zcela bez váhání na policejní kordon, čímž celé několikaměstíční snažení zdiskreditovali. První dojmy z toho všeho byly takové, že rozdrobené české hnutí prostě nezvládlo ani za mák jakousi koordinaci té škalý strategií zahraničních skupinek. Po večerní reflexi situace, kdy došlo k navázání spojení s ostatními „šiky“ a poskládání následné mediální mozaiky s večerními událostmi na Václavském náměstí se dá dojít k jednomu, zcela jistému faktu – to, co tu bylo, byla na českou republiku silná káva a jako premiéra to absolutně každého dostalo. Někomu do varu, někomu k policii. Právě revoluční cirkus s logicky notnou dávkou občanské neposlušnosti a pouličních nepokojů. S pravým kraválem v západním stylu, chcete – li. Muzika, úderná a povzbuzující, nesmírně kreativní kolektivy, samba soubory, kouzelné masky, policejní ataky na nejdůležitější a jejich oplácení – jedním slovem RIOT. Speciálně po naražené pastí a rodu na Václaváku bylo jasné, že se spustí obrovská žaň s cílem zkriminlizovat hnutí. Přestože vina byla na straně policie, která nejen že ke konci rozbíjení vloh celou situaci se svou příznačnou neschopností včas neodhadla, ale (a to je podstatné) už na přibližní davů k Václavskému náměstí reagovala vyklizením pozic a očividně účelovou taktikou nezasahování postupně dosáhla přirozeného uvolnění emoci, posilovaných do čelních řad demonstrantů zasazenými provokatéry. Zásah poté byl „včasný a hrdinský“ jen pro média, nebo spíš podle médií... nemuselo se to stát, ale to už jsou věci, které my jako jednotlivci neovlivníme. Vždy to dopadne tak, jak chce policie...

Útoky na majetky zločinců jsou jistě ospravedlnitelné, ale ne tak docela v rámci pětileté pozorné sledované kampaně, natož když je zřejmé, že nám to bude posléze podsouváno jako její naplánované vyvrcholení. Přímá akce má být správně načasovaná, promyšlená - má sabotovat, způsobit ekonomickou škodu napadenému, ne devalvovat hodnotu na veřejnost zacílené kampaně - má být provedena v netušený okamžik a ne v rámci masové akce, kterou to logicky musí poškodit... Ale co - zasažené firmy s tím stejně počítali a jistě se předem řádně připojistily, tak co řešit... Pořekadel o tom, co komu patří a co koho jest, zná každý dost... Co se prostě některým aktérům divadla pod svatým Václavem opravdu nepovedlo, byla eliminace rizika, že jejich čin bude pasovaný na bezduchý akt pomateného vášnivce. O bezohlednosti některých odpadlíků, nalepených na davu, vůči dalším účastníkům, ve smyslu projevu inteligence, ani nemluví. Přímá akce vedená z pozice anonymity davu svádí její komentátory k úvahám o slabosti neznámého jedince, kterou automaticky převedou do stupidity všech. Naproti tomu noční „akt ulice“ (třeba plakát - rozumíme si ?) doplněný anonymním e-mailem, obsahujícím tiskové prohlášení o důvodech k takové akci (a jeho postupným rozesláním na všechny strany), je jasně se vyjadřující a podložený čin, který je mnohem náročnější znemožnit než hození kostky. Jako všechny hodnoty, tak i radikální protest musí nést hlavně myšlenku. Zůstane radikální = „veřejností“ odsouditelný, ale bude také zdůvodněný = politickými zkušenostmi nakonec obhájitelný.

Na jednu stranu mě mrzí, že to dopadlo jak to (mediálně zvýrazněno) dopadlo – čekal sem i víc lidí a tak, ale asi by to vyznělo (mediálně selháno) stejně, i kdyby to byla kdovíjak klidná akce... Systém byl rozhodnut nás shodit za každou cenu... Bylo to jasné už při pozorování strategií, jaké byly použity při přípravách a během dezinformačních kampaních.

Při manévrech v Praze případ 26. září na jednoho demonstranta jeden policista a nezapomeňme na povolání posílá a další zálohy. Z 20 rozbíječů se výroby titulků „desetitisícový dav včera demoloval Prahu“, které naučily události do abstraktních rozměrů fantazie... Na 5 demonstrantů připadl 1 policista v civilu... I to svědčí o tom, kdo vlastně skutečně mobilizoval... K dispozici je nespočet informací o rejdech a piklích tajných – např. „čtyři bílý škody bez SPZ, v nich „radikálové s tyčemi a tonfami“ hovořící s policisty, nerušeně projíždí kordonom tam a zpět...“

Těch pár (v posledních dnech před S 26) zesilujících hlasů obhajoby našich tendencí utichlo úplně a místo toho se z dosavadního volání po zvyšování moci státu a jeho výkonných složek stal nepolevující řev masy, přihlížející popravě.

Další podstatné momenty a podrobnosti jinde...

(zahlédnout v okně, nad největší melou, kbelik vylévající splašky na hlavy policejních těžkoooděnců, kteří by z bytu jeho majitelky udělali v mžiku neobyvatelný prostor, je k nezaplacení !)

27. Pokračování policejních masakrů na služebnách. Rozhořčený faxy Havlovy o násilí na stanicích a výsměchy jeho zařikání se demokracií. Předčasný konec zasedání. Demo na nám. Míru solidární se stíhanými a zadrženými ukončuje masivní perlustrace bez jakékoliv výzvy k rozchodu, která by tomu předcházela – účastníci jsou rovnou obklíčeni a se slovy „hledáme ty, co včera rozbíjeli“ legitimováni ... totální víťazství úřadu policejního prezidenta... „dny chaosu“ jsou u konce.

Policejní snahy vytěžit z náhlé náklonnosti naprosté většiny svých oveček maximum neberou konce : Informují o pohybu japonské sekty Om šinrikjó v naší vlasti, o připravených kontejnerech dlažek a rušičce vysílaček za milion USD... a pokračují jedním nesmyslem za druhým. Pravdivá je jen událost, která začala jako první vrhat na policejní svinstva negativní světlo : dívka vyskočivší z okna po policejní návštěvě na pokoji, kde ležela po ošetření svých zranění... Mnozí se informace o lámání prstů zadržených, nečítě k soukromí a sexuálních prohráchách ze strany personálu na stanicích...

Další dny :

Ministr vnitra kuje železo dokud je žhavé : mluví o návrhu na zákaz maskování obličejů a do změny zákona o policii chce zanést nárok příslušníků na řasování gumových projektilů. OPH žalují policii za chování na služebnách. Na webu inpegu se množí nechutné výhrůžky. YA BASTA napadli český stánek v Itálii. V televizních diskusích se vynucují z mluvčích omluvy za škody způsobené 26. a politici sbírají body pro budoucí volby. V tisku se množí přiblíž (jiné slovo nejde použít) „studie“ a dělení cílů a osob demonstrantů podle oděvů, jídla, atd. Podstata nikde – jen senzace, jako vždy.

Novinám nevčím pomalu ani to, že jsou na papíře... Za Hitlera v Německu taky psali, že je to bůh.

Zklamání Občansko právních hlídek : Dodržování zákonů a právní postavení účastníků demonstrací versus bolestná realita noci.

Na rozdáváných letáčích (nyní i na webové stránce)

OPH (a samozřejmě i v materiálech dalších právnických center) bylo možno najít :

Rozbor právní situace v ČR co se týče masových demonstrací, postavení provinilců z řad cizinců, možnosti a několikrát verze vašeho postupu po té, co zaznamenáte poškození práv a omezování svobod při policejním zásahu a následně na služebnách, konkrétní popisy případných zákonných konfliktů státní moci s protestujícími během akcí – kdo je na obou stranách co povinen a co ne – vše podloženo vyňatým zněním právních předpisů i s čísly jednotlivých paragrafů. Kontakty na mobilní a k okamžitému jednání připravené právníky a podrobné rady jak se chovat po jasné daných upozornění či naopak zásazích, jimž nepředcházelo zřetelné varování, jak reagovat na jednotlivé výzvy ze strany policie, čeho si všimát a s čím počítat při případném „vyklizecím“ zákroku. Jak by mělo probíhat zadržení, zacházení s vámi, jak by měl vypadat výsledek, jak se k němu postavit, co dělat ve vazbě, atd.

Co dodat ? Snad jen to, že stále vznikají další a další materiály nepoučitelných skupinek nadšenců (nutno dodat - díky za ně !), jež spoléhají na to, že policii zajímá něco jako zákony. Sepisovat (přiznávám, že na samotné akci pro člověka neznalého věci, velice důležité) návody, které se opírají o korektnost a slušné jednání policie, je přinejmenším naivní. Při průběhu S26 a později se o tom v konečném efektu přesvědčili sami členové OPH. Svědčí o tom jejich výpovědi.

A výsledek jejich žalob na policisty...

www.oph.cz

P.S.: Pozdrav ministerstvu zítřka, též resortu nespravedlnosti a všem příznivcům správního státu :

Svou práci odvádíte perfektně !

Služby tajné služby ? Děkuji, nechci.

Rukopis tajné služby je čitelný skoro vždy, protože tajné služby jsou řízeny úřednický, co (někdy naštěstí, jindy naneštěstí) hatí tvořivé úsilí řadových, někdy i velmi schopných (ale často všeho schopných) pešáků a důstojníků. Byrokratický systém řízení tajných služeb přináší největší chyby zejména v oblasti vyhodnocování faktického materiálu a plánování a řízení akcí v "terénu" a je spíše nakloněn bezduchému (a často zbytečnému a i proto nemorálnímu) kupení informací a jejich mechanickému vyhodnocování. Činy tajných služeb mají často jakýsi literárně-okázalý až velikášský ráz, co pro změnu m.j. dokumentuje rivalitu jejich jednotlivců, skupin, oddělení a složek, rivalitu, která je ovšem často živena právě necitlivým byrokratickým řízením. Činnost tajné služby je často také poznačena nutností vyrovnat se se zcela protikladnými nároky na jednotlivé akce a její výsledky jsou často tím nejhorším kompromisem, jindy zcela kontraproduktivní nebo jen (opět okázale) symbolické. Díky složitosti společenských procesů a každého lidského jednotlivce (který je cílem většiny akcí) vůbec se často ukáží jako kontraproduktivní i výsledky, které se zprvu zdály být jednoznačně odpovídajícími jednoznačným záměrům, resp. je hodnocení těchto výsledků po čase zcela opačné. Činnost tajných služeb je více než jiné činnosti poznamenávána systémovými chybami v řízení a chybami způsobenými lidským faktorem, neboť tyto chyby mají často (vzhledem k

povaze práce tajných služeb) mnohem vážnější následky. Činnost tajných služeb má často nutné nedemokratický charakter a její činnost není možné hodnotit komplexně, ani úplně, protože je z velké části tajná, a přestože právě nekomplexní přístup k otázce tajné služby měl v minulosti v mnoha zemích světa velmi tragické následky. I obyčejná kritika tajných služeb a publicita o její činnosti je pro její činnost nežádoucím jevem, co je zdánlivě v rozporu s požadavky občanské společnosti a co klade mimořádné nároky na její řízení a kvalitu a morálku kádrů. Činnost tajných služeb je v pokleslých dobách ovlivňována různými mocenskými skupinami, různé její části se začínají nezdravě osamostatňovat nebo přecházejí úplně do ilegality, kde tvoří paralelní síť, která je zcela mimo kontrolu. V praxi jsou stejně katastrofální důsledky práce agentů pro společnost jak v případě domýšlivosti byrokraticky řízeného a řídicího CENTRA (o neomylnosti ve svých "pravdách"), tak práce agentů "urvaných z řetězu" a sledujících SVOJI "pravdu". Čím hůře ovšem tajná služba pracuje, tím čitelnější je většinou její rukopis. Nejhorších výsledků dosahuje za totalitních režimů, kdy ovšem odhalitelnost (a odhalování) jejího rukopisu nepřináší žádné praktické výsledky, protože společenský režim již neumožňuje (nechce umožňovat) nápravu svou ani tajné služby. Skutečnými vládci totalitních režimů jsou navíc právě tajné služby. A tady se již pomalu dostáváme k otázce, kdo stojí za nejhrůznějšími protisociálními manipulacemi a provokacemi u nás.

action up date dobává : Je víceméně jisté, kdo dnes řídí současně či bývalé agenty u nás či v zahraničí. Je to rána do tváře všem těm, kteří jsou přesvědčeni o zdárně se vyvíjející svobodné a demokratické společnosti - když se totiž pokusí aktivně projevit a nějakým způsobem se podílet na nápravě jejich nešvarů, poznají že je tu dost sil, pro které není problém diskreditovat jejich autentickou iniciativu tím,

- že je označí za extremisty, bez vysvětlení co tento pojem má vlastně vyjadřovat
- že jim přiřadí spolupráci s autoritativní levičí, s dodatkem „to už tu jednou bylo“...
- že jim podstrčí zmanipulované vedení
- že jim podstrčí násilné či sektářské činy a výroky
- že se mezi návštěvníky jejich akcí propašuje pár desítek agentů, kteří zařídí, aby bylo rozbito co nejvíce výloh, aut, hlav, atd. atd., nejlépe v přímém přenosu...

Stať je vyňata z poněkud naivního článku *Kdo má zájem na provokacích a manipulaci ?*, který byl zasláno jako příspěvek do virtuálního fóra na webu A-kontra. Autor se v něm zabývá vazbami současných tajných služeb na STB a zavádějícími souvislostmi, jež vyplývají z nerozkrýté sítě agentů minulého zřízení, nedostatečnou přeměnou všech tajných služeb v demokratickou instituci, všeobecným popisem struktur a činnosti tajných služeb včetně příkladů. Naléhavě volá po občanské angažovanosti ve všech jejich podobách, a vyjadřuje trochu nepřesvědčivou naději, že lze tajné služby reformovat a přizpůsobit jejich práci zájmům společnosti... Na rozdíl od autora je nám jasné, že žádné reformy tajných služeb nepomohou a či zájmům sluší. Ano je to společnost, či spíše společnosti... Významný posun ke svobodě se uskuteční jen jejich zrušením. A to skrze odstranění stávajícího státního aparátu jako celku. Pak půjde o revoluční počín v právním slova smyslu.

◆ Fotografuj osobu/y, které tě sledují, nebo to nech udělat své kamarády. Použijte varování. Pokud tě někdo sleduje z příliš malé vzdálenosti, snaží se tě zastrašit. Otevřené fotografování se mu stává nepříjemným. Když tě někdo skrytě sleduje, měj kamarády, kteří ho skrytě vyfotografují.

◆ Pokud za tebou někdo jede, zapiš si jeho poznávací značku. Snaž se získat popis řidiče a pasažérů. Zaznamenej si cokoliv je na tom autě podezřelého nebo nápadného.

◆ Pokud jsi sledován nebo se cítíš ohrožen, zavolej nějakého kamaráda, nechtej to překonat sám. „Oni“ se tě snaží zastrašit. Když někdo ohrožuje tvoji svobodu, jde to zastrašování.

◆ Rozeber si podrobnosti bezprostředně po každém incidentu. Zapiš si detaily, čas, datum, co se přihodilo, charakteristiku lidí, dojmy a cokoliv dalšího o situaci.

◆ Uchovávej si údaje o těchto situacích a sleduj, zda se neopakují modely těchto událostí.

Vloupání

◆ Proveď si se zasvěcenými lidmi z tvého okolí poplašné systémy, psy, kamery, čidla pohybu, zámky a další běžné bezpečnostní prvky zabraňující vloupání.

Návštěva FBI

◆ Neodpovídej agentům FBI ani jiným vládním vyšetřovatelům bez přítomnosti svého právníka. Požaduj jména a adresy agentů s tím, že je tvůj právník bude kontaktovat, aby si s nimi sjednal schůzku. Pokud máš právníka, dej jim jeho jméno a číslo. Za jakýchkoli okolností požaduj jména a adresy agentů.

◆ Informace získané při rozhovoru mohou být použity proti tobě a tvým spolupracovníkům. Pokud nebude přítomen tvůj právník, mohou agenti i po neškodné konverzaci „vložit do tvých úst slova“, která jsi nikdy nevyslovil nebo může být tvoje řeč překroucena.

◆ Pokud potřebuješ zajistit asistenci spolehlivého právníka, volej National Lawyers Guild, American Civil Liberties Union nebo jiné sympatizující právnícké organizace. (v ČR OPH, ABC, Ekologický právní servis, atd.)

◆ FBI zřídka provádí rozhovory v přítomnosti právního zástupce. Pokud je vznesen požadavek na přítomnost právního zástupce při rozhovoru, FBI o něj často ztratí zájem.

◆ Nepouštěj agenty do domu. Hovoř s nimi venku. Dostanou-li se dovnitř, ihned získávají informace o tvých názorech a životním stylu.

◆ Nenech si od agentů vyhrožovat a nedej se přemluvit ke krátké, osobní konverzaci bez svého právníka. Nenech si nahnat strach, nenech se lstí vtáhnout do rozhovoru. Soukromý rozhovor s tebou nezmění strategii FBI. Nesnaž se přelstít FBI, tvá arogance může ostatním způsobit vážné problémy.

◆ Agenti FBI se někdy snaží získat informace pomocí lsti „měl bys pomoci svým kamarádům.“ Neskoč jim na to, dejte si agenty v přítomnosti svého právníka a pak můžeš pomoci svým kamarádům.

◆ Lhaní FBI je trestný čin. Nejlepší způsob jak se vyhnout obžalobě je neříkat vůbec nic.

◆ Jakékoliv informace, které dáš FBI, mohou být a budou použity proti tobě.

◆ Podle zákona o svobodě informací (v USA „Freedom of Information Act“, FOIA) písemně požaduj poskytnutí svých spisů a pokračuj v posílání tohoto požadavku dokud ti nepošlou všechny dokumenty s tvým jménem.

◆ Nenech se agenty zastrašit. Co to znamená, že vědí kde bydlíš nebo kde pracuješ a co děláš ? Máme ústavní právo na opozici v mezích zákona. Nejsi povinen s FBI hovořit. Chť tě otrávit. Nenech se.

◆ Nepřehližej fakt, že vládní agentury někdy poskytují informace kromě vlády i soukromému sektoru, především pravičáckým organizacím. To je zdokumentováno.

PAMATUJ SI !!!

Pokud cítíš, že jsi pod dohledem, že tvůj telefon je nahráván, nebo že tě někdo sleduje, pak je nejlepší radou abys důvěřoval svému instinktu. Když cítíš, že je něco špatného, pak důvěřuj svému pocitu. Tvé instinkty jsou většinou správné. Většina z nás si vzpomene na dobu, kdy jsme cítili, že je „něco špatné.“ Hovoř se svými kolegy a zabezpeč se jak nejlépe budeš moci. Odborníci tvrdí, že lidé, kteří se brání, odolají útočníkům častěji než ti, kteří se nebrání. Stejná logika se dá aplikovat na nepřipuštění vetřelců k naší činnosti; jsou jen jemnější formou útoku. Důvěřuj svým instinktům a pokud to půjde, braň se. Jednou z největších chyb odporu je přehlédnutí na nás vedeného útoku.

Žádná z těchto rad by vás neměla odradit, ale je třeba získat povědomí o tomto problému. Znalost strategie a taktiky našich protivníků naše hnutí posílí. Chraň se, okolo tebe je tvrdý svět.

Málo společné práce, hodně vlastních slov = konec hnutí

Na posledních (prvních mezinárodních) organizačních a plánovacích setkáních INPEG před S 26 byla k vidění jedna závažná věc. A to propastný rozdíl mezi stylem diskuse a posleze práce zahraničních (byli připraveni si celý S26 v Praze v případě nezájmu Čechů zorganizovat sami) a místních aktivistů. I přesto, že si nikoho neidealizujeme, musíme přiznat, že Američani, západoevropští aktivisté, ale i obyvatelé dálného i blízkého východu a příslušníci „třetího světa“ byli všichni (věk ani pohlaví nehráje roli) daleko více orientováni na konkrétní postupy, povinnosti vyplývající ze zařazení do jednotlivých pracovních skupin a na věcné připomínky než našiinci.

Svědék toho si v takových chvílích vzpomněl na jednání během roku, kdy se muselo čekat než se vyřeší vzájemné ideové neshody, nekonečné rozeře vzniklé slovíčkařením, potřebné ale někdy až nesmyslné dohady s kým bojovat a s kým ne, apod. Samozřejmě - naše „hnutí odporu“ je teprve ve zrodu (pravda trochu déle trvajícím, ostatně stejně „obrození“ celého státu) a navíc se (po totalitní prázdnotě) formuje takřka od základů, s patřičnými zádrhly, vstřebáváje navíc mimořádné a vyčerpávající množství rozdílných směrů ze západních radikálně ekologických a anarchistických hnutí (stavicích jednou na odmítnutí uznání sociálních problémů jako kořenů ekologické krize, podruhé na zřejmém sebezařazení na levou stranu politického spektra - vycházejících jednou z tradicionalistického pojetí anarchismu, podruhé ze zcela nových zásad obohaceného politického aktivismu postmoderní společnosti). Jenže nastoupená cesta organizací, postavených na jasných deklaracích a podmínkách, jež přísně vymezují hranice tolerance či netolerance případných soudruhů, vede někdy do nikam a zatím způsobila jen zapominání původních idejí, zamlžení obrazu skutečného nepřítele, rozklížení starých přátelství a židli horlivých zastánců manifestů plných drsné bojové rétoriky, kteří rádi mezi čtyřmi stěnami vzrušené debaty o správnosti takového postupu a nad papíry plánují změnu světa... Jistě, konsensus je důležitý, hlas každé osoby je posvátný, ale pokud se jednání vede způsobem neefektivním, kdy se před konkrétním rozhodnutím musí ještě probrat, zda vzešlá formulace věty popisující nadcházející události má správně revoluční charakter a zda souhlasí se slovosledem i největší teoretik buřičské jazykovědy, nebo naopak právnímu státu nakloněný ekolog, pak ztrácí smysl podobná setkání navštěvovat, což je ale katastrofální situace. Nemluvě o vývoji směrem k „izolacionalismu“ v budoucnu... Odpovědné a zároveň otevřené autonomii se teprve učíme, tak ji předčasně nezraňujeme hloupou nesnášenlivostí a sebestředností.

A co je na tom nejmutednější ? Zbytečná diferenciací v hnutí, vzešlá z odlišných teorií se děje právě na úkor praktických výstupů navenek... Vyčlenit se z široké (účinnější) koalice, izolovat se a věst si svůj boj na své frontě a ze své barikády a ještě proti všem vedle sebe, je nejlepší možný způsob jak dovést naše stále ještě společné ideály na kraj propasti. K pádu do propadlité dějin už mnoho nezbyvá, tak na to při dalších kampaních pamatujme, protože z těch hlubin už síla našich myšlenek pezasáhne opravdu NIKOHO !

Jak chceme přesvědčovat, že myšlenky anarchismu, svobody a tolerance jsou spásou světa, když se podle nich nedovedeme ani sami řídit ?

Celý problém se dá nahlédnout ještě z dalších perspektiv.

Západní aktivisté umějí prostě lépe, jednodušeji a rychleji praktikovat cestu přímé, tzv. pouliční demokracie. Výchova k absolutní poslušnosti, následování a zároveň egoismu je ale stejně blízka zdejšímu amorálnímu marasmu vzešlému z období bolševické indoktrinace v totalitní minulosti, z níž se společenský styl výchovy přenáší dodnes, jako kapitalistickému zřízení, jež také nedává přehled možnosti se vzdělat nepokroucenými fakty, v rámci zásad tolerance se aktivovat a v intencích mezilidské slušnosti následovat svůj názor ! Tak kde je vysvětlení, proč jsou lidé z demokratických systémů schopni efektivnějšího odboje, když hlavně od nich samých nejvíce slyšíme, že jejich režim potlačují individualitu, rozděluje spojující se tendence lidskosti a učí uzavřenosti a sobectví místo solidarity ? Vypadá to, že v kapitalistické „demokracii“ má člověk přece jen větší šanci se jako jedinec emancipovat (a zároveň plně cítit emancipaci druhého, co víc - dokonce si jí přát víc než vlastní úspěch...) než v bonzácké pakultuře doby našich rodičů, kteří ještě asi sami nezhodili hnus minulosti postavené na totalní neúctě k životu a duchovním hodnotám... o naučení se občanské angažovanosti tím pádem nemůže být řeč.

Ne, tohle není pokus o tvrzení, že v kapitalismu je někdo blíž ke svobodě než v státním socialismu, ale vzhledem k charakteru násilí státní kontroly v bývalém východním bloku, snižující cenu lidského života na minimum, je nutné alespoň částečný statut svobody jedince přiznat spíše kapitalistickému režimu než minulému „komunismu“.

Samozřejmě nejsme sociologové, ani se tímhle tématem nějak obšírně nezabýváme, ale během hledání odpovědí na otázky spjaté s větší angažovaností a zároveň ohleduplností ohledně svých cílů u zahraničních aktivistů jsme došli k tomuto nejjasnějšímu výsledku. Zní alespoň důvěryhodněji, než tvrzení, že si kapitalista, ta běsnící bestie, vychovává oponenty ostřejší než bolševik...

Jinak je tomu samozřejmě u příslušníků decimovaných kolonií třetího světa. Ty vede boj o přežití. Nemohou spoléhat na papírové řešení vzešlé z akademické diskuse, musí jednat.

A ještě o povaze našeho národa jako celku (dá-li se to vůbec takto posuzovat) – domnívám se, že hospodská zaprděnost, nemluvě o švejkovské mentalitě jako takové, ve zdejší společnosti převažují. Myslím, že my už nejsme zrovna národ, který by nějak ohnivě bránil svou svobodu, a to jak v rámci svých hranic, tak v rozměru domácnosti. Toto „prohrané“ století je toho důkazem. (pozor! v žádném případě ze mě nemluvi nějaké zklamání vzešlé z uskřípnutého nacionalismu či zrazené národní hrdosti nebo podobných nesmyslů. Nejsme fašisti!). Vím, že s tím mnozí nesouhlasí a nepřijímají argumenty, vzešlé z dojmů radikálních akcí starších lidí ve Španělsku (kde je velká tradice odporu pokračující do dneška) nebo kdekoli jinde, že takový plamen vzdoru v Čechách nikdy nevzplane. Mám se prý jet podívat za lidmi bez práce, apod.... Pokud i ty odmítáš tvrzení, že ČR stojí na tom co se vyřeší u piva, že 17. listopad dělali většinou mladí - staří byli vlastně spokojeni, na ideály „studentů“ nekašlal jen málokdo a nakonec do toho přece jen šli, protože chtěli mít TV z Německa, tak se ozvi. Namítneš asi, že jedna věc je ta, že my haníme něco, co všichni X let chtěli a zhoubnost kapitalismu tu ještě není TOLIK znát, aby vyvolala prudší odezvy, a jako druhé vysvětlení svého nesouhlasu mi nabídneš úvahu, že příčinou zdejšího „sociálního smíru“ a nechuti starat se o svá práva je nedostatečně rozvinutá občanská společnost, což se mi jeví jako slova evidentně nejbližší pravdě. S tím se dá souhlasit.

Otázky ne/užitečnosti, záludnosti a efektu (ještě jednou o ne/násilí)

Napadení kordonu v Lumírově, atd. při S 26

Platí, že to bylo jednání idiotské, zbytečné, zavrženíhodné a nebezpečné nebo naopak svým způsobem důležité, vyjadřující vlastní verzi chápání pojnu obrana před útokem na svobodu? Jakou váhu a naději mají všechna morální přesvědčení o správnosti nenásilí a trpělivosti = ohledy na jednotlivce v kordonu, když jsme pro ně, po příslušném povelu, objekty likvidační operace? Odpovědi jsou na Vás!

Je očerňování anarchistických akcí jako evidentních ohnisek nebezpečí a chaosu podložené? Mají „nestranní“ pozorovatelé pravdu? Ne? A co když ano?

Všichni víme, že myšlenka spustit jakékoliv násilí (ať už proti lidem, tak i na majetku) je vždy na velkých akcích nechtěná, ale že skutečnost vypadá jinak... O velice sporné otázce násilí na majetku a policistech všeobecně teď psát nehodláme – zvažovat, zda použití těchto „násilných forem boje“ má význam, je nutné podle dané situace a závisí na posouzení každého jednotlivce přímo v daném okamžiku. Jestli to není kontraproduktivní a zda je ten či ten pěšák odněkud ze Lhoty viníkem toho, co nás trápí, je právě po MMF otázkou...

Chceme mluvit o dost opomíjené situaci, kdy se jednou v našich řadách může zalíbit nějakému skutečně nebezpečnému psychopaty a ten svým činem opravdu zničí vše pozitivní, co naše akce přinesla. Jak všichni víme, odpovědnost bude přisouzena nám všem bez rozdílu... Víme, že neprávem, ale to nám jaksi nepomůže... Ta možnost nezvládnutelné situace tu je - je nepředvídatelná a nedá se jí nijak vyhnout. Jenže - tímto způsobem nemůžeme uvažovat. A pokud ano, pak bych nesměl jít ani do metra... Všude se může objevit problém... I na mítinku ODS může dojít k vraždě kolemjdoucího jiným kolemjdoucím. A určitě by se nikde neobjevila úvaha na téma, zda za to náhodou nenese odpovědnost mistr Klaus... Takže? Vyvolávat mediálně podobné hysterie o našich akcích je stejně absurdní jako Patrik Kaizer varující lidi před nákupem rohlíků v pekárně XY, kde před týdnem pes R, patřící nakupujícímu občanovi ZŽ, pokousal jiného zákazníka...

Přítomnosti „nežádoucích osob“ na demonstraci se nelze bránit jinak, než že dojde (poté, co na sebe upozorní nebo jsou odhaleni) k jejich fyzickému vytlačení z námi „zabraného“ prostoru... Mimo odpovědného přístupu a neustálého distancování se od možných narušitelů akce neexistuje už mnoho jiných pacifistických prostředků odpovídajících takovým situacím.

Jedním z východisek je organizátory přísně uzavřená (většinou se můžeme rozloučit s potenciálem někoho oslovit a nějakým větším dopadem takové přehlídky) demonstrace „uvědomělých“, s pořadatelskou službou jako měli (maji) SS (některé současné neonacistické spolky). Takto omezující a elitářský charakter akce však vystupuje otevřeně proti samé podstatě svobody a rovnosti, a to jej pro nás činí nepřijatelným.

A tak jsou masivní akce disponující obrovskou energií, jistým procentem „úspěšnosti“ směrem k lidem, ale taky neodhadnutelným množstvím rizika i nadále neefektivnějším způsobem jak prezentovat naše zájmy. Vše záleží na míře naší osobní odpovědnosti, na naslouchání svědomí a na rozumném zvážení. Nenechme se převládcovat nízkou

◆ Shromažďuj nebezpečné materiály na jednom místě a příležitostně je spal nebo zkartuj. Přesvědč se, že nastříhané kousky papíru nelze snadno složit.

Telefon

- ◆ Nenechávej otisknout svoji adresu s telefonním číslem v telefonním seznamu.
- ◆ Pokud se ti nahraje na záznamník výhrůžný telefonát, vyjmi ihned pásku a záznam si nech (nemaž ho).
- ◆ Nikdy neodpovídej po telefonu na volání od neznámých osob – dotazníky, loterie, báječné ceny, atd.
- ◆ Požaduj jejich telefonní číslo a volej zpět, nejlépe po chvíli nebo až druhý den. Podívej se do seznamu jestli jejich číslo existuje.
- ◆ Nikdy neřikej nic takového, co bys nechtěl slyšet opakovat tam kde je možnost nahrávání nebo odposlechu.
- ◆ Neřikej do telefonu nic takového, co bys nechtěl slyšet u soudu.
- ◆ Nehovoř do telefonu kódovaným jazykem. Pokud jsi nahráván a záznam je proti tobě použit u soudu, může být kódovaná konverzace rozšifrována vládními „experty“ v jakémkoli smyslu.
- ◆ Netlačej o citlivých projektech nebo lidech po telefonu. Všechny informace, které o vás a vašich projektech může někdo z venku získat jsou pro něj hodnotné a vás činí zranitelnějšími.
- ◆ Měj papír a tužku u telefonu. Okamžitě si poznamenej detaily výhrůžného nebo podezřelého telefonátu. Zapiš si čas, datum a údaje si schovej.
- ◆ Nemař čas obavami z odposlechu telefonu nebo dumáním nad podezřelým cvaknutím nebo bzučením nebo jinými zvukovými příznaky odposlechu. Většinou je skutečně nemožné odposlech odhalit. Důvěřuj svému instinktu. Pokud si myslíš, že je tvůj telefon odposloucháván, začni podle toho jednat.
- ◆ Pamatuj si: Odposlouchávat mobilní telefony je velmi snadné. Speciálně pro tento účel byly vyvinuty zvláštní snímače. Sousedí mohou poznat odposlouchávání telefonních hovorů podle rušení rádia, televize a třeba i automatického ovládání vytápění.

Pošta

- ◆ Zříd' si na poště poštovní box. Buď' si vědom toho, že pošty ve Spojených státech vydají za určitých okolností tvoji adresu komukoli.
- ◆ Pokud dostaneš výhrůžný dopis, dotýkej se ho pokud možno co nejméně. Dopis i obálku dej do igelitového sáčku. Originál dej policii pouze pokud souhlasíš s tím, že sejmou otisky prstů. Jinak jim dej jen kopii s tím, že máš na vyšetřování svého vlastního odborníka.

Automobily

- ◆ Udržuj ve svém autě pořádek, abys viděl, jestli se něco neztratilo nebo nepřibýlo.
- ◆ Neměj v autě nic, podle čehož bys mohl být identifikován jako organizátor. Snaž se, aby tvé auto vypadalo obyčejně.
- ◆ Svoji literaturu měj v kufru nebo v uzavřené schránce.
- ◆ Měj své auto neustále uzamčené.
- ◆ Pokud cestuješ, dej si svou peněženku a aktovku mimo dosah oken.

Policie

- ◆ Oznam jakýkoli incident na místní policii a požaduj ochranu pokud cítíš, že je to odůvodněné.
- ◆ Oznam hrozby a zastrašování na místní policii. Požaduj, aby přijali oznámení a poskytli ti ochranu pokud je třeba. Poskytni tisku informace o incidentu a popiš reakci policie.
- ◆ Oznam ukradení materiálů z tvé kanceláře nebo z domova na policii, jde o trestný čin.

Pod dohledem?

- ◆ Minimalizuj svoji činnost, pokud zjistíš nebo máš podezření, že jsi sledován. Pečlivě se postarej o svou dokumentaci. Nepropadej chorobným stavům jako je paranoia bez opatrného pátrání. Opačná strana může mít a často má informátory nasazené v organizacích pro zjištění jejich metod a strategie.
- ◆ Hovoř o incidentech s kolegy, s rodinou a s členy organizace. Pokud máš informace o sledování a zastrašování, oznam to tisku. Diskuse udělá špinavou činnost tajných agentů a soukromých špiónů snadněji odhalitelnou.
- ◆ Pokud chceš hovořit v soukromí, jděte ven z domu nebo kanceláře na procházku nebo jděte někam na velmi rušné místo a všimni se, kdo vás může poslouchat.
- ◆ Pokud máš nějaké tajemství, nikomu ho neprozrazuj. Jak varuje plakát z druhé světové války: Loose lips sink ships (nespojené rty potápí lodě).

v boji za obranu Matky Země a bořit moc korporací, až my budeme pryč? Poznejte nové lidi a postupně rozšiřujte svůj vzájemný vztah.

Čtěte snahu lidí zapojit se. Jedněte s velkým respektem a lidskostí stejně jako s opatrností.

Obecný smysl pro bezpečnost

Věřejné povědomí v otázkách životního prostředí má v posledních několika letech ohromný vzrůst. Lidé, kteří se organizují nebo vystupují proti environmentální degradaci v této zemi i jinde čelí neustále se stupňujícímu zastrahování. Také se zvyšuje počet žhářských útoků, loupeží, vykradení a přepadení environmentálních aktivistů, zvláště žen, které žijí často na frontové linii v izolovaných vesnických oblastech. Vyšetřovatelé se zabývají více než stovkou případů jen z let 1989 až 1992. Způsob provedení těchto útoků je velmi podobný útokům na protiválečné, lidskoprávní nebo latinskoamerické aktivisty v minulosti.

Jak se naše hnutí stává silnějším a sofistikovanějším, stávají se sofistikovanějšími i techniky státu, korporací i pravičáckých skupin. Sledujeme jak vládní agenti, ochranky korporací a pravičácké rozvědky sdílí své informace stejně tak jako ideologii. Příkladem je operace FBI zvaná COINTELPRO zaměřená na americké disidenty v 60tých a 70tých letech. Opatrnost a obecný smysl pro bezpečnost je tvář v tvář soustředěnému úsilí o naše potlačení moudrým a potřebným přístupem.

Využijte pár minut na zhodnocení vaší činnosti z hlediska vaší bezpečnosti; odhalte vaši zranitelnost; zhodnoťte své spojení a své protivníky pokud možno co nejobjektivněji; nepodceňujte opačnou stranu. Snažte se ohodnotit vaše organizační a osobní silné a slabé stránky. Nespolehejte na náhodu.

Připravujte se na nehorší, pracujte a věřte v nejlepší.

Zde je několik nápadů pro ochranu vás samotných i vašich projektů:

Kancelář

- ◆ Udržuj svůj stůl a pracoviště čisté. Nenechávej nikde ležet své dokumenty, aby nemohly být odcizeny nebo čteny.
- ◆ Nikdy si nenechávej jen jednu kopii dokumentu, obětuj čas na zkopírování důležitých dokumentů a duplikáty ulož na bezpečném místě.
- ◆ Seznamy kontaktů, dárců a telefonních čísel měj tam, kde není možno do nich nahlédnout. Jejich duplikáty vždy ulož na jiném místě a často je aktualizuj.
- ◆ Poznej místo kde kopíruješ (pokud něco publikuješ) a svoji poštu (pokud distribuují tvé věci). Ztráta originálu připraveného ke kopírování nebo změna v textu může být pro tebe katastrofa.
- ◆ Zálohuj důležité počítačové soubory. Citlivé údaje a členské seznamy by měly být umístěny na uzamčeném místě. Nenechávej citlivé údaje na hard disku, použij floppy disk, zálohuj je a dej na bezpečné místo. Pro ochranu svých dat použij kódovací program.
- ◆ Poznej minulost člověka, kterému svěřuješ práci na citlivé části projektu. Několik projektů zkrachovalo kvůli tomu, že je nedůvěryhodná osoba záměrně nebo nechtěně prozradila.
- ◆ Nepoužívej cizího člověka jako posla. Tvá zpráva nemusí dorazit na místo, nebo se její duplikát může dostat tam, kam by neměl.
- ◆ Vyhledávání a likvidace elektronického dozoru (štěníč) je účinné pouze v tu chvíli, kdy je provedeno dokonale a pokud se můžeš spolehnout na člověka, který je prováděl. Toto vyhledávání je také zdlouhavé a nákladné, protože pokud má být efektivní, musí být prohledán značný prostor. Mnoho odborníků tvrdí, že nejsfistikovanější štěníče federální vlády a soukromých agentur nemohou být odhaleny.
- ◆ Měj neustále po ruce fotoaparát s filmem.
- ◆ Pokud jako poslední opouštíš v noci vaši kancelář, nech zde rozsvíceno. Nedávej najevo svůj odchod.

Odpadky

- ◆ UVědom si, že tvůj odpad může být pokladem pro toho, kdo hledá informace o vás a vašich projektech.
- ◆ Nevyhazuj informace o vás a vašich projektech do odpadu. Prohledávání odpadu se provádí často, protože je velmi účinné.

mentalitou stáda. Sdílujeme události s hodnotami, kvůli nimž je spouštíme. Praxe nesmí bránit teorii a naopak. I v davu záleží na individuálním přístupu a chování. Vymezení neviditelných hranic a nedefinovatelných rozdílů mezi pacifismem a militantností, a toho, že je to v jistém smyslu dvojí označení jednoho postoje, si je možno všimnout až poté, co se pozorovatel přesvědčí o naší důvěryhodnosti a (obecně vzato) obyčejné lidské slušnosti.

Velké akce jsou velice důležité a mají nesporný význam ve smyslu dostávání našich názorů na světlo, ale můžou každého účastníka kdykoliv zaskočit něčím, s čím naprosto nesouhlasí... Je to jediná nevýhoda, díky které se můžou ti odvážnější začít víc přiklánět k nočnímu sabbingu ve stylu EF!... Takovou akci způsobí jen to, co opravdu chtějí. Jen to, co si zvolili za cíl, nic vedlejšího. Odpovědnost si taky nesou sami...

Zdiskreditování se povedlo, plán vyšel

Byli tu lidi, co do toho šli odpovědně a viděli jsme i jiné. Neměli bychom ale skočit na lep vyumělkované hysterii o 10 000 rabiátech a bezúhonnosti policie – Ničilo se, ano, ale jak kdo a jak co, že? „Zdevastovaný“ Václavák zavinili oni zcela jasnou absencí všech uniformovaných jednotek. Dá se říct, že náměstí bylo ponecháno dobře připravenému osudu, který měl (po „kvalitním“ zpracování konkurujícími si reportéry) „rozvášněným blbečkům“ zavařit.

Shrnuto: během příprav na zasedání převládali ve společnosti reakce odmítavé směrem k demonstrantům a jejich názorům, během týdne před zasedáním se jejich poměr vyrovnal, ba dokonce, nutno přiznat, se počet těch pochybovačných o správnosti všech příprav a vůbec smyslu jednání a existence MMF a SB převyšoval ty „schvalovací“, po 26. 9. převládli zcela podle očekávání žlučovitě a hanlivě články, odsuzovací posudky a nejapné verdikty, nicméně pár oponentů se našlo i tentokrát... Díky jim.

Mučitel vyšetřovatelem týráni?

Směšné kontroly dění na služebnách iniciované inspekcemi ministerstva vnitra samozřejmě nic závažného o porušování práv zadržených na světo nevynešly a byl vrcholně pošetilý ten, kdo výsledek ve stylu „všechno v pořádku“ nečekal... Je přece jasné, že instituce, jež jsou součástí jednoho aparátu, se budou vzájemně kryt... Bylo by navýsost absurdní, kdyby si staří kamarádi a bývalý kolegové navzájem dokazovali vinu. Hydra soudružnosti a cti fízlačského cechu je nepropustná. Nehledě k tomu, že je vytvořena jako celistvá skupina postavená na nařízeních shora, ne na jedincích...

Vrah své vlastní činy taky nikdy neodsoudí. A pokud k tomu v krajním případě, kdy je tlak svědomí neúprosný, někdy dojde, tak se nikdy sám nežene na 15 let do vězení. To je normální, všichni rozumíme. Ale stále čekáme, že inspekce ministerstva vnitra prošetří svinstva ministerstva vnitra, pardon policie...

Je úplně jasné, že všechny stížnosti OPH, Amnesty International či Helsinského výboru, vypovídající proti policii, budou smeteny ze stolu, zpochybněny a ještě označeny za nekalé zájmy zahraničních center, ohrožujících naši bezpečnost. Ale, ano – pár případů se najde, ale ty budou řešeny interně a kázeňsky – mímými tresty či skončí otevřeně s nálepkou Pachatel neznámý.

Poselství „systémových chyb“: celek je šmejdl!

Kdo se odváží alespoň jednou svobodně zvážit ekonomické mýty současnosti, musí už sám dávno vědět, že pojmy „volný trh“ a „svoboda“ mají společného snad jen to, že se vzájemně vylučují. A pokud chceme přece jen najít určitou kladně znějící spojitost či dokonce vzájemnou vazbu obou termínů, tak šanci dostává jen parafráze na pojem osvobození znějící přibližně takto: „volnost kapitálu a těch kdo jím disponují“. A že tato souvislost termínů svoboda a peníze není nikterak pozitivní si doufám neuvědomují jen anarchismem odkojení jedinci.

Politici vesměs, v otázce přínosů, vyfabulovaných propočetů a výhod plynoucích ze zasedání MMF / SB jako takového papouškují naučené fráze o výrazném kroku na cestě začlenění mezi bohaté země. O dobrém jménu, které si ČR získá pořádáním takového podniku. Už na spokojenosti finančníků z perfektně připraveného zasedání se prý dá poznat úspěšnost směřování celé země... mimochodem: sotva co KC začalo odolávat náporu bankéřů, přestali fugovat mobily, počítačová síť měla problémy a telefonní automaty na kartu jakbysmet... Provládní novináři a ekonomičtí experti se odvolávají na reálné zisky plynoucí ze zasedání jako takového – příliv investic, příjmy z nastartované turistiky vyšších tříd, zesilující hospodářský růst, urychlení našeho začleňování do euroatlantického světa, atd. Prý takřka hotové peníze za uskutečnění několikadenního kongresu... Pokud bychom se o tom měli bavit takto, jako o místně ekonomické záležitosti, tak nevím kam bychom došli, ale zatím se podle všeho nic z toho výše

uvedeného, na co vláda sázela, neděje, a dokonce s dluhy KC začínají být nějaké problémy (12. 4.). Platit za „úspěchy“ v kongresovém centru budeme hlavně my. A to teprve splácíme dluhy za rekonstrukci.

Chceme na základě výše napsaného upozornit na fakt, že neúspěch pořádání podniku jako bylo zasedání MMF / SB přesně odráží efekt celého neudržitelného a destruktivního kapitalistického jednání, proti kterému je třeba vystupovat. MMF a SB je dvojice institucí, která má kapitalistický systém dokonale legitimizovat a ospravedňovat - uvádějí rozdělení světa na „bohaté a chudé“ jako jediné možné a zaručené správné zřízení... Diskutovat nad chybnými kroky a nedostatky v struktuře a práci MMF a SB nebudeme - celek sám je chybou...

Podstata fungování kapitalismu je stále stejná - riskuje se hodně věcí, okrádá se hodně lidí, a to vše ve velkém. Pro co největší výdělek několika osob. Snadný a rychlý zisk je základ toho nejhoršího druhu smýšlení - okamžitě vydělat na něčem, čemuž se hodně obětuje (ne z vlastní kapsy) a dost se díky tomu zničí. Zisk je vysoký zpravidla podle toho o jak celospolečensky nevhodný podnik se jedná a jak pomíjívá je jeho chvilková hodnota. Řídit se jen podle logiky trhu je největší zlo. Svět se netočí díky penězům a tak se my netočíme jen okolo nich.

Jsou i jiné ekonomicko politické vztahy než je kapitalismus. Co takhle samospráva co nejmenších územních celků kontrolující sama svou produkci a příjmy. Poptávka přeměrovaná na místní pro „velkou ekonomiku“ nevhodné možnosti. Nabídka orientovaná podle místních zdrojů. Vychovávání k environmentalismu a úctě k životu místo očkování bezohlednosti a úcty k moci peněz. Globalizovat lidskost, ekonomiku naopak lokalizovat. Jenže to by přinášelo zisky jen těm lokalitám, pomalu ale jistě, naopak by to vůbec nic nepřineslo spekulantům a nadnárodním machinacím s kapitálem, který by neměl žádný záchranný bod pro své nejméně působení... Toto se asi nemůže stát skutečností v horizontu několika nastupujících generací, ale je důležité vědět, že uskutečnitelné to je... Na ekonomickém vztahu, obchodním styku či vzájemné výměně služeb dvou či více lidí nyní vydělává třetí, čtvrtý, pátý... stát, banky, atd. To nemůže fungovat dlouho - už teď to občas vysadí.

Celosvětový kapitalismus může fungovat také jen na základě toho, že jeden druhého vykořisťuje. Náš „růst“ je podmíněn „úpadkem“ jiných. Zisk na úkor bída. Totálně jednoduché, ale umě skryté pravidlo. My se tady máme dobře jen díky tomu, že jinde lidé strádají. Bohatství je nerovnoměrně rozděleno a tyto rozdíly se stále prohlubují. Pokud bychom chtěli skutečně zabránit hladomorům a chudobě ve „třetím světě“, museli bychom chtít to nejdůležitější - zřít se kultu konzumu kterému už pomalu obětujeme i sami sebe, našich současných životních standardů a kapitalistických měřítek životní úrovně. Poté by se najedli a ošatili všichni.

Ekonomický růst není nic, na co bychom měli být hrdí ! Není to nic jiného než mamon na straně jedné a ožebračování na straně druhé.

Dialog ? Copak nevíte, jak dopadly Otesánskovy oběti ?

V době před zasedáním se vedli na moha místech a v mnoha oficiálních médiích akademické diskuse o MMF a SB jako o institucích, jež možná jen dělají špatně svou dobře myšlenou práci, což ještě neznamená, že jsou to zločinci. Správné cíle při založení se prý musí znovu jasně deklarovat, vše zpřístupnit, zprůhlednit a ztestovat, redukovat přebýrokratizované zákulisí... Nalézt způsob znovunabytí ztracených sympatií veřejnosti.

Docházelo mnohdy k tomu, že snahy obou institucí dostávaly přívlastky příslušící spíše snahám demonstrantů. Kritizovali sami sebe, to ano, ale je omyl si jich za to vážit - MMF a SB dělají totiž něco poněkud jiného než humanitární organizace. A nikdo snad nemůže věřit jejich vyvracení tohoto faktu. Nikdo snad nemůže doufat, že si banda nejvlivnějších finančníků bude nezištně hrát na spolek starých panen nebo armádu spásy.

Vše vyznívalo tak, že demonstranti nechť dialog a tím jejich pozitivní snahy na poli světových financí a chuť se přiblížit k lidem podrývají. Jenže je to přesně naopak - ti kdo nestojí o dialog (co to vlastně je ?) jsou oni. Oni předhazují jen jistou formu povrchního styku, který sice vypadá, jako dialog, ale o skutečný dialog s jasnými výstupy se nekoná. Přistoupení na tento dialog znamená přiznat legitimitu obou institucím. Znamená to přiznat zločinci právo se ze spáchaného zločinu beztrestně vykroutit... Takový dialog pohltí jakoukoliv upřímnou snahu o spravedlnost... V očích lidí se „chválihodnou nabídkou diskuse“ SB a MMF očišťuje, ale ve skutečnosti dochází jen k tomu, že se rozmělnuje příliš očividná pravda radikálů na droboučkou polopravdu = lež se stává stále více nepostřehnutelnou a nepostihnutelnou - nedotknutelnou svátostí ...

Kdo a proč dojatě děkuje ?

Slova díky za práci si zaslouží všichni, jen ne žoldáci.

Nesouhlasím s glorifikací a soucitem co se týče policistů nasazených na zářijových protestech - obelhaná veřejnost i pohlaví sbírající cenné populistické bodíky jim děkují za nasazení života a lituje jejich zranění. Jenže - podívejme se na to z druhé stránky.

DIRECT ACTION Manual

Následující články jsou přeloženy z Manuálu přímých akcí, který sestavili už v roce 1997 američtí EF! aktivisté. Jistě detaily a některé rady mohou být tedy neaktuální, ale většinou platí stále. Omluvte prosím že v textu ponecháváme (z časových důvodů) situování do podmínek a právních poměrů USA.

Třeba to ani, v souvislosti s narůstající spoluprací zdejších „bezpečnostních“ složek s FBI, není až tak na škodu. Sklaďování naší legislativy s represivními standarty kolébky demokracie je totiž v plném proudu. Svědčí o tom i fakt, že v americké knize, jež se na první pohled jeví jako nepoužitelná, snadno nalezneme potřebná varování před krizovými momenty, které zde v různých obměnách právě zažíváme nebo se k nim zjevně blížíme, a vycházení ze zkušeností, jež my sami nyní sbíráme.

Bezpečnost

Sila našeho hnutí usilujícího o radikální politickou změnu a osvobození Země spočívá v lidech provádějících akce. Není žádným překvapením, že korporativní a vládní mocenské struktury to nevidí rády. Ve skutečnosti se neustále snaží mnoha způsoby narušovat a podkopávat grassroots hnutí pod záminkou „boje proti zločinnosti.“ Jejich strategií pro udržení statu quo a pro eliminaci revolučních hnutí jako Black Panthers, American Indian Movement a Earth First! bylo po celou dobu násilné zastrašování. Útok na aktivisty provádí federální vyšetřovatelé a agenti, infiltrátoři, policie, soukromé bezpečnostní agentury, provokatéři a násilníci. Chránit naše hnutí před touto špinou znamená chránit sama sebe i všechny ostatní. Dělat to, znamená znát a uplatňovat naše ústavní práva v boji proti korporativní plutokracii a protekcionismu. Také to znamená znát korporativní / vládní taktiku zastrašování a postavit se jí dobrými nenásilnými metodami zabezpečení.

Dobrymi metodami zabezpečení je : sdělovat informace o akcích jen tam, kde je to nutné a pouze ve vaší afinitní skupině, o citlivých tématech diskutovat pouze z očí do očí a nikdy ne po telefonu, používat přezdívek, používat zakódování jazyka pokud je toho třeba (Varování ! FBI používá důkazy o kódovaném jazyku proti nenásilným aktivistům pro obvinění z přípravy násilných akcí), nikdy nenosit drogy a zbraně při provádění akcí, a nepřibírat nové lidi. Předměty pro dobré zabezpečení jsou : náramkové hodinky, tužky a poznámkové bloky, video a fotoaparáty, kazetový magnetofon a kazety pro nahrávku, dalekohled, vysílačky, mobilní telefony.

Kromě všeho technického vybavení se vyzbrojte především instinktem. Cvičte aktivně naslouchání, duševní zábrany a schopnost představivosti. Kultivujte a zvyšujte vnímavost. Udržujte jasnou a pevnou komunikaci ve vaší afinitní skupině a připravte si postup pro odolávání zastrašování. Velmi často sami sebe přistihneme ve stresu z každodenního organizování a v nesmyslné paranoie ve stylu „jdou po nás“, protože jsme zrovna přibrali nové lidi, kteří ale k věci přistupují správně a chtějí nám pomoci. Nikdy nás nebude dost na to, abychom zastavili probíhající šílenství. Když odmítneme přijímat další lidi do našeho hnutí a budeme se jim vyhýbat, kdo potom bude pokračovat

Odpor v Mamberamském regionu je stále silný, nekompromisní, a my máme příležitost zde skutečně podpořit boj proti zhoubnosti globalizace v celé její šíři. Místní lidé vedení kmenovými vůdci bojují proti projektu svou vlastní cestou. Nicméně oni potřebují tvou morální podporu proto, aby se jejich hlas stal dostatečně silný na zastavení toho co se v Mamberamu děje.

Tvrďe pracují na tom, aby se dostali na pole různých mezinárodních arén, jako je například OSN, aby zde prezentovali své požadavky a projevíli svou lítost. Uvědomují si nebezpečí, ale nikdo je neposlouchá. Doufají, že OSN přispěje k zastavení projektu. Bez naší spolupráce zde na Západě, bez našich přímých útoků na vlády a korporace, nezbude tamním lidem než skončit jako obvykle u dojemných skupinek podlézavců a rádoby aktivistů, kteří už vyprodali nesčetná kmenová hnutí po celé planetě. Toto není záležitost pouze fyzického přežití, kultura je mnohem více než to. Je nesmyslné očekávat od lovců, sběračů a pastevců, že se vydají naší cestou, že převezmou naše právní systémy proto, aby nás zastavili v ničení jich samých. Společensví, které nezná pojem vlastnictví ženě bude tímto postupem zničeno. Jejich cestou je boj. Jestliže bude zde na Západě stále více lidí ochotných podporovat tamní lid na jejich cestě, raději než se snažit změnit je, mohou svůj boj nakonec vyhrát.

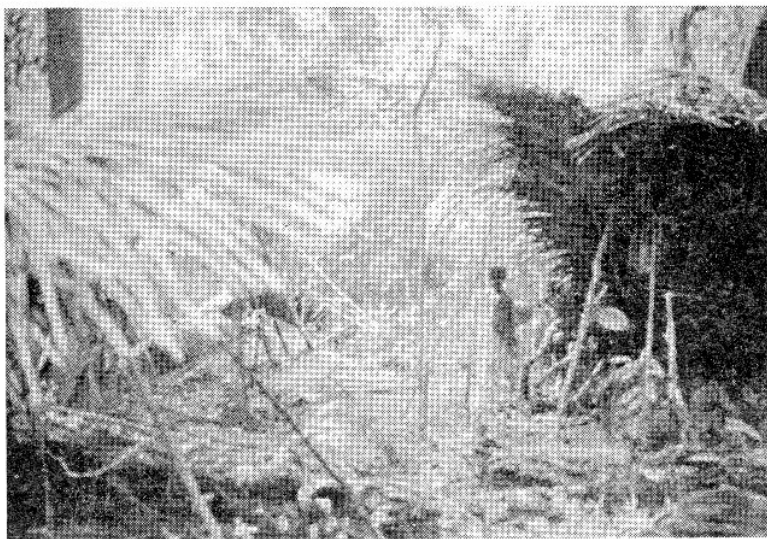
Je velice jednoduché obhajovat nenásilný odpor, když nejste tím, proti komu je násilí namířeno.

Lidé, jejichž rodiny jsou decimovány, to cítí jinak.

Kontakt :

<http://www.eco-action.org/opm>

opmsg@eco-action.org

*My na ulici, oni v džungli.
Vedeme jeden a tentýž boj.*

Ti hoši šli do sboru policie dobrovolně a museli počítat, že jejich služba nemusí být vždy příjemná. Kdyby je nasadili do zátahu na organizovaný gang zabijáků, tak by byli vystaveni mnohem většímu nebezpečí, než jaké se připisuje zářijovým protestům. Pokud se na to komplexně zaměříme, zjistíme, že s ochranou občanů jejich práce v Praze neměla nic společného... Vláda si je přisvojila jako svou ochranu, což vyplývá z jejich „zákonných práv“ spjatých s povinnostmi policie, vždy prokazatelně jdoucími proti „těm venku“... Do „služeb krále“ (s příslibem odměny) najaté jednotky bičů se nikdy neměli starat o chudinu... Policie v současnosti se od dřívějších drábů liší jen tím, že je jejich práce placená zcela otevřeně z peněz „chudiny“ a ještě jsou její aktivity prezentovány jako služby občanovy...

Ty „posily z regionů“ nehájí své zájmy, ani zájmy svých rodičů či přátel, spíše museli uposlechnout rozkaz a povinně nastoupit na obranu zájmů úplně někoho jiného. Proslovy o obětavosti jsou lacinou zástěrkou pro televizní diváky. Ti by měli u těch „kluků z Moravy“ projevit lítost spíše nad jejich odsouváním nárokem na dopátrání se skutečné pravdy o jejich „poslání“ a celkově promrhaným časem u policie, než nad krví a hrdinstvím...

Jak vůbec efektivně vést tenhle boj ?

Bez vizionářů, platící ve své době za šilence, žádajících o okamžitou změnu povahy společnosti, by ještě existoval obchod s otroky... (ve své původní řetězové podobě...)

Další článek se váže opět poněkud zpožděně k S 26... Je to zamyšlení, které ale zároveň může být reflexí kam a jak se vyvíjíme...

Vždy je ideální obklíčit policejní zónu a to se v případě S26 stalo. Ideálnější už by bylo jen to, že by jí obklíčili sami nakrklý a v pohybu omezení Pražáci. Snít můžeme ještě o lahůdkách jako zablokování letišť, vyřazení hotelových výtahů z provozu, výpadech elektřiny v KC, atd., ale sny nestačí.

Mírný, podlézavý pochod s nikým nehne a navíc přispěje k policejní iluzi „ty prasata sme zvládli“, příliš violence show a riot zase odradí. Co vy na to ?

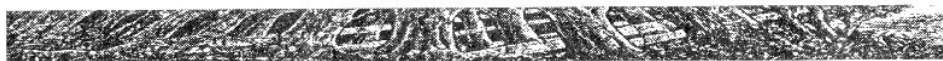
PGA a podobné koalice (EZLN je špička ledovce) zjevně chtějí v otázce MMF, SB, WTO, MAI, FTAA, WEF a podobných neveřejných institucí zasadit úder a „oslovit“ (vystrašit) právě je + vyburcovat zase jen ty nespokojené, západní „veřejnost“ v obecném smyslu slova ponechávají mimo. Nezavrhují ji, jen se nechtějí vyčerpat učením emancipace tam kde se emancipovat nikdo nechce. Nevedou ale elitářskou revoluci jako bolševici, kteří chtěli ideály masám vnutit jimi nadiktovanou k lepším zitrkům spějící praxí. Jen dělají to co chápou jako svou povinnost. Neptají se na souhlas těch, co o jejich situaci nic neví...

Hnutí původem z třetího světa jsou oproti hnutím západu (a severu) mnohem násilnější vůči majetku a celkově divočejší, protože jim nejde o zachování svobody ve filozofické rovině ale o zachování konkrétního života - svého a těch nejbližších. Ohrožení jejich životů je větší než našich, destrukce netknutého životního prostředí rychlejší a tím pádem vztek mnohem mohutnější. Dlouho se nerozmýšlí urputněji bránit svou existenci a ničit majetky zločinců. I přes to, že tím odrazují většinu ze zaslepené „prodemokratické“ masy. Neváhají ani chvíli a nechávají promlouvat svou zuřivost naplno. Historicky a celosvětově je prokázáno, že je to nakonec úspěšnější než smířlivá a pokojná demonstrace, protože ač se protest podaří sebelépe - ve smyslu dohledu veřejnosti vše úplně bezvadně naservírovat pro její oslovení - tak státní instance a korporativní média z toho do druhého dne naházením tun špíny udělají stejně přinejmenším sdružení vrahů.

Když se apeluje na mocné, kteří se podle a nečestně brání i při slabém útoku, tak se má útočit rovnou tvrdě. Jedině to bude mít úspěch. Nezapomeňme, že ve třetím světě se často používají na demonstranty rovnou střelné zbraně... Navíc radikální činy jsou svůdné svým odproštěním se od naučeného strachu a mnoho lidí si z nich vezme víc než z pokorné procházky lemované roboty.

Veřejnost je vůbec ošemetný pojem. Ve hladovém třetím světě se nedají lidé dlouho přemlouvat, protože mají tu smůlu, že oni jsou obětí, kdežto na západě veřejnost prostě v tomhle stojí trochu mimo, protože ve většině případů nemá nikdy šanci se, díky své „spokojenosti“ a nemožnosti informovat se, dostat k pravdě o tom co stojí za jejich nasycením. Nemalou roli hraje i pro většinu lidí smutné zjištění a uvědomění si toho, že protestem proti „penězům“ se zároveň musí zařadit mezi ty, co jsou ochotni žít se blahobytem...

Nepovažují nikoho za tupce, naopak. Vážím si lidí a chápu, že je pro ně těžké se vymanit ze systému, který je tak promyšleně svazuje. Chci jen zdůraznit, že nikdy nedostaneme příležitost vynést pravdu na světlo, když i její náznaky jsou pohřbívány současnou propagandou. Bojujme tedy tento boj dál i za cenu odsouzení vzešlé od lidí vrh. Jdeme cestou svobody, i když je dnes ještě považovaná za zločin.

Prezentujeme se vlastními činy a svou samotnou a intenzivní radikálností. Neustupujeme potřebám zalíbit se a jakýmsi existenčním ústupkům. Jen spontánní a autentické hnutí vyzařuje potřebnou energii tak silně, aby se do něj zapojili, byli jím přitahováni a na něj nabíhali a noví a noví lidé, nově a nově myšlenky. Princip magnetismu a srňové koule funguje někdy méně někdy více - kdo se byť třeba minimálně s námi dostane do kontaktu, už v tom jede - jen tím, že se jednou odpoutal od oficiální propagandy a přišel do styku s odlišnými informacemi... připusťme, že jen tak budeme pomalu ale jistě silít a přitom zůstaneme svy. K rychlé a převratné změně, kterou si ze srdce přejeme a v mnoha případech se pro ni obětujeme, třeba nikdy nedojde, proto budujeme kořeny odporu tak silně, aby je nová a nová zklamání z takového a podobného zjištění v budoucnu nikdy nevyčerpaly...

Další stručný příspěvek na téma „černý blok versus nenásilí“

Hnutí proti kapitalismu je značně rozpolceno jak odlišnými názorovými směry jednotlivých skupin oponentů (anarchisté, marxisté, NGOs, atd) a pohledem na uspořádání budoucí společnosti, tak zcela opačnými způsoby vedení pouličních protestů - a zatím to vypadá, že se „pacifisti“ a „militanti“ nemohou v žádném případě shodnout na taktice boje a oba hlavní tábory považují tu svou strategii demonstrace za jedinou správnou.

Řeč je o nesouladu mezi umírněnými, maximálně „občanský neposlušnými“ aktivisty, jež revoltují v rámci zákona a poněkud ostřejšími radikály (více významově označení, které ve smyslu myšlenkové opozice vůči většinovému ne/názoru však přijímá většina současného disentu) a militanty (nemám na mysli bezduché napadání sanitky, atd. což byla ale při S26 zvrácená lež - v dodávkách byli policisté, ale otevřený útok na policejní kordon) jež vesměs tvrdí, že už nebudou nadále jednat s žádnou jinou státní složkou, protože to vždy vede jen ke kompromisům a potlačení původních myšlenek a cílů. Tou druhou sortou se budeme nyní na pár rádcích zabývat.

Policii (armádu) považují za svého nepřítele - prodlouženou ruku institucí proti nimž vedou válku. Nepovažují za uspokojující takový výsledek, který je doprovázen dílčími ústupky. Nehodlají přistupovat na podmínky kladené policií a tak pouliční akci chápou jako kontakt dvou světů, kdy je třeba jednat, tvrdě a nekompromisně, a hlavně dříve než nepřítelem. A tím vyjádřit svůj odpor. K takovému jednání je vedou navíc opakovaně zkušenosti s brutálními zásahy ze strany státní moci. V neposlední řadě své vřhačské dovednosti obhájí jako jedinou možnost pramenící ze stavu, který všichni známe - ideály a touha po lepším světě, byť je sebevíc dokazováno, že jsou opodstatněné a hlavně naprosto lidské, nepřichází se zásadám lidskosti ani v rovině vize, a ni ve způsobu jejího dosažení, jsou odkázány do pozic extremismu (záměrná mediální marginalizace tohoto označení veřejnost přesvědčila, že je to totéž jako terorismus) a jejich kriminalizace nezná mezí. Násilné jednání se pak v těchto souvislostech, viděno z tohoto úhlu pohledu, dá snadněji ospravedlnit a námi poté, byť s výhradami, posoudit jako určité, byť nevhodné, gesto obrany. Vzhledem k výsledku vzešlému z porovnání škod a zranění v řadách policie a strastí, které si po represích po každé akci odnášejí demonstranti, je oprávněnost zvolení tohoto pojmu jednoznačná - použití dležebrných kostek a molotovů proti řadám obřmených transportérů a nekonečným zástupům téměř také obřmených mužů se opravdu jeví jen jako pouhé gesto spravedlnosti, bohužel mající ve svém závěru nešťastný efekt. V těchto případech nemůže být ani náznak úvahy o tom, že by šlo o něco víc. Nebo si snad někdo představuje, že to má jiný, než teatrální význam ? Myslel si někdo, že se někde „probojuje“ ? Ano, jde o přímé napadení výkonné státní moci, ale spíše s cílem upozornit na fakt, že nesouhlas s ní je v lidech tak hluboko zakořeněn, že se nerozpakují riskovat uvěznění a další z toho plynoucí následky, než s cílem fakticky zvítězit - vojenským žargonem řečeno obsadit konkrétní prostor. Předpokládám, že nikdo nebude tvrdit, že na některém místě byla šance zvrhnout události v náš prospěch - ohrožit pozice mohutného policejního postavení a obrátit vývoj podle našich představ.

Vrhač „kusů betonu“ se vystavuje obvinění, že takovými činy ohrožuje zdraví policistů. Toto tvrzení bude až na výjimky ze strany militantů odmítnuto - policisté brání ty, co ohrožují tisíce životů a je třeba k tomu zaujmout jednoznačný postoj. Navíc ohrožují své zdraví již dávno před tím, než jsou vybráni a vysláni do akce - a sice již tím, že se přihlásili do řad policie... Záměr sloužit dobré věci je totiž u policie ihned vystřídán slepou poslušností, kdy nemá člen sboru prázdnou možnost ani časem už ani zájem zasahovat do prohnitosti nadřazených. Už v tom momentě se na policistovy děje nepravost, což ale buď odmítá pochopit nebo se jí rád podřizuje. Jeho vlastní velitelství ho ohrožilo mnohem víc než nepřátelská „ulice“... V rámci hesel o „potírání zločinu“, což je nyní myšleno v původním slova smyslu - zásahy proti vrahům a sexuálním maniákům a jejich právní stíhání, se veřejnost také nepodivuje nad skutečností, že policista vystavuje svou kůži. To je samozřejmá věc. Ale v momentě, kdy je policie použita na slušné lidi, kteří ji v reakci na to způsobí újmy, spouští se mediální kampaň (lépe řečeno policejní kampaň), jež má za cíl glorifikovat „s nasazením života“ splněné úkoly.

členů organizace Mission Aviation Fellowship vykonávající misionářskou činnost zjistil, že 14 kmenů nepřišlo nikdy do styku se slovem božím a tak misionáři začali s obracením domorodců na „správnou víru“. Toto je pouze jeden zdokumentovaný případ, je jich více). Stejně jako tyto, tucty dalších kmenů budou kompletně zničeny. Domorodí lidé žijí polokočovným lovecko - pěstelským způsobem života. Donedávna byly jejich jediným kontaktem s cizinci styky s misionáři z indonéské protestantské církve a indonéskými vojáky pátrajícími po partyzánech z Hnutí za osvobození Papui. Pro mnohé z nich bude prvním kontaktem s naší kulturou násilné přemístění z jejich země - opravdu skvělý způsob seznámení. Ti kteří přežijí přemístění (mnozí zemřou) stanou tváří v tvář bídnému životu ve špinavém chatrčovém ghettu.

Mamberamský region je poslední nedotčená oblast bez silnic, kde se lidé mohou skrýt před armádou a organizovat aktivní odpor. A to je pravděpodobně nejdůležitější myšlenka, která vedla k rozhodnutí Indonésie oblast zničit. Míra závažnosti tohoto projektu je vysoká. Stojí za to zopakovat zde, že plocha divočiny o velikosti jižní poloviny Británie bude kompletně zničena. Je těžké si to představit. Jestliže se toto zrealizuje, pak můžeme dát nějakému odporu sbohem.

Myšlenka zničení divokých oblastí za účelem přemožení odporu není nová. Dělo se to v historii vždy - například aby Angličané porazili vzdorující skotské klany, zničili Velký kaledonský les (Great Wood of Caledon).

Edward Abbey v knize "Desert solitaire" popisuje hodnotu takových oblastí asi takto:

„Nedávná historie ukázala tato území jako vhodnou základnu pro odpor proti centralistické nadvládě. Například lidová povstání v Budapešti a Santu Domingu byla snadno a rychle poražena protože urbanizované prostředí poskytuje výhody silám s vyspělým technickým vybavením. Ale na Kubě, v Alžírsku a Vietnamu byli revolucionáři operující v horách, poušti a džungli za aktivní či tiché podpory obyvatelstva schopni zvítězit nebo alespoň bojovat s oficiálními vládními vojsky, která byla vybavena všemi strašnými zbraněmi dvacátého století. Venkovské vzpoury pak mohou být potlačeny pouze bombardováním, vypalováním vesnic a krajiny tak důkladně, že lidé jsou donuceni hledat útočiště ve městech, kde jsou pak pod policejním dozorem a pokud je to nutné, donuceni k poslušnosti“.

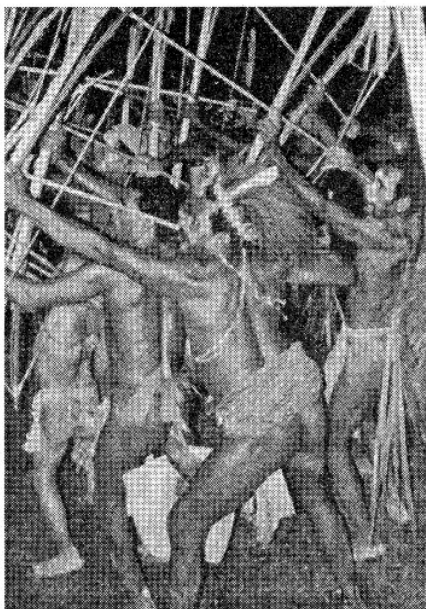
Tento projekt nesmí dále pokračovat. Znovu a znovu jsme měli možnost se přesvědčit o neschopnosti lobbyistů a vyjednávačů dosáhnout něčeho smysluplného ve věci zastavení „pokroku“. Oni ve skutečnosti zřídka kdy pochybují o samotné ideji rozvoje a omezují se pouze na jednání o rozdělování prostředků na realizaci projektů.

zúčastnil konference United Nations Indigenous People, která se konala letos v červenci (rok 2000 - pozn. překl.) v Ženevě. Bohužel nebyl puštěn ke slovu bílími Západany, kteří zasedání pořádali.

Šest tisíc lidí žijících blízko řeky bude vystěhováno z jejich pralesního domova do nového města, to bude provázeno sestupem do bída, alkoholismu a prostituce - ty nevyhnutelně doprovází taková násilná přemístění. Ve vznikající průmyslové zóně jsou právě teď zasévána semena nového chatrčového města - blízko ústí Mamberamské řeky se již staví ubytování pro zhruba 3000 lidí.

V dubnu 1997 se soukromé společnosti z Německa, Nizozemí, Francie, Japonska a Indonésie zúčastnily oficiálního semináře a pracovního setkání k megaprojektu. V únoru tohoto roku oznámil bývalý guvernér oblasti Irian Jaya Barnabas Suebu, že Německo, Japonsko a Austrálie souhlasili s investicemi do projektu.

Podle našich informací nebyla nikdy vydána žádná oficiální zpráva o zahraniční účasti. Dozor Indonésie – nevládní organizace, sledující spoluúčast Němců věří, že oboustranné diskuse o projektu jsou úmyslně zatajovány. V prosinci 1997 se konala schůze německo-indonéského fóra (GIF), což je seskupení reprezentující obchodní zájmy obou zemí. Toto setkání zahrnovalo i nezveřejněný seminář týkající se Mamberama. Účastníci byli reprezentanti firem Ferosstahl a Siemens. Smluvní podmínky ukazují, že německé a v menší míře australské prostředky budou použity společně se státními fondy pro realizaci mnoha předpokládaných studií. Cena základních předběžných studií je odhadována na částku kolem 13 miliónů marek. Tři německé společnosti už do těchto studií investovaly dohromady okolo 300 000 marek. Jejich aktivity se pohybují pravděpodobně na poli výroby elektřiny pomocí vodních zdrojů (Siemens / Hochtief), těžkého průmyslu (Ferosstahl) a infrastruktury (Hochtief). Není pochyby o tom, že se objeví čmuchalové, kteří proniknou skrz informační bariéru a vynesou na světlo další vývoj megalomanských plánů.

Podle výpočtů indonéské vlády žije v oblasti okolo 7000 lidí. Nikdo přesný počet ve skutečnosti nezná, protože v místě je nejméně 14 kmenů, které nikdy nepřišly do kontaktu s civilizací (Jeden z

Východisko ze značně sporné a morálně nejisté situace je pro nás chápání násilných postojů opravdu jako formy obrany a poznanou nutnost ale zároveň bereme násilí jen jako krajní řešení, které má být použito až v opravdu krajním momentě... Nehodnoťte záporně toto potírání pacifismu, když jste nikdy nezažili pohled na bezmocné a nevinné lidi s nožem na krku... Každý ten „krajní moment“ bolesti a ponižení prožívá jinde a jindy, podle toho kolik toho ví a jak věci cítí a tak nikdo z nás nemůže druhému vyčítat, že pro něj už nastal, protože to by mohl někdo přijít i k nám a říct, že přeháníme... A kdo s tím bude souhlasit ? Můžeme být rádi, že můžeme být pacifisty. Je to ušlechtlejší než násilí, ale všichni to štěstí nemají.

Policejní poskoci, zátaras a stroje nám brání v pohybu, čímž se na nás dopouštějí provinění, jehož všechny aspekty jasně splňují význam slov útok na svobodu. Pouliční nepokoje jsou vyjádřením nesouhlasu s takovým postupem ze strany státu, v němž si navíc tyto „bezpečnostní“ složky platíme !

Je to válka proti skutečnosti, že si vlastně kupujeme svojí bolest.

Tato stať jasně vysvětluje postoje některých radikálů. Snaží se o jejich pochopení poté co byly odsouzeni i námi z řad jejich potenciálních kolegů. Samozřejmě nechce být obhajobou pro idioty jejichž jediným záměrem je bezmyšlenkovitě vyvolávat zmatek a kazit svou logikou z „Dnů chaosu“ bezmála celoroční práci na kampani proti MMF a SB jejíž hlavním cílem mělo být apelovat na veřejnost. Ještě jednou dodáváme – násilí jako prostředek k dosažení cíle zavrhuje, ale jsme si jisti tím, že až bude někdo ohrožovat naši rodinu, tak nám nezbude nic jiného než mu podlehnout.

Průběh demonstrací S26 očima 5 „reportérů“

(mimořádné zpravodajství „minutu po minutě“ ze serveru www.idnes.cz)

Nabízíme záznamy z 26., 27. a 28. září pro ty, kteří je náhodou prosvihli. Údaje v nich jsou podrobné, rozfázované podle časové posloupnosti a místa událostí. Tento styl beze zbytků mapuje vše, co se událo, nebo se aspoň mělo stát... Dozvíte se například pravdu i lži o : průběhu revolučního dne akcí S26 a jeho souvislostech v nadcházejících dvou dnech – o předčasném ukončení plenárního zasedání MMF, rušiči vysílaček, dodávce a několika kontejnerech plných dlažebních kostek, protestech proti policejní brutalitě ve stylu Nahoty proti násilí, obsazení českého konzulátu v Barceloně, památné první výroky na adresu aktivistů, o pouličních akcích za propuštění zatčených...

Kdo věří „idnes zpravodajství“ a má o toto zájem, nechť se ozve na : for_esteem@volny.cz - pošleme vám tento materiál (5 stránek A4) obratem do vaší e-mailové schránky.

Pět hodinové video „HORŠÍ NEŽ LÁSKA“

Těsně před výročním zasedáním MMF a SB v Praze odvysílala ČT 2 dokumentární cyklus o financích, finančnictví, jeho institucích a o dalších s peněží spjatých tématech. Není pochyb, co bylo sledováno takovým načasováním „vhodného odvysílání“ – divákovy byla, mimo „prodemokratických“ faktů o vývoji světa peněz po druhé světové válce, předložena krásná předsevzetí, teze a úspěchy trhu, ale nezdary byly samozřejmě vynechány. Nebo ponechány jen mírně a nedostačující kritice...

Nemáme čas na další deskripce, zájemci pište na : for_esteem@volny.cz Po domluvě vám video rádi zašleme !

Představy o ideálním průběhu Dne akcí jako je S 26 mohou být různé, ale snad všichni se shodneme, že v tomto případě byl prioritou ohled na širší dopad akce, na případnou změnu veřejného mínění. Samozřejmě je vždy nutné počítat s tím, že korporativní média z nás vždy udělají výtržníky, povaleče, apod., ale pokusme se to přejít a brát v potaz jen to, čeho jsme doopravdy schopní či neschopní, nezávisle na předcházejícím a následném zpracování... Pokusme se nesvádět všechny negativní aspekty našich veřejných projevů na mediální lži, ale zkusme si naopak přiznat své chyby... Uvědomme si, že hnutí odporu je zjevně ve smyslu působení na veřejnost odpovědné i samo sobě, svým kladům i chybám, které si tvoříme sami – a navíc - nepotřebujeme massmédia pro oslovení dalších účastníků... Jak na tom tedy jsme ?

Příští dvě výroční zasedání MMF a SB budou ve Washingtonu !

Odysea ekonoma Světové banky v Kafkově Praze

Následující je popis událostí okolo S26, které se seběhly během této osudné konference.

Je to výpověď jednoho účastníka jednání za SB, kterou poskytl známé osobě antiglobalizačního hnutí jménem Walden Bello.

Příjezd do Prahy byl impozantní, protože zde měli všechno systematicky připravené. Už na letišti jste byli akreditováni. Hned jak jste vystoupili z letadla, byli jste obslouženi na celnici. Vše bylo velmi systematické. Vše šlo v rychlém tempu. A dostal jste doprovod. Jak asi víte, uzavřeli na ten týden všechny univerzity. A jedním z důvodů bylo, že řada studentů dělali doprovod a průvodce delegátům. Na celý týden. Byl to velmi pohledný doprovod. Extrémně pohledný. Abych pravdu řekl, dal jsem si s jednou z nich později rande.

Měl bych říct, že můj dojem byl, že nikdo neměl ani ponětí – alespoň co se týká lidí, s nimiž jsem byl ve styku – co se bude dít. Ve skutečnosti byla hlavní reakce ze strany delegátů MMF a SB, že policie přehání. Přijel jsem v sobotu 23. září. 24. a 25. se nic nedělo. Bylo zde mnoho aktivit, ale nikdo nepočítal, že by se něco dělo. Myslím, že mezi delegáty nebo soukromými bankéři nikdo skutečně nepředpokládal to, co se stalo v úterý. Debata mezi Wolfensohnem, Koehlerem a NGOs, kterou organizoval prezident Havel nebyla dobře zveřejněna. Lidé, jež jsem potkal, o ní často vůbec neslyšeli.

Byl zde denní plán, nazývaný „vynořující se trhy“, v němž to bylo uvedeno, ale nikdo mu nevěnoval přílišnou pozornost. Pouze lidé jako já, kteří byli odpůdci upozornění, rozuměli jeho významu.

Řekl jsem svému šéfovi, že bych je chtěl navštívit, ale on mi řekl, že zde jsou urgentnější věci, kterým by se měla věnovat pozornost. Každopádně byly sobota a neděle tak bez událostí, že si všichni mysleli, že to tak asi zůstane po celou dobu. Skutečný klid.

Kafkovské úterý

Pak se vše dělo najednou, v úterý nastal velmi dramatický obrat událostí. Úterý bylo zahajujícím dnem. V pondělí bezpečnostní systém varoval, že by se druhého dne mohlo něco stát, ale dokonce i když bezpečnostní systém dodával varující letáčky přímo do pokojů delegátů, nikdo mu nevěřil. Letáčky nás varovaly, že pokud půjdeme v úterý do Kongresového centra, měli bychom být připraveni, že tam nějakou dobu zůstaneme, protože protesty by mohly uzavřít delegáty v centru. Ale i pak jsem měl pocit, že to nikdo nebere vážně. A věřím, že právě díky tomu všichni přišli na zahajovací slavnosti následujícího dne. Bral jsem to vážně a domníval jsem se, že někteří lidé by se neměli příliš ukazovat. Viděl jsem tam ale jít bývalé prezidenty Světové banky s jejich manželkami a velké množství soukromých bankéřů a vypadalo to, že nikdo nebere varování vážně.

Pak, zhruba v poledne, bylo najednou oznámeno, že byl zastaven dopravní systém. Dosud jezdila kyvadlová doprava mezi hotely a Kongresovým centrem každých patnáct minut, ale najednou to bylo přerušeno. Most vedoucí k hlavnímu vstupu byl blokován, a dva další vstupy ke Kongresovému centru byla také blokovány nepokoji a policií, která byla nyní velmi dobře viditelná z Centra. Ale akce probíhaly ještě docela daleko od Centra.

Každopádně jsme nemohli odejít. Jeden takový pokus byl zaznamenán. Mladý delegát z japonské vlády chtěl jít pryč, ale jen vyšel a zkusil jestli je jedna ze stran průchodná. Údajně byl bit a poslán do nemocnice. Všichni jsme byli varováni před tím jet dovnitř nebo ven nebo se pokusit projít.

Nebyl zde žádný náznak toho, co se bude dít. Viděl jsem bývalé prezidenty Světové banky procházet se aniž by věděli co se děje. Ptal jsem se jednoho z bývalých prezidentů jak to udělal a on mi řekl, že jeho ženě se podařilo dostat se do centra zapojením se do normální městské hromadné dopravy, ale že on za ní pokulhával. Nevěděl, co se stalo. Když jsem mu řekl o protestech, byl totálně dezorientovaný.

Každopádně, to co se stalo bylo to, že každý čekal na odchod. Všichni už byli vyčerpaní z bodů programu. Okolo 19:30 proběhlo náhlé ústní oznámení. Každý měl jít přímo na metro. Metro přitom bylo po celý den zastaveno. Nyní nám řekli, že metro bylo otevřeno a všichni jsme tam měli rychle jít. Stalo se to, že použili speciální vlaky aby dopravili delegáty na konečnou stanici této trasy metra, kde na delegáty čekaly autobusy aby je dovezli na recepci ve výstavištní hale.

Byli jsme přivezeni k této velké hale – nevím, co jste tomu říkali. Ale když jsme tam dorazili, byli jsme překvapeni když jsme viděli, že protestující jsou už i tady. Tato velká hala byla údajně chráněna, ale k našemu velkému překvapení do nás protestující tloukli před tímto místem. A úřady s tím patrně nepočítaly.

Nejbláznivější nápad je využít elektřinu k rozštěpení vody na vodík a kyslík za účelem výroby paliva pro věci jako ekologické automobily, navržené šarlatánskými eko - organizacemi. Vodík a kyslík jsou sloučeny zpět - vzniká elektřina a voda. To vše dává iluzi bezproblémového zdroje energie opatřeného přesunem problému dál od spotřebitele. (Zastánci alternativní energie nejsou schopni říci odkud bude tato energie pocházet, raději pronášejí vágní odkazy na skvělé technologie budoucnosti, které budeme moci brzy využívat).

Zatímco oblast horního toku bude využita pro přehrady, průmyslové zemědělství a lesní monokultury, několik málo "chráněných" oblastí bude zajišťovat práci za účelem vykoupení potenciální opozice ochránců přírody z nevládních organizací a Bellamyescue. Průmyslová zástavba a nová sídla na dolním toku budou potřebovat silnou podporu v podobě infrastruktury. 10000 let evoluce padne v jediném desetiletí, kvůli silnicím, mostům, přístavům, „průmyslovým nehodám“... všem těm věcem, které jsou spojeny s „rozvinutým světem“.

Hornatá oblast na jihu Mamberamského povodí je bohatá na nerosty včetně zlata, mědi, bauxitu a niklu. Výše zmíněná tavírna mědi, jež je součástí projektu by zpracovávala měď z dolů vlastněných nechvalně známou britsko americkou důlní společností Freeport. Možnost tavby by mohla také umožnit těžbu v jiných nalezištích niklu jako je např. Gag, Waigo a Cyclops area. To je nejčerstvější sen ekonomů.

Sny

Nápad postavit rozsáhlé přehrady a průmyslové komplexy v tak geologicky nestabilní zóně je velmi nezodpovědný a deformující stejně jako jeho zdůvodnění. V únoru 1996 byl ostrov Biak postižen zemětřesením o síle 7 stupňů Richterovy škály. Další o síle 4,6 stupně udeřilo na oblasti Mamberamo a Jayapura v září 1997. Mamberamo je také propagováno jako oblast budoucnosti národního významu ve smyslu dodávek potravin díky miliónu hektarů vhodných pro pěstování rýže – ta by měla být zavlažována právě z plánovaných přehrad. Stejně jako předešlý katastrofální mega-projekt ve Středním Kalimantanu, i tento je zamaskován pod roušku snahy o záchranu soběstačnosti země v pěstování rýže.

Byly vytvořeny plány k přestěhování zhruba 300 000 lidí ze západních částí Indonésie do oblasti za účelem zajištění pracovní síly pro zemědělské projekty. Obec Kasonaweja, hlavní město Střední Mamberamské suboblasti bude konečnou stanicí lodního nákladu, sídlem skladišť, úřadů a obchodních center. Mamberamský projekt je součástí překotného rozvoje východní části okupovaných oblastí a směřuje k naplnění oblasti obrovskými počty Indonésanů - důvod je jasný - oslabovat tak volání po nezávislosti. Indonéský stát potřebuje jako podporu svého rozvoje v nadcházejících letech čerpat přirozené bohatství oblasti.

Pokusy okupačního režimu vnutit moderní hospodářství ve všech vnějších souostrovích nepřinesly nikde tolik bídy, sociálních konfliktů a ekologických škod jako v Západní Papui. Rozsáhlá přesídlovací schémata, drancování lesů, kolonizace a povolení k těžbě připravila místní obyvatele o jejich tradiční zemi a tak zničila jejich tradiční způsob života.

Ve výstavbě

Zprávy z oblasti ukazují, že proces přivlastňování si země již začal a vetřelci proti místním lidem používají hrozby podplácení a podvodů. Prezident Habibie má oznámit tento projekt v srpnu letošního roku (pozn. překl. – r. 2000). Celý projekt je uchovávan v tajnosti a proto získat zprávy o tom kdo je v něm zainteresován je neobyčejně obtížné, přesto prostředník DO OR DIE, který navštívil region téměř před rokem uvedl, že výstavba již začala, dříve než byla vůbec vydána potřebná povolení.

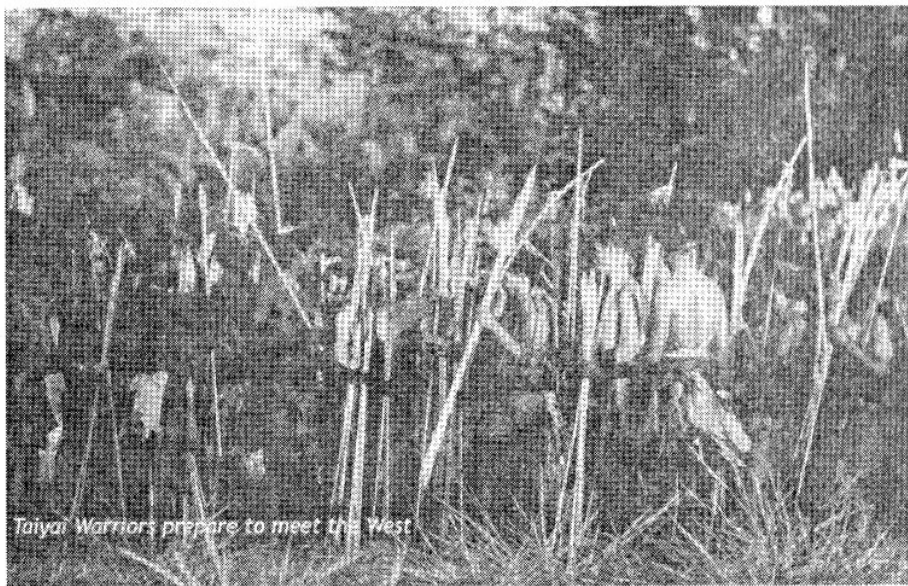
V roce 1997 guvernér oblasti Irian Jaya (oficiálně Indonésany nazývané Západní Papua) řekl, že jeho úřad by mohl zmobilizovat místní populaci k podpoře projektu. Nicméně většina jich nebyla informována, natož aby se s nimi někdo radil o plánech mega projektu. Zástupce tamních lidí se

Mamberamské šílenství

Západní Papua - vývoj a odpor

(přeloženo z DO OR DIE č. 8)

Taiyai Warriors prepare to meet the West

Mamberamské povodí, nacházející se v části světa násilně a nuceně okupované Indonésií, protéká jednou z nejkrásnějších a nejrozmanitějších pralesních oblastí na Zemi. Obrovitý říční systém, který pramení v části centrálního pohoří Nové Guiney a pokračuje skrz nížiny a močály k pobřeží, pokrývá plochu větší než polovina Velké Británie. Jeho divoký život zahrnuje krokodýly, rozmanité druhy zvířat žijících ve stromech, množství ptáků, právě tak jako mnoho tisíc pralesních lidí, z nichž někteří jsou ještě nedotčeni naší kulturou. Bohužel zde existují také chamtiví cizinci, kteří mají záslusk na toto překrásné místo a jsou příliš mocní na to, aby se jim domorodci mohli bez cizí pomoci bránit. Jako vždy civilizace vyčerpává zdroje kvůli konzumu a chystá se pohltnout i vzdálenější oblasti až dosud většinou neporušené. Nový projekt rozvoje se zaměřuje na komplex přehrad s vodními elektrárnami, který bude využit jako páteř svazku těžkého průmyslu a zemědělství. Tavírna mědi je společností PT Freeport Indonesia plánována tak, aby zpracovávala rudu z jiných oblastí okupovaných Indonésií. Bude produkovat vedlejší odpadní látky a další průmysl na dolním toku. Například továrna na zpracování niklu, která může využít elektrickou sílu, vodík a CO₂ dosažitelné v Mamberamu pro elektrolýzu, bude používat kyselinu sírovou, odpadní produkt měď zpracovatelského průmyslu. Přítomnost průmyslu zpracovávajícího nikl v oblasti může usnadnit rozvoj nerezového ocelářství. Železná ruda z okolních oblastí a snad i z Austrálie může být zpracována za použití přebývajících elektřiny.

Když recepcie skončila, chtěli pořadatelé pouze rozptýlit všechny delegáty, a tak nás rozvezli autobusy na různá místa Prahy, kde jsme byli odkázáni na své vlastní prostředky. Spousta lidí z toho byla skutečně, opravdu ustrašená, ale já z toho měl celkem legraci. Nakonec jsme se do svých hotelů dostali kolem půlnoci. Ale stále jsme nic nevěděli o rozsahu protestů, a tak, pochopitelně, každý po příchodu do hotelu pustil CNN a tam jsme slyšeli o rozbitých McDonaldech.

Rozkoš nebo bolest?

Zůstal jsem v hotelu Renaissance poblíž starého města. Měl jsem přítele bydlícího v hotelu Hilton, asi 10 minut cesty ode mě, a chtěl jsem, aby se dostal do hotelu bezpečně. A tak jsem sundal svůj oblek a šel jsem v džínách a pohodlnějším oblečení. Ale on šel stále v obleku, s taškou s velkým logem MMF. Zatímco jsme šli do jeho hotelu, který byl od nás asi deset minut cesty, setkali jsme se skupinou francouzských protestujících, kteří nás začali obtěžovat. Skutečně jsem se bál fyzické újmy a tak jsem byl připraven volat vaše jméno a křičet: „Jsem přítelem jednoho z vašich vůdců!“ Byl jsem skutečně připraven to udělat. Můj přítel s nímž jsem šel byl ze země třetího světa, ale řekl jsem mu, že kdyby volal, že je z třetího světa by mu moc nepomohlo – rozhodně ne když na sobě má dogo MMF. Naštěstí tam poblíž byla restaurace, tak jsem se tam s ním schoval. Dali jsme si dvě piva a čekali, až francouzští protestující projdou a my budeme moci jít dál.

Na cestě zpět od přítele hotelu jsem se dostal do dalšího problému. Začaly za mnou šmejdít dvě prostitutky a jedna z nich napravo ode mě se začala otírat o můj zadek. Myslím, že věděla, že jsem delegát. Nemyslím, že byly Češky, vypadaly spíš jako Italky. Možná přišly s italskými protestujícími, slyšel jsem, že české úřady vykázaly mnoho prostitutek v rámci bezpečnostních opatření z města. A tak jsem si toho večera kladl otázku, kdo se k delegátům dostane jako první – prostitutky nebo protestující? Když budete mít štěstí, přijdete k rozkoši. Když nebudete mít štěstí, přijdete k bolesti. Každopádně my to nestálo za to. Běžel jsem pryč: Kdo ví, mohou to být převlečení protestující!

Druhého dne šlo velmi málo lidí do Kongresového centra. Většina zůstala mimo něj. Zůstali pouze ve svých hotelových pokojích a nechtěli jít pryč. Ale ti kdo vycházeli šli ve svých oblecích. Tomu jsem opravdu nerozuměl.

Ti z nás, kteří byli tak stateční, aby šli do Kongresového centra, šli úplně jinými cestami. Náš autobus zůstal na tramvajové zastávce a jel po trase tramvají. Pro mě to bylo fajn, protože jsem předtím neviděl Prahu, která je velmi krásným městem. V Kongresovém centru jsem mluvil se studentskými průvodci. Skutečně nevěděli co se stalo. Tyto děti ani nevěděli na čí straně jsou, jestli delegátů nebo demonstrantů. Pouze chtěli, aby to všechno už skončilo. Mimořádně, viděl jsem tento postoj dokonce i na policii. Kdykoli jsem požádal policistu o pokyn, málokdy mi odpověděl. Cítil jsem, že byli stejně ostražití vůči delegátům jako vůči protestujícím.

Myslím, že jedním osobním dilematem jak studentů tak policistů bylo, že byli příliš mladí na to, aby měli nějakou výraznější zkušenost z protestů konce 80tých let a tak nevěděli co s tím.

Jak víte, mítink byl zkrácen o den. Během tiskové konference druhého dne popřeli, že by protesty byly důvodem. Řekli, že tím bylo to, že věci probíhaly tak efektivně, že mohli stlačit program do dvou dnů. Tisk se tomu vysmál.

Konec záležitosti

Skutečným závěrem byla tisková konference následujícího dne, 28. září. Na této tiskové konferenci odpovídali na otázky jak Wolfensohn tak Köhler. Vrhaly se zde na ně celé sbory reportérů.

Otázky prvního z nich byly dost ostré. Pohybovaly se od velmi precizních až po přímo základní. Např. jeden reportér z Indie řekl Wolfensohnovi a Köhlerovi že by měli být obžalováni za způsobení takové bídy ve třetím světě a zeptal se jich, co tomu říkají. Wolfensohn řekl: „nemyslím si, že jsem zodpovědný za to všechno, a pokud si to myslíte, jste nesprávně informováni“.

Ale celé konferenci dominovaly otázky na protesty a ne problémy, což znamenalo (alespoň z mého hlediska), že cíle protestů bylo dosaženo. Měli skutečně šlápnout opatření.

Velký počet novinářů říkal, že zasedání bylo zastaralé a nekontrolovatelné a ptali se, co s tím chce MMF a Světová banka dělat. Wolfensohn odpověděl, že by mohli dělat virtuální zasedání, osobní interakce je ale stále příliš důležitá. A tak by banka měla pokračovat v tradici výročních zasedání. Wolfensohn a Köhler trvali na tom, že „zvládní“ NGO a zobrazili sobotní debatu na Pražském hradě jako svůj velký úspěch.

Jinak, po mé několikaleté zkušenosti s Wolfensohmem, se mi zdálo, že vypadá velice unaveně. Vypadalo to, že již nemá co říct a i jeho prohlášení pro tisk byla dost nenápaditá. Rozhodně nevypadal jako „Elvis“, jak jej popisoval Bono z U2. Vypadal mnohem méně nadšený. Odpovídal mnohdy starými formulacemi. Možná na něj dopadla

bezvýslednost toho všeho. Naproti tomu Köhler byl radostný a velmi zapálený. Ne, zapálený není správné slovo. Spíše vypadal velmi naivně, to je to, co jsem chtěl říct. Nemyslím si, že to je pouze jeho nedostatečně zvládnutou angličtinou. Mluvil jako vysokoškolský student na zkoušce, a opakoval stejné věci o tom, že není bankéř ale někdo se srdcem. Oba říkali, že násilí vzešlo z velmi malé menšiny protestujících a většina tam byla proto, že měla co říct. A že zde bylo z jejich strany mnoho legitimních argumentů. A že MMF a SB budou věnovat větší pozornost jejich starostem. Bylo pro mě velmi těžké rozlišovat mezi realitou a rétorikou, protože po celou dobu si Wolfensohn dával velký pozor na to, jak vypadal. Na závěr mohu říct asi to, že z mého hlediska protesty převládaly nad agendou. Myslím, že Praha udělala dost velký dojem na byrokracii, která je snad ještě zakořeněnější než byrokracie ve WTO. Cítil jsem, že po Praze budou slova občanské společnosti brána mnohem více vážně, ale jestli to bude znamenat skutečný dialog stále zjišťujeme.

Přichází poušť

Další dvě výroční zasedání budou ve Washingtonu a třetí v Dubaji. A hlava organizačního komitétu řekla, že teplota by měla být Dubaji větší než v Praze! Řekl, že před Prahou neočekával v Dubaji problémy, ale po ní to bude muset znovu promyslet. Bude to sice až za tři roky, ale dopady budou stále patrné. Cítil jsem, když byrokracie MMF a SB hodnotila Prahu, že bude omezovat výroční zasedání. Protože jejich jedinou funkcí je pro guvernéry přečíst svoje projevy, a stále více guvernerů dnes pouze odevzdává napsané projevy. Takže si myslím, že se budou více a více přesouvat k virtuálním setkáním. A budou se patrně snažit oddělit neoficiální události do oficiálních zasedání. Protože co je na takových zasedáních nejdůležitější, jsou neformální byznysenské večírky. Zde bylo nejméně 15 štedrých večírků pořádaných komerčními bankami pro delegáty. Velmi, velmi štedré. Pro mnoho delegátů to byly hlavní události celé konference. Skutečná oficiální funkce tu je jen pro formu. Mimochodem, pokud bych byl protestující, šel bych na tato místa, protože ta ve většině případů nebyla chráněna. To byly události, na něž šel během večera každý. Byla to velmi otevřená místa. A byla uvedena v plánu. To by mohlo skutečně zastavit práva místa dění na konferencích.

Příběh jednoho případu policejního násilí. Jeden příklad za všechny.

Svědectví Michaela van Broekhoveny není vybráno protože je snad nejděsivější, nebo možná nejemotivnější. Prostě jen tak, jako jedno z mnoha.

„Byl jsem tři dny bezdůvodně zadržován v internačním táboře Balková a stal jsem se obětí policejní brutality.“ (Michael je belgický ekologický aktivista, žijící v USA.)

Belgický (vlámský) nenásilný aktivista za ekologická a lidská práva byl zadržován ve vězení na vzdáleném českém venkově po demonstraci proti zasedání MMF a Světové banky v Praze, které se konaly 26. září. Byl propuštěn až za tři dny. Šestadvacetiletý Michael Van Broekhoven svědčí o tom, že ho policie silně zmlátila, terorizovala ho na cestě do policejní stanice a z ní, odepírala mu potraviny, vodu a spánek, zadržovala ho v celé o velikosti dvakrát tři metry, kde bylo společně s ním 24 lidí, odepírala mu právo spojit se s velvyslanectvím. České úřady podle Broekhoveny ignorovaly Vídeňskou konvenci z roku 1961 tím, že o jeho zatčení neinformovaly belgické velvyslanectví.

Michael Van Broekhoven, rodem z Antverp, který žije a pracuje od roku 1995 v severní Kalifornii, přijel do Evropy navštívit příbuzné a během léta se vydal na cestu po Evropě. Navštívili také Prahu a rozhodli se účastnit v pokojné části demonstrací během globálního dne akcí, jejichž účelem bylo upozornit na katastrofální důsledky neoliberální politiky na životní prostředí a na místní (zejména domorodé) komunity.

Celý den pobývali v oblastech, kde nedocházelo ke konfrontacím, ale při chůzi městem, kdy fotografovali, došli až do ulice Na Slupi, kde skončily násilné demonstrace asi o půl hodiny předtím. Scéna byla klidná, obhlíželo ji jen několik lidí, fotografovalo a tu a tam postával policista. Bez varování se k němu rozběhlo pět nebo šest pořádkových policistů, srazili ho k zemi a odvezli ho do internačního tábora. Z žádného trestného činu nebyl obviněn a byl propuštěn až o tři dny později, kdy se belgické velvyslanectví spojilo s internačním táborem Balková, kde bylo zadržováno 114 zahraničních aktivistů. Pak byl vyhoštěn z České republiky. Zde je jeho svědectví:

Kampaň proti plánu Kolumbie

VOLÁNÍ O POMOC

Na demonstracích 26. září (S26) proti MMF a Světové bance v Praze byli přítomni čelní představitelé komunit, stejně jako jejich spojenci z Bolívie, Ekvádoru, Hondurasu, Nikaraguy a Panamy. Vyprávěli příběh o útlaku, etnickém a ekologickém násilí. O válce, která je proti nim vedena pod rouškou "boje USA proti drogám". O předácích komunit masakrovaných paramilitárními oddíly podporovanými vládou a vycvičenými CIA. O masovém přesídlování a zmizeních. Co následuje po přesídlení? Je to čas na to, aby dorazily staré dobré nadnárodní korporace, navrtaly ropná ložiska, vykácely pralesy, těžily v řecištích, postavily masivní dopravní infrastrukturu, přehrady, ropovody, rafinérie atd... Nezní to povědomě? V dalších textech se dozvíte více.

Komunity domorodců, černochů a rolníků vzdorovaly tomuto zvrácenému konceptu "rozvoje" po celé generace. Jejich staletý zápas o autonomii, území a právo na uchování jejich identity a kultury pokračuje dodnes ve formě hnutí zdola. Jejich boj trvá za téměř nemožných podmínek, navzdory přehlížení a zneužívání státem (za nějž dělají špinavou práci paramilitární oddíly). Naneštěstí některé z kolumbijských guerill, které mívaly podporu mnoha těchto hnutí, se v poslední době chovají stejně arogantním a hegemonickým způsobem jako sám stát a nedbají na venkovské komunity, za které podle svých prohlášení bojují.

Tato venkovská hnutí jsou "neviditelnými hráči" ve složité kolumbijské situaci, chrání či obnovují skutečné alternativy globálnímu trhu, vytvářejí síť sociální podpory, zabírají pozemky, dosahují uznání zděděných teritoriálních nároků, organizují návrat přesídlených komunit na jejich půdu apod. Nikdy však nejsou uvedeny v seznamech "kolumbijského konfliktu", které jdou zpravidla za hranice jejich země a jsou obvykle omezeny na jednoduchý příběh zahrnující guerilly, stát a polovojskové oddíly. Stranou zůstávají všichni ti, kdo se sami organizují, aby změnili toto šilensství na místo pro život, samosprávu a mír.

V těchto dobách globálních informačních válek se kolumbijská hnutí zdola rozhodla, že jim nezbyvá než internacionalisovat svůj boj, aby se tak vyhnula tichému zmasakrování. Pro nás jde o první setkání s bojem černošských komunit, který je téměř neznámý i přes svou dlouhou historii.

Lidé z mnoha různých evropských zemí se v Praze setkali s představiteli Process of Black Communities (PCN, Proceso de Comunidades Negras). PCN zastřešuje různorodé organizace černochů, kteří zdědili sny o územní samostatnosti a samosprávě od uprchlých otroků. Ti utekli z koloniálních plantáží a utvořili rané černošské komunity již v 16., 17. a 18. století. PCN se nachází ve stádiu rozvíjení mezinárodní strategie, která by se snad mohla vyvinout ve spolupráci s námi, "radikálními Evropany". Jsme přesvědčeni, že přes obrovské rozdíly existuje řada podobností a spojitosti mezi jejich bojem za samostatnost, území a identitu a tím, co děláme v Evropě. Více naleznete ve výzvě, kterou napsali v Praze během přípravy na demonstraci proti Světové bance a MMF.

Jejich předkové je učili přísloví "Jsem, protože jsme," (soy porque somos), což znamená, že jedinec může být svobodný pouze tehdy, jsou-li svobodní i ostatní lidé v jeho okolí. To byl základní princip v bojích proti otroctví, z nichž vzešla jejich hnutí. Dnes, ve věku globalizovaného kapitalismu tvrdí, že jejich boj za svobodu může uspět pouze pokud budou úspěšné i další zápasy o svobodu. Proto chceme mezi námi vybudovat nové formy solidarity, které by šly dále než tradiční patronátní vztahy mezi Severem a Jihem.

V současnosti putuje 6 představitelů PCN po západoevropských zemích, aby založily přímé spojení mezi různými skupinami a hnutími. Šlo akce v Holandsku, spolu s představitelem ANUC-CR (rolnického hnutí) a zástupcem kmene U'wa (Indiáni U'wa jsou domorodci bojující proti těžbě ropy na jejich odvěkém území). Turné v Holandsku je mimořádně důležité kvůli tomu, že holandská vláda podepsala smlouvu s vládou USA, které dovolila postavit vojenské objekty v holandských koloniích Aruba a Curacao. Tyto základny budou teoreticky využívány k boji proti obchodu s drogami (stejně jako Plán Kolumbie), ale ve skutečnosti byla smlouva podepsána právě poté, co Shell obdržel rozsáhlou koncesi k drancování ropy na karibském pobřeží Kolumbie (nedaleko venezuelských rezervací). Tímto se vysvětlují opravdové zájmy holandské vlády poskytnout USA logistické zázemí v jejich boji proti kolumbijským hnutím zdola.

V Amsterdamu se sešla skupina lidí, kteří chtějí po nějaký čas vyvíjet aktivitu proti této smlouvě, protože věří, že porážka této smlouvy by byla důležitým úspěchem v globálním boji proti Plánu Kolumbie. Tito lidé potřebují všemožnou podporu, místo pro svou práci a setkávání, podporu z parties a koncertů. Můžete-li nějakým způsobem pomoci, kontaktujte 776 8279 (Holandsko).

Plán KOLUMBIE

Kongres Spojených států poskytl 1,3 miliardy dolarů kolumbijské vládě na vojenskou intervenci, která byla nazvána Plan Columbia. Oficiálním cílem tohoto „plánu“ je skoncovat s ilegálním pěstováním koky zničením černých polí, skoncovat s guerillami a stabilizovat tak „nejstarší demokracii“ v Latinské Americe. Z celkové částky se 84 procent peněz vrátí přímo do ekonomiky Spojených států, protože jsou určeny na vojenskou pomoc, především na nákup amerických helikoptér Huey a Black Hawk. Každý kdo si sežene jen trochu informací o situaci v Kolumbii okamžitě pozná, že drogová válka není nic jiného než záminka a že skutečnou motivací je zajistit přístup k nerostným surovinám (zvláště k naftě) a získat kontrolu nad geopoliticky strategickou oblastí, aby se mohlo pokračovat v zavádění neoliberálního modelu rozvoje v celém regionu a zvláště dohody FTAA (Americké dohody o volném obchodu), která se naposledy projednávala v kanadském městě Quebecu v dubnu.

Při bližším pohledu na region se ukazuje, že Kolumbie je jakousi přirozenou základnou pro obchod, protože má přístup jak k Atlantickému tak k Pacifickému oceánu a představuje spojnici mezi Severní a Jižní Amerikou. Panamský průplav s rostoucím tokem zboží mezi jihovýchodní Asii, Spojenými státy a Evropou, již přestává stačit. Infrastruktura průplavu je stará a pomalá, a tak se plánují nová spojení oceánů. Ropná naleziště v Kolumbii jsou tak bohatá, že překonávají dokonce i Venezuelu: nadnárodní korporacím, British Petroleum, Exxon a Shell prostřednictvím sesterské korporace Oxy Petroleum již byly garantovány velkorysé koncese na těžbu. V této souvislosti se chystá řada megaprojektů pro vybudování infrastruktury jako jsou: dálnice, přehrady, ropovody a přístavy, aby se zefektivnilo vysávání zdrojů. Realizaci těchto projektů již doprovází přesídlování obyvatelstva, které za podpory vlády provádějí polovojenské jednotky. Sociální hnutí v Kolumbii, Ekvádoru, Bolívii, Brazílii a Panamě jsou překážkou pro tyto neoliberální plány.

V Kolumbii je 25 - 30 procent černošského obyvatelstva. Většina z nich žije ve městech, ale mnohé komunity jsou usídleny po celém pacifickém a karibickém pobřeží. Černé komunity samy sebe chápou jako výsledek staletého boje za svobodu. Boje proti otroctví, proti kolonialismu a nyní proti ekonomické globalizaci. V prostředí s jednou z nejvyšších biodiverzit na Zemi, rozvíjejí způsoby života, které nemají téměř ani s kapitalismem, a které jsou v harmonii se svým životním prostředím. Bojují, aby uchránili své právo na život, své ustavní právo na autonomii, identitu a prostor k životu.

Od pražských protestů proti Mezinárodnímu měnovému fondu a Světové bance, se rychle rozšiřují kontakty mezi Proceso de Comunidades Negras a evropskými skupinami. Dnes se PCN obrací na všechny nehierarchické evropské skupiny, které by se rády připojily k jejich boji a k pokračujícím procesu vzájemného sblížení. První kontakty a výměny výstupy v:

- 1) výzvu PCN k podpoře budování komunikačních struktur a dovedností ke zlepšení komunikace jak uvnitř komunit, tak i mezinárodně
- 2) návrh začít uvažovat o plánování rozsáhlé mezinárodní přítomnosti v „bezpečnostních zónách“ v černých komunitách
- 3) výzva k evropským nehierarchickým organizacím vytvářet autonomní kolektivy jako alternativu vůči ekonomické, politické a kulturní moci kapitalismu. Alternativu, která vyjadřuje horizontální a participační formy, která praktikuje právo na odlišnost, podporuje schopnosti samosprávy a rozvíjí struktury nezávislé na strukturách státních.

Od 19. ledna do konce března, kdy se v Miláně uskutečnila konference People's Global Action, cestovala skupina 6 členů PCN po Evropě a pořádala diskuse a přednášky, aby seznámilo světovou veřejnost se situací v Kolumbii a jejich bojem. V Praze se přednáška a diskuse konala 7. března...

Díval jsem se na rozbité předměty po násilných demonstracích (jichž jsem nebyl svědkem) a fotografoval jsem je, v pozadí postávalo několik policistů. Během několika vteřin, bez varování - bylo to tak rychlé, že jsem zůstal stát jako zkamenělý na místě a nenapadlo mě utéci - jediné, co jsem ze sebe vypravil, bylo: „Já tady jenom fotografuju“ - popadlo mě asi pět agentů a srazili mě k zemi tím, že mě silně udeřili pod koleno. To byl začátek a bylo to všechno tak šokující, že se to zdálo nereálné. Policie na nás křičela sprostě nadávky, bili mě a dalších jedenáct zadržovaných osob v autobuse pendreký a násilně nás chytali, když nás vezli na jednu policejní stanici v Praze. Cestou byl autobus zastaven rozhořčenými demonstranty. Zazněly sirény a kamení rozbilo přední skla autobusu (my jsme byli v uzavřeném prostoru vzadu). Tím se stal předek autobusu zranitelný přímým útokům kamením, ale autobus zacouval a unikl. Bylo to neobyčejně šokující. Pak nás převedli do jiného autobusu a odvezli na místní policejní stanici a později jsme byli odvezeni na stanici „cizinecké policie“ a odvezeni do venkovského internačního střediska 100 km mimo Prahu.

Osobně jsem zažil tyto případy policejní brutality, porušování lidských práv a zastrašování: Násilně jsem byl sražen k zemi pěti až šesti policisty, aniž bych byl předem varován, že mám opustit danou oblast, která byla v té době naprosto poklidná. Táhl mě hromadně odtamtud za paže bolestivým způsobem a při tom mě dál bili. Nebránil jsem se. Bolela mě levá noha tak silně, že jsem se na ní nemohl postavit. Několikrát mě bezdůvodně dali facku do obličeje. Nejméně pět hodin jsem byl zadržován v místnosti o velikosti dvakrát tři metry spolu s dalšími dvanácti lidmi. Někdy dveře uzavřeli a byla tam naprostá tma, jindy jimi silně a děsivě mlátili. Když chtěli, abych napsal své jméno a adresu, opakovaně mi přiráželi hlavu ke stolu. Protože jsem neviděl papír, řvali na mě „Piš rychleji!“ a zase mě za hlavu tahali od stolu.

Byl jsem donucen se svlékat donaha, přičemž jsem byl prohledáván. Zároveň jsem při tom byl dále bit a bylo se mnou neurvale zacházeno, dostával jsem rány pod kolena a byl jsem sražen k zemi. Policisté vyvíjeli tlak na bolestivá místa na těle a mačkali mě v rozkroku.

Byl jsem donucen podepsat dokument (psaný česky), jímž jsem přislíbil, že zaplatím 1000 Kč, jiní, kdo měli dost peněz, zaplatili na místě. Policie nám lhala, řekla nám, že když podepíšeme, propustí nás druhý den ráno. Byl jsem donucen stát na zemi na čtyřech a kopali mě vojenskými botami, abych po čtyřech běžel rychle do cely jako zvíře. Vzali mi otisky prstů a vyfotografovali mě a prohledali všechny mé věci. Když našli letáky INPEGU (organizace, která svolala pokojné protesty), zařvali: „INPEG!“ a udeřili mě velmi silně do zad obuškem. Pak zařvali: „Revoluce!“ a znovu mě udeřili.

Opakovaně jsme žádali o své právo zatelefonovat si, jedinou reakcí byly facky a řvání a práskání dveřmi. Pak jsme měli možnost učinit výpověď, prostřednictvím tlumočnicka, kdy jsem se snažil svědčit o policejní brutalitě, ale většina mé výpovědi byla vynechána a má slova byla opakovaně rozměňována, aby to vypadalo, jako že jsem se možná podílel na nepokojích. (Například: řekl jsem, že jsem byl zatčen v 17 hodin nebo později a oni napsali „mezi 16 : 30 a 17. hodinou“.) Mě tři filmy, na nichž jsem si vyfotografoval demonstrace a turistické pamětihodnosti Prahy, které jsem s přítelkyní navštívil, byly všechny zničeny. Pro jeden film si přišel policista do cely, vytáhl film z kazety na denní světlo, pak na nás sarkasticky zamířil fotoaparátem a řekl „sýr!“ a při odchodu se tomu smál.

Během posledních 12 hodin, než jsme byli převezeni do Balkové, jsme byli zadržováni v místnosti stejné velikosti, dvakrát tři metry, ale tentokrát tam bylo 24 osob !! Nemohli jsme si všichni sednout, museli jsme celou noc stát a nemohli jsme spát.

Poprvé mi bylo dovoleno jít na toaletu až šest hodin poté, co jsem o to požádal.

Po dobu delší než 24 hodin jsme nedostali vodu ani jídlo. V internačním táboře v Balkové jsme byli v místnostech čtyřikrát osm metrů se čtyřmi lidmi, záchod v rohu zapáchal přes celou místnost a celou noc svítilo světlo. V důsledku strachu, práskání dveřmi a řvání bylo velmi obtížné spát. Čtyři dny jsem skoro vůbec nespál.

Ignorovali potřeby vegetariánů, jako jsem já. 28. září mě odvezli do nemocnice na kontrolu zranění od nože. Přestala už bolet a většina fialových podlitin už začínala mizet. V nemocnici vypadal lékař, který překládal, co mu policie říkala, velmi znepokojený. Zdravotní sestra, která u toho stála, vypadala také velmi šokována, byla téměř v slzách.

Mně a jedné ženě ze Švédska, která také potřebovala lékařskou pomoc, bylo řečeno, že nejsme v internačním táboře, ale že jsme v koncentračním táboře a že budeme nejdříve propuštěni až za měsíc. Jestliže se budeme chovat slušně, jinak tam budeme až do února. Vzhledem k tomu, co všechno jsme zažili, jsme tomu zpočátku věřili.

Podáři se mi uvolnit si jednu ruku z ocelových pout, ale bylo mi pak řečeno, že kdybych se pokusil utéci, zabijí mne, naznačovali rukama, že mě zastřelí a že mi podržou hrdlo.

Nikdy nám nebylo dovoleno jít v táboře mimo budovu na čerstvý vzduch. Konečně pozdě odpoledne 29. září si pro mě osobně přijel konzul belgického velvyslanectví v Praze. Odvezl mě do Prahy a tam mi bylo dáno 24 hodin na opuštění země.

Konzul mi sdělil, že ho české úřady neinformovaly o mém zatčení, tak jak to bylo podle mezinárodního práva jejich povinností. Našli mě, protože moje dívka Kaylene opakovaně telefonovala na velvyslanectví a mě jméno jim bylo faxováno od organizace, zabývající se právy zadržených osob, která dostala informaci o tom, že jsem byl zatčen od jiného aktivisty, který měl ve vězeňském autobusu mobilní telefon. Česká policie, která byla stále rozmístěna po celém městě, mě tak vyděsila, že jsem okamžitě odjel metrem a autobusem na letiště. Do Bruselu už nic neletělo, nastoupil jsem tedy do prvního letadla do Paříže a pak jsem jel vlakem do Bruselu, kde mě v 5 hodin ráno vyzvedla má sestra. Po návratu do Belgie nemohu nyní spát, i když jsem naprosto vyčerpan.

Několik reportáží od ČTK ze solidárních protestních akcí proti zvrácenostem policie na služebnách

VARŠAVA 2. října (zpravodaj ČTK) - Skupina zhruba čtyř desítek osob protestovala dnes před budovou velvyslanectví České republiky ve Varšavě. Demonstranti upozorňovali na násilí, porušování lidských práv a sexuální šikanování, kterého se údajně dopouštěli čeští policisté na odporcích Mezinárodního měnového fondu a Světové banky zadržených minulý týden po krvavých srážkách během výročního zasedání těchto institucí v Praze. Protesty se uskutečnily rovněž na území konzulátu v Poznani, kde narozdíl od Varšavy musela zasáhnout policie. Několik demonstrantů, jak novinaře informoval velvyslanec ČR ve Varšavě Jan Misiar, vtrhlo do kanceláří poznaňského konzulátu, kde předalo svůj protest proti postupu české policie po srážkách v Praze. Prostory konzulátu demonstranti opustili v doprovodu policie. Polští odpůrci politiky MMF a SB ve Varšavě i Poznani upozorňovali na neúnosné zacházení s demonstranty zadrženými během pražského zasedání světových finančních institucí. Zadrženým byl podle tvrzení osob, které českou vyšetřovací vazbou prošly, českými policisty mimo jiné odpirán telefonický kontakt s velvyslanectvím a rodinou a rovněž lékařská a právní pomoc. Procházení opakovaným bitím a dívky byly navíc podrobeny sexuálnímu šikanování. "Musely například nahé cvičit pro zábavu českých policistů," tvrdil jeden z demonstrantů, který vazbu v Čechách rovněž absolvoval. Podle jedné z odpůřkyň politiky MMF a SB, která protestovala rovněž v ČR, Praha skutečnosti o chování policistů k demonstrantům za mřížemi vyšetřovacích vazeb utajuje. "Po skončení pražských demonstrací ale začalo násilí v celách a to se nám nelíbí," prohlásila. Ambasáda ve Varšavě podle českého velvyslance neobdržela od demonstrantů žádné požadavky. Protestující se ani nepokusili pracovníky velvyslanectví kontaktovat. "Budeme tady ale opakovaně protestovat tak dlouho, dokud Poláci, kteří v Praze protestovali proti politice MMF a SB, budou v českých věznicích," řekl ČTK jeden z mluvčích dnešní manifestace Krzysztof Riter.

BERLÍN 2. října (zpravodaj ČTK) - S transparentem "Zastavte týrání v českých věznicích, propustte všechny aktivisty" protestovala dnes znovu asi stovka odpůrců globalizace před českým velvyslanectvím v Berlíně. Jejich zástupci tentokrát nebyli přijati na půdě zastupitelského úřadu, ale jeho pracovníci s nimi debatovali před budovou. Účastníci protestu poukazovali na údajnou brutalitu české policie při zákrocích proti demonstrantům při nedávných nepokojích provázejících pražské zasedání MMF a SB a požadovali okamžité propuštění všech zadržených. V provizorním stanu promítali videozáznamy výpovědí zahraničních demonstrantů na sobotní tiskové konferenci v Praze. Již v pátek se před budovou zastupitelského úřadu ČR v Berlíně shromáždily zhruba tři desítky demonstrantů, z nichž část vnikla na půdu velvyslanectví a vyvolala tam menší incident. Dnešní protest, který trval asi dvě hodiny, měl pokojný průběh, jeho účastníci však vyjádřili odhodlání protesty opakovat, dokud nebudou všichni zadrženi propuštěni. Podle jejich údajů zůstává v českých věznicích ještě asi 20 – 25 zahraničních a velké množství českých odpůrců globalizace. "Máme pocit, že české úřady se po protestech v zahraničí chtějí problému zbavit propuštěním většiny cizích státních příslušníků, ale o to větší represe hrozí českým zadrženým," řekl ČTK jeden z účastníků, který si přál být jmenován jen jako Ulrich H. Ulrich, který se rovněž zúčastnil protestů v Praze, byl podle svých slov zatčen při pokojné bloádě vsedě. Celou noc musel strávit na dvoře policejní stanice, bez jídla, pití a příkrývek, většinu času s pouty na rukou a se vzpaženými rukama na zdi. Zadrženi spolu nesměli komunikovat a byl jim odmlněn veškerý kontakt s vnějším světem. Poté byl pryč s dvaceti dalšími držen několik hodin v cele o rozměru pouhých čtyř čtverečních metrů. "Ale později jsem zjistil, že jsem měl ještě štěstí, protože po převozu na jinou stanici v Olšanské ulici jsem viděl, že mnohým se vedlo ještě mnohem hůř. Tam byli lidé zjevně zraněni policejními pendrekami, holemi a kopanci," říká Ulrich H. Zbývajících dva dny do svého propuštění strávil ve vyhošťovacím táboře v Balkově u Plzně, kde po celou dobu nesměl opustit celu. Ve své protestní petici účastníci dnešní demonstrace uvádějí, že řada účastníků pražských protestů utrpěla zlomeniny a další zranění, která většinou nebyla ošetřena

dopady změny klimatu – ačkoli taková solidarita je důležitá – děláme víc než jen tohle. Snažíme se vybojovat zpět své životy z rukou těch, kteří nás chtějí ovládat a zadusit naši svobodu, naši schopnost milovat, náš díl pro krásku.

Je to nejdůležitější věc, kterou můžeme dělat.

21.březen - Mezinárodní den akcí proti globálnímu oteplování

Skupina „Stoupající příliv“ vyhlásila 21. března Dnem akcí proti klimatickým změnám. Vyzvala všechny zasažené lidi, solidarizující komunity, organizace a jednotlivce k jejich vlastní autonomní akci.

Skupina „Stoupající příliv“ věří, že v srdci klimatických změn leží sociální nespravedlnost. Zatímco 80% emisí uhlíku (jeden z plynů co způsobuje globální oteplování) je produkováno v bohatých průmyslových zemích, prvním z postižených globálním oteplováním jsou chudé rozvojové země. Klimatické změny jsou také příkladem nerovnosti rozložení moci a podílu následků mezi bohatými a chudými lidmi. Zatím každé navržené řešení problému klimatických změn tyto nerovnosti ještě více prohlubovalo.

Jedno z řešení, obchod z emisemi = prodávání a kupování povolení na produkci emisí znamená, že rozvojové země mohou prodat svůj díl emisí korporacím, které si svůj limit už vyčerpaly. Chudé země prodají svá povolení bohatým zemím a jejich korporacím, které se tím vykoupi z odpovědnosti za klimatické změny. To znamená, že chudé země budou později muset nakupovat drahé moderní technologie, protože budou již mít prodané své povolení na vypouštění emisí za minimální finanční kompenzaci. A kdo jim prodá tyto moderní technologie? Bohaté státy. Bohaté státy vytvoří problém, koukají se na ostatní postižené jeho následkem, koupí si levné řešení tohoto problému, a pak sedí a vydělávají na prodeji technologií chudým. To je „emisní kolonialismus“ – pokračování vykořisťovatelských vztahů zakořeněných v minulosti.

Kolonizace je vyjádřením rasismu. Prvním z postižených globálním oteplováním jsou barevní lidé, stejně tak v zemích průmyslových jako rozvojových. „Stoupající příliv“ připravuje analýzu, která přinese diskusi o vztahu rasismu a klimatických změn.

Situace je vážná – doslova teď nebo nikdy. Začněte se organizovat a připravujte se. Pokud již jste zapojeni v antirasistických kampaních a nebo chcete být, spojte se s ekologickými skupinami a kombinujte vaše aktivity.

Přidejte se ke snaze vytvořit globální atmosféru odporu tak kritickou a napjatou, že otevře dveře ochraně klimatu.

Několik příkladů lidí a míst, postižených globálními změnami : 10 000 mrtvých během hurikánu Mitch, 16 milionů lidí v Africkém rohu trpící hladomorem v důsledku sucha, 10 000 přeživších, kteří přišli o všechno během cyklónu v Orrissa v Indii, Ohromné povodně v Mozambiku, závaly hlínou ve Venezuele, povodně v Peru...

Svět vyděšen odmítnutím USA omezovat skleníkové plyny

SYDNEY 29. března (ČTK) - S protesty ze všech koutů světa se dnes setkala střední rozhodnutí amerického prezidenta o odstoupení USA od mezinárodní dohody o omezování produkce plynů způsobujících skleníkový efekt v atmosféře, která byla vyjednána v roce 1997 v japonském Kjótu. USA jsou přitom zdaleka největším výrobcem skleníkových plynů - produkují jich plných 30 %. Kritické postoje k rozhodnutí USA shrnuje agentura Reuters.

Evropská unie vyslovila nad připravovaným krokem silné znepokojení, Japonsko USA vyzvalo, aby jej přehodnotily a Austrálie největšímu spotřebiteli přírodních zdrojů připomněla jeho velký podíl na skleníkovém efektu. Tichomořské státy, čelící hrozbě zvednutí hladiny moří kvůli globálnímu oteplování, projevíly zděšení.

Kjótský protokol omezuje exhalace šesti plynů v rozmezí let 2008 - 2012 ve srovnání s rokem 1990. Přitom EU a také ČR je mají omezit o osm %, USA o sedm %, a Japonsko, Kanada a například Polsko a Maďarsko o šest %.

Britský ministr životního prostředí Michael Meacher označil Bushovo rozhodnutí za velmi vážné, neboť globální oteplování je nejnebezpečnější a nejobávanejší výzva lidstva v následujících sto letech. Mluvčí Bílého domu Ari Fleischer ve středu řekl, že Bush dohodu odmítá, protože je v rozporu s ekonomickými zájmy USA. Světoví vědci varují před výraznými klimatickými změnami způsobenými skleníkovým efektem. Letos mohou přijít podle nich další záplavy a dlouhá sucha a mohou zmizet mnohé živočišné druhy. Rozhodnutí USA považují vědci za "polibek smrti". „Kjótský protokol by nemohl fungovat bez USA," řekl australský ministr životního prostředí Robert Hill. Podle něho by odstoupení od dohody znamenalo obrovský krok zpět. "Čas jde proti nám, už nyní zažíváme důsledky klimatických změn," dodal Hill. Australský senátor Bob Brown vyjádřil obavy Australanů z hrozby, kterou tyto změny představují pro budoucnost australského hospodářství, životního stylu a bezpečnosti. Tichomořské státy se společně obávají totálního zaplavení. Stát Kiribati již hovoří o podemlání břehů, suchu a nezvyklých bouřích.

Představitelka hnutí Greenpeace Angie Heffernanová projevila nad americkým postojem "znechucení a zděšení".

strana 30

strana 55

Ale samotný konsensus mezi vládou a byznysem nedostačuje. Další „hráči“ chtějí také dát svůj souhlas. V mnoha západních zemích to můžeme sledovat na vzrůstající neschopnosti odborů bránit zájmy pracujících, když místo toho spolupracují se šéfy při podpoře jejich průmyslu. A v environmentalistických kruzích se některé skupiny zahálily do pláště „občanské společnosti“ – nevládní organizace (NGOs). Předpokládá se, že když se poradíš s NGOs, ony pak budou hrát roli prostředníka mezi veřejností a vládou a byznysem. Ale ve skutečnosti je to nesmysl, protože NGOs mohou existovat pouze pokud budou pokračovat v kompromisech. Pokud jednou začnou hovořit o radikální změně, ztratí svůj privilegovaný přístup do míst, kde se rozhoduje – prostě je přestanou poslouchat.

Management ekologického rizika : Ve stále rychleji se měnícím světě budou vystávat nové ekologické problémy, které není možno předvídat. Globální změna klimatu je toho jen extrémní příklad. A roli vlád i byznysu je ovládat jejich rizika tak, aby neměla škodlivý vliv na kapitál. V tomto kontextu se často zmiňuje Princip předběžné opatření – jde o provedení opatření v případě, že riziko je posouzeno jako dostačující pro ohrožení trvale udržitelné budoucnosti. Ale ačkoli jde o stabilitu – jde i o zisky: mnoho sektorů existující ekonomiky je založeno na vydělávání peněz z managementu rizika – například pojišťovnictví nebo budoucí trhy – a nové tržní příležitosti, které vyvolal management ekologického rizika jsou velmi lukrativní.

Tento přístup je podstatně odlišný od přístupu, který je vlastní zelenému hnutí motivovanému sounáležitostí s přírodním světem. V novém nádherném světě eko-kapitalismu se akceptovalo, že společnost je tak odcizená přírodnímu světu a stejně tak je bezvýznamné vykládat pojmy přírody – to je důvod, proč se při řešení ekologických problémů musíme podívat na zdroje technologií a kapitálu. Také je třeba zdůraznit, že tento přístup k ekologickým problémům je v procesu globalizace naprosto podstatnou a ústřední záležitostí, protože nejistota a riziko jsou základní charakteristiky nového globalizovaného světového pořádku.

Jak reagovat na eko-kapitalismus ?

Nemám v úmyslu vyvracet tvrzení, že volný trh může přinést trvalou udržitelnost, i když tomu nevěřím. Byl bych velice překvapen, kdyby se jeden z dvojice snů o prosperitě pro všechny a o globální ekologické trvalé udržitelnosti uskutečnil pomocí agresivní podpory globálního ekonomického růstu. Když sleduji, jak zlořády našeho dokonalého kapitalistického systému postihují životodárné systémy naší planety a lidského ducha, tak my moje intuice říká, že to nebude právě to, co se náhle stane naší spásou. V průběhu historie nám bylo slibováno, že zlepšení je už za rohem, ale znovu a znovu se ho nikdy nepodařilo dosáhnout. Téměř jistě je to další utišující vysvětlení vymyšlené kontrolu ztrácejícím systémem proto, aby ujistil sám sebe, že všechno je OK.

Já se nesnažím snést a ukázat opačné argumenty kvůli lidem, kteří mě štvou a podněcují moji touhu po rozbití celého systému. Snadno mě popudí skutečnost, že ti lidé říkají nesmysly a unikají jim, kde je jádro problému, o němž mluvím ! Dělán to, protože nechci žít ve světě, jaký chtějí eko-kapitalisté vytvořit, a budu proti tomu dělat vše, co bude v mých silách !

Můžeme si všimnout toho, že eko-kapitalismus je reakcí na odpor, který ve 20.století kladla různá ekologická hnutí společenskému řádu ustavenému kapitalistickým systémem. Ale znamená také zvýšení šíře záběru kapitalismu a kapitalistických hodnot. Tím, že se stal základní složkou globalizace, vnesl pojem trhu do více aspektů našich životů než kdykoli předtím – další oblasti jihu byly vtaženy do globální ekonomiky a další oblasti života na západě (zdravotnictví, vzdělání atd.) se prostřednictvím privatizace staly součástí trhu. V několika posledních letech se značná část světových vodních zdrojů dostala pod privátní kontrolu. Biotechnologické společnosti spěchají, aby pomocí patentování svých GM semen udělaly to samé se základními zdroji potravin Teď, když je v Haagu privatizováno i právo na ovzduší, je třeba si uvědomit skutečný význam těchto slov a jak hluboko to zasáhne do našich životů.

Jak hodně chceme žít ve světě, kde si všechno budeme muset koupit, kde všechna rozhodnutí v našich životech budou založena na profitu a získání výhody před konkurencí. V Den Haagu bude uhlík proměněn v komoditu, ale proces komodifikace půjde ještě mnohem dál. Vychování jako dobří malí kapitalisté pod vlivem kapitalistických masmédií, účelovost a všednost se stanou naší druhou přirozeností. Záznaky přírody se stanou turistickou atrakcí, čas jsou peníze. Vzdělání je cestou k získání vyšších příjmů, životní úroveň je totožná s objemem hmotného majetku. Pravda, je stále těžší najít opravdové nadšení a touhu.

Je to imperativ, aťchom kdekoli to bude v našem každodenním životě možné odmítali legitimnost těch, kdo ovládají náš svět, ať je to byznys, vláda nebo NGOs tvrdící, že hájí naše zájmy. Obrana naší autonomie před těmito oddělenými institucemi je pro nás, pokud máme přežít, imperativem. Protestní akce při globálním summitu v Den Haagu jsou jedním způsobem tohoto boje, ale motivace by měla být stejná i když se bude jednat o proměnu našich každodenních životů. Protože náš odpor nevedeme jen kvůli chudým obyvatelům jihu, kteří budou první trpět

vůbec nebo jen ledabyle. Nejtvrdšímu násilí byli údajně vystaveni čeští a izraelské aktivisté, některé ženy byly sexuálně obtěžovány a jedna Rakušanka prý pod tlakem brutality vyskočila z okna ve druhém poschodí a způsobila si vážná zranění.

BENÁTKY / PRAHA 1. října (ČTK) - Skupina odpůrců globalizace z italské organizace Ya Basta v sobotu odpoledne protestovala v českém pavilonu na Mezinárodní výstavě architektury v Benátkách proti údajným represím, jimž byli v Praze vystaveni účastníci demonstrací proti zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky. Informovalo o tom na své internetové stránce mediální středisko IMC, které monitoruje akce odpůrců globalizace. Několik aktivistů se řetězy připoutalo k bráně a další v českém pavilonu vyvěsili transparenty požadujícími demokracii v České republice a svobodu pro stovky osob, které jsou v Praze stále vězněny za účast na protiglobalizačních demonstracích, uvedla IMC. Na největším transparentu bylo podle IMC napsáno: „Globalizujeme práva !“ Tisková mluvčí českého velvyslanectví v Římě v sobotu ČTK řekla, že před zastupitelským úřadem je klid a že ani nemá zprávy o tom, že by se nějaké protesty konaly před konzulátem ČR v Miláně. V pátek před budovou českého velvyslanectví v Římě demonstrovalo zhruba 40 mladých lidí.

Vyhoštění a represe po S26 (informace od ABC)

2 Španělé

(zpráva z 4. 4.) : Dva Španělé, obžalováni z výtržnictví a poškozování cizí věci, kterých se měli dopustit během zářijových protestů proti zasedání MMF a SB, byli včera Obvodním soudem pro Prahu I odsouzeni (v nepřítomnosti) k vyhoštění na dobu dvou let. Soudkyně prohlásila, že „soud nepochybuje že obžalováni uvedeně skutky skutečně spáchali.“ Podle ní měli na Václavském náměstí hodit dlažební kostky do výkladu Interbanky a způsobit tak škodu přes 4800 Kč. Státní zástupce si ponechal lhůtu na rozmyšlenou.

Prohlašují také další procesy - K. Olejník stále čelí soudu v Polsku, kam byl předán po dvou měsíční vazbě v ČR. Dva češi dostali podmíněné tresty za „útok na veřejného činitele.“ a mnoho dalších procesů se chystá.

Po osvobodujícím rozsudku pro Dánského demonstranta Madse Traerupa na začátku února se zdálo, že vše bude v pořádku. Policie se však poučila ze svých chyb (například amaterský falešný svědectví atd.) a přistoupila k ofenzivě. Represe vzrůstá.

SOLIDARITU S POLITICKÝMI VĚZNI !!!

4 Maďaři

(zpráva z 18. 5.) : Čtyři Maďaři odsouzeni, kauza ale ještě nekončí - Soudem proti skupině šesti maďarských občanů pokračovala v pondělí 14. května série soudních přelíčení proti lidem obžalovaným v souvislosti se zářijovými protesty S 26 proti zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky. Všechny šest Maďarů obžaloba vinila z trestného činu útoku na veřejného činitele spáchaného zbraní. K trestu vyhoštění na pět let nakonec Obvodní soud pro Prahu I odsoudil čtyři muže. Jedna žena byla obžaloby zproštěna, případ poslední obžalované poté bude soud projednávat zvlášť. Trestného činu se podle státní zástupkyně měli všichni obžalováni dopustit v noci 26. září, kdy údajně napadli na Václavském náměstí dlažebními kostkami policisty. Žádný z obžalovaných se k soudu nedostavil, a soud proto pouze četl jejich výpovědi z přípravného řízení, v nichž všichni obvinění odmítli, uvedli, že se demonstrace ani nočních riotů neúčastnili a trvali na své nevině. Před soudem tak vypovídali čtyři policisté, kteří byli jedinými svědky v celé kauze a na jejichž výpovědích obžaloba stála. Policisté Čapek, Petr Bláha, Josef Braun a Drobek, kteří v noci 26. září působili na Václavském náměstí jako neunifikovaní operativci, uvedli, že viděli, jak obžalováni hází dlažební kostky na policejní kordon a jeden z nich i na již vytlučenou výlohu McDonalds'. Poté, co se tohoto muže pokusili zatknout, byli prý napadeni i oni - policista Drobek byl údajně zasažen dlažební kostkou do nohy. Skupinu dále sledovali a všechny obžalované zadrželi v Opletalově ulici. Spolu s nimi byl zatčen i němec A. Holz, jehož stíhání však bylo posléze zastaveno. Čtyři Maďary uznal soud vinnými z útoku na veřejného činitele spáchaného zbraní podle paragrafu 155/1b), 2a) a uložil jim zákaz pobytu v ČR na pět let. Státní zástupkyně se práva na odvolání vzdala, obhajoba si vzala lhůtu na rozmyšlenou. Jednu maďarskou ženu soud pro nedostatek důkazů osvobodil. Její kauzu však bude projednávat pražský Městský soud, k němuž se odvolala obžaloba. Příklad poslední obžalované soud z formálních důvodů vyloučil k samostatnému projednání. Případem se bude zabývat 18. června 2001. Advokátka původně zastupovala pouze jednoho obžalovaného (platili rodiče), u soudu ale hájila i zbylých pět. Jejich obhajoba (25 000 Kč) byla financována Organizací revolučních anarchistů SOLIDARITA, která na ni získala peníze od zahraničních soudruhů

- zejména od irských platformistů Workers Solidarity Movement (WSM), kanadských anarchokomunistů NEFAC a ABC a skupiny No Platform - AFA z Anglie = příklad mezinárodní solidarity v praxi.
Organizace revolučních anarchistů - Solidarita (ORA-S) solidarita_praha@hotmail.com

*** ABC-CSAF bulletin číslo 1 je k dispozici ke stažení na www.csa.cz/abc/index.html

USA a MMF zabíjí v Ekvádoru

Ekvádorská univerzita ve městě Quito je obsazena třinácti tisíci indiány, z nichž mnozí jsou děti, ženy a starci. Univerzita je obklopena policií a armádou, která ji ostřeluje gumovými projektily a slzným plynem. Do středy 7. února, kdy bylo přerušeno telefonní spojení, bylo zabito přes třicet demonstrantů a přes 600 zraněno. Uvnitř univerzity dochází jídlo a zbývá poslední voda, protože vodní přípojka byla v úterý uzavřena. Podle instrukcí z Washingtonu byl v sobotu 3. února vyhlášen výjimečný stav, což znamená drastické omezení svobod: více než třem lidem je zakázáno se sejít z jakýchkoli důvodů, armáda prohledává celou republiku, „z bezpečnostních důvodů“ zatýká všechny indiánské lídry, mluvčí a starce, kteří následně „mizí“. Do ciziny se nedostávají téměř žádné zprávy, oficiální web stránky indiánů byli napadeny a vyřazeny z provozu hackery a k situaci mlčí jak vláda Ekvádoru, tak šedá eminence ve Washingtonu.

Před rokem, v lednu 2000, pochodovalo v Quito více než milion a půl indiánů, kteří protestovali proti privatizaci vodáren a proti vzdání se kontroly nad ekonomikou ve prospěch Federální banky USA, podmínek požadovaných Mezinárodním měnovým fondem a Světovou bankou (viz. podrobnosti v EF! AU č. 5, str. 58 !). Stejně tak jako dnes, byli i tehdy neozbrojeni. K indiánům se přidali studenti a odborové svazy a poté, co se přidala i část armády, z devadesáti procent složené z indiánů, vláda padla. Několik dní poté byl prezidentem jmenován dosavadní viceprezident Gustavo Noboa, který slíbil, že vodárny nebudou nikdy prodány do rukou nadnárodní korporace, malým farmářům budou odpuštěny dluhy vlády a ceny paliva budou na dva roky zmrazeny.

Indiáni se vrátili zpět do svých vesnic a na své farmy. USA poskytly Ekvádoru „pomoc“ – spoustu peněz určených armádě. Jakmile si indiáni v uniformách koupily, všechny sliby byly zapomenuty a vláda Ekvádoru, pod taktovkou sociálních inženýrů z MMF a za vydatné podpory USA, pokračuje v politice volného trhu. Nyní, po roce od protestů, voda pro ovce (v zemi s pouštním klimatem) stojí 35 centů na galon. Průměrný farmářský výdělek je méně než 500 dolarů ročně. Všechny sliby a smlouvy s indiány se tak staly cárem papíru, nahrazeným dolary MMF a USA. Minulý týden byly podle instrukcí vlády USA rozpuštěny a prohlášeny za nelegální odbory v hornictví a v ropném průmyslu a cena paliva stoupla o 200 procent (zatímco export rozsáhlých ropných rezerv Ekvádoru do USA stoupl z 65% na 100%). Ceny autobusové přepravy stouply o 75% – přitom devadesát devět procent indiánských farmářů vozi své produkty na trh autobusem – jejich úroda je tak chudá, že se vejde do koše.

„Shodou okolností,“ USA dokončili výstavbu nové námořní základny v Manté a staví deset nových vojenských základen – tři podél hranice s Kolumbií a sedm různě po celé zemi, obvyklou mediální taktikou maskované jako základny pro boj proti drogám.

V reakci na tyto události, indiáni znovu povstali. Ekvádorská armáda s pomocí z USA provádí divoké razie a bez jakéhokoliv práva zatýká opoziční aktivisty a představitele odborů a indiánů. Zatčených jsou tisíce a nejsou o nich žádné zprávy – nikdo ani neví zda jsou ještě na živu. Situace je velice vážná...

Pro volný trh jsou domorodí obyvatelé, malí farmáři a další neprivilegovaní obyvatelé překážkou, která musí být odstraněna. Tvoří překážku v dalším profitu nadnárodních firem a hrstky jejich majitelů. Jedinou nadějí domorodých obyvatel je odpor tvář v tvář tomuto nepředstavitelnému útlaku, odpor neozbrojených lidí, žen, dětí i starců, na jehož zlomení je povolána za peníze USA dobře vybavená a zaplacená armáda.

Únor 2001 (více informací v češtině pravděpodobně na webu čsaf)

STRUCTURAL ADJUSTMENT PROGRAM (SAP) INFORMATION ALERT ON THE APRIL 2000 IMF LOAN TO ECUADOR

Nabízíme špičkovou odbornou studii upozorňující formou podrobných kapitol na katastrofické dopady Programů strukturálních úprav (SAP), které byly použity v roce 2000 v Ekvádoru. Nechybí ani kritika dalších opatření a přidružených pokynů z washingtonského centra MMF, SB. Přílohou je seznam všech 45 výkonných ředitelů (the Executive Directors) obou institucí. U žádného jména nechybí výpis „zastupovaných“ Zemí a výběr kontaktů.

Tvorba nových trhů : Každý může pozorovat, že probíhá změna potřeb lidí. Je pravděpodobné, že vládním a obchodním kruhům je jasné (ačkoli to zřídka někdo vysloví nahlas), že je to kapitalistický systém, kdo vytváří tyto nové potřeby. Nicméně se tvrdí, že nejvýznamnější nástroj, který způsobuje tuto změnu, je volný trh. Podívejme se například na informační revoluci – jak rychle nové technologie, Internet a mobilní telefony úplně prostoupily a proměnily naše životy. Pokud můžeme, tak jak se tvrdí, zapláhnout moc trhu do aktivit prospěšných životnímu prostředí, pak je to vysoce efektivní způsob předcházení katastrofám způsobených změnou klimatu za současného zachování ekonomického růstu a tudíž bez nepříznivého vlivu na naši „životní úroveň“.

Samozřejmě problémem je to, že trh je nejen mocnou silou pro vznik změny, ale také dobrý expert na vznik bezpráví. Pokud jsou rozhodnutí určována tržními silami, pak jsou založena na tom, co umožní získat větší profit, spíše než na starostech o humanitu a přírodu nebo na schopnosti rozpoznat dlouhodobé následky těchto rozhodnutí a pak často způsobují marginalizaci lidí ve společnosti a ničení ekologických systémů. Když vytvoříte komoditu (jakou jsou „obchodovatelné“ objemy emisí), tak stanovíte její hodnotu podle určitých vlastností (obsah zachyceného uhlíku) a její cenu určují jen tato kritéria. Proč by lidé z byznysu brali v úvahu jakékoli jiné ohledy, když potřebují být schopni soupeřit se svými rivaly. Je to jednoduchá věc, ale je to základní důvod, proč ekologie a kapitalismus nejsou slučitelné.

High-technology : Je zde samozřejmá víra, že trh bude podněcovat vývoj technologií se stále vyšší účinností. A je zde mnoho příkladů, kdy byla u výrobků a výrobních procesů snížena úroveň znečištění. Například CEFIS (Council of European Chemical Industry Association) provedl v posledních několika letech více než 20% snížení emisí. Polohlasně se mluví také o „transferu technologií“ z prvního světa do třetího světa – plánuje se povzbuzení investic do projektů úspory energií v zemích třetího světa a ve východní Evropě. Mohou to být technologie, které zvýší účinnost elektráren, plodiny vyžadující nižší energetické vstupy a podobně. Západní společnosti, z nichž většina produkuje na prvním místě high-technology, jsou pochopitelně v tomto přístupu velmi horlivé.

Aniž bychom chtěli zabřednout příliš hluboko do debaty mezi skupinami pro - technology a anti -technology vedené v některých kruzích, je důležité zaznamenat, že dopad technologického rozvoje je velmi závislý na tom, kdo má kontrolu nad danou technologií. Pokud „transfer technologií“ znamená, že západní společnosti budou bývalé komunistické země a třetí svět kolonizovat, „rozvíjet“, zavážet dumpingovým zbožím a provádět zde experimenty podle svého modelu, pak na to bude někdo určitě doplácet – ti sami jako vždy – chudí.

Toto odhaluje krátkozrakost globální elity, pokud věří, že bohaté země produkující naprostou většinu emisí mají dostatečný rozum na to, aby se připojily k chudému zbytku světa.

Zelená pro globalizaci : Zatímco její kritici tvrdí, že poslední vlna ekonomické globalizace je příčinou katastrofy světového ekologického systému, její obhájci tvrdí, že globalizace je jediný životaschopný způsob trvale udržitelné budoucnosti. Tvrdí, že podpora ekonomického růstu je jediná cesta, po níž budou země schopné rozvoje úsporných technologií a tudíž se tak musí dít, pokud chceme dosáhnout trvalé udržitelnosti. Volný obchod a investice podporují globální ekonomický růst a transfer technologií.

Globalizace ochrany životního prostředí : V globální ekonomice (nezapomeň, že je to jediná cesta k trvale udržitelnému rozvoji) se limitní hodnoty stanovené národními vládami pro ochranu životního prostředí často stávají překážkami volného trhu a investic. Společnost nebude investovat tam, kde je nákladné dodržovat přísné environmentální zákony. Takže legislativa musí být ustavena na globálním základu. Konvence o změně klimatu je jen jedna část mezinárodní legislativy týkající se životního prostředí – mezi dalšími jsou konvence o biodiverzitě, obchodu s ohroženými druhy a mezinárodní komise pro velryby.

Ale péče o životní prostředí na takovéto mezinárodní úrovni je velmi neúčinná. Požaduje redukci komplexních ekologických procesů na jednoduchou statistiku – proměňuje les z ekosystému, životy, krásného místa a obydlí v nic víc, než v množství uskladněného uhlíku. Znamená to, že pro rozhodování jsou určující potřeby zisku – jsou používány pro jednání na globální úrovni a stojí za pro ně výhodnou legislativou, ale jsou naprosto necitlivé vůči potřebám lidí žijícím a pracujícím v obavách o své životní prostředí. Určité problémy spojené s životním prostředím jsou chápány pouze jako izolované jevy a nepřístupuje se k nim s celkovým nadhledem, který je tak vlastně každému, kdo je zapojen v „grassroot“ ekologickém hnutí.

Budování konsensu pomocí partnerství : Pokud mají být přijímána rozhodnutí na globální úrovni, pak je třeba, aby značné množství stran bylo schopné se rámcově shodnout, nebo alespoň spolupracovat. Pro projekt globalizace a její odnože, eko-kapitalismu, je zásadní to, že se jedná o předem stanovené návrhy, které budou předkládány celému spektru obchodních a vládních kruhů. Do značné míry jde o sebenaplňující proroctví, tak jako mizí odlišnost mezi levicovými a pravicovými politickými ideologiemi a jak se role vlády stává stále více úlohou ekonomického managementu s cílem usnadnit příliv nadnárodního kapitálu.

EKOLOGICKÝ KAPITALISMUS

(Přeloženo z „GREEN PEPPER podzim 00“ věnovanému jednání o globální změně klimatu v Haagu)

Postup proti změně klimatu nebude přímočarý. Protože je třeba, aby tyto aktivity probíhaly po celém světě a protože ovlivní všechny aspekty našich životů, není možné jakékoliv existující řešení jednoduše popsat. Ale při snaze o pochopení úplné komplexnosti problému mají lidé tendenci hledat řešení, které bude zapadat do jejich vlastního politického světového názoru - interpretují situaci způsobem, který je poplatný jejich vlastním předpokladům.

Tento článek je pokusem o vysvětlení jednoho z těchto přístupů - přístupu kapitalismu volného trhu. V posledním desetiletí zde proběhla obrovská změna postojů vůči otázkám životního prostředí zvláště ze strany nadnárodního byznysu. Otázky životního prostředí se proměnily z nepříjemných překážek ziskovosti v důležité problémy, které je nutno řešit a pokud k nim přistoupíte s pochopením, mohou se proměnit i v nové významné příležitosti na poli trhu.

Když se staré a důvěrně známé postupy stanou neudržitelnými, pak je kvůli samotnému přežití nutné systém reformovat. Právě tak, jako se totalitní režimy ve Východní Evropě dali po studené válce na cestu tržního socialismu, tak vynořující se ekologická krize tlačí západní kapitalistickou ekonomiku do jakéhosi „tržního environmentalismu.“ Ale je možno tyto reformy skutečně přivítat? Já tvrdím, že koncept „trvale udržitelného rozvoje“, který se objevuje v kruzích nadnárodních korporací je jednoduše součástí měnícího se světového pořádku, potřebnou komponentou globalizace, stále stejným starým vykořisťováním skrytým pod novou maskou.

Přístup ke změně klimatu je dobrou ilustrací eko-kapitalistického „modelu“. Ještě před asi 5 lety dominovala aktivitám průmyslu dobře známá taktika sabotáže prováděná organizací Global Climate Coalition, která financovala vědce tvrdící, že změna klimatu nehrozí a která lobovala u amerických politiků, přičemž hovořila o katastrofálních následcích opatření proti změně klimatu pro americkou ekonomiku. Nyní se jejich rétorika úplně změnila a vedení korporací vydávají prohlášení, že „změna klimatu je jistě největší výzvou pro jednadvacáté století.“ Lákají je potenciální zisky, které získají ty společnosti, které rychle využijí své flexibility, dychtí po další příležitosti vyřešit problém pomocí znalostí trhu.

Změna postojů při jednáních o změně klimatu je jen příklad toho, že v kruzích průmyslu se rozšiřuje názor, že ekologické a sociální problémy mohou být řešeny pomocí trhu. Mezi dalšími příklady je tvrzení, že geneticky modifikované plodiny jsou cestou k ukončení hladu a názor, že privatizace světových vodních zdrojů zvýší jejich hodnotu a tudíž budou tyto zdroje uchovány.

Samozřejmě je zde i velký podíl PR (Public relations) rétoriky a používají se i naprosté lži. Strategie „greenwashingu“ je běžná tam, kde společnosti platí drahou proměnu své veřejné image a kde se jejich činnost přizobuje visáčce eco-friendly. Značné pokrytectví dává vzniknout takovým situacím, kdy například společnosti těžící fosilní paliva prohlašují, že snižují emise skleníkových plynů, přičemž současně utrácí miliardy na vyhledávání nových nalezišť, aniž by bylo myslitelné, že bychom je někdy mohli využít.

Kdo se skrývá za ekologickým kapitalismem?

Světový obchodní výbor pro trvale udržitelný rozvoj (World Business Council on Sustainable Development, WBCSD) vznikl v roce 1995, je to hlavní průmyslové seskupení, ačkoli existuje i mnoho dalších. Jeho předchůdce BCS (Business Council for Sustainable Development) byl založen v roce 1990, dva roky před summitem OSN v Rio. Založil ho St. Schmidt, představitel společnosti Swatch a blízký přítel M. Stronga, což je průmyslník, který inicioval svolání summitu. Agendě summitu v Rio dominoval vliv BSCD a mnoho lidí to chápalo jako zlomový bod, kdy se byznys na světovém jevišti proměnil z pouhého lobby na legitimního partnera podléhajícího se na přijetí rozhodnutí. Seznam členů WBCSD je přehledem největších znečišťovatelů, nejvíce vykořisťujících společností na zemi. Jsou to všichni... Shell, BP Amoco, Rio Tinto Zinc, Monsanto, Du Pont. Samozřejmě nelze tvrdit, že všechny tyto společnosti jsou modelem trvale udržitelného rozvoje.

Další info na www.wbcsd.ch

Principy a hodnoty ekologického kapitalismu : V co opravdu věří lídři byznysu?

Většina řečí kolem eko-kapitalismu je bezpochyby naprostý odpad produkovaný PR společnostmi, a sice, že jeho účel je zamezit odhalení útoku a vykořisťování. Ale zkusme prozatím odložit naši nedůvěru a prozkoumat tvrzení eko - kapitalismu, protože pokud má být náš odpor vůči této nové vlně kapitalistického myšlení jakkoli efektivní, je její pochopení velmi důležité.

Kopie v angličtině o jednadvaceti stranách za 33,- Kč + pošt. je k dispozici na : for_esteem@volny.cz
nebo piště na :

GLOBALIZATION CHALLENGE INITIATIVE

A Project of the Tides Center, 9703 Hedin Drive, Silver Spring, MD 20903

sgrusky@igc.org

Pošlete své rozhořčení do Ekvádoru !

Napište na <for_esteem@volny.cz> a obratem vám zašleme anglickou verzi protestního dopisu tamnímu prezidentovi, zkomponovaného ze zpráv a různých mailing listů zabývajících se děním v Ekvádoru.

Nebo piště sami na : despresi@presidencia.ec-gov.net

Odmítejte novelu zákona o ne/svobodě shromažďovací !

Níže uvedené psaní, trefně a vtipně formulované, může sloužit jako vzor pro zaslání protestních dopisů na půdu parlamentu, nebo kam vás napadne. Myslíme si, že by neměl jen tak zapadnout, proto ho přetiskujeme. Mň za jeho zapůjčení děkujeme !

Pání úředníci !

V tisku jsem si přečetl, že “podle novely zákona o právu shromažďovacím bude moci policie rozehnat demonstraci, pakliže se na ní objeví lidé ze zahalenou tváří”. Považuji takto formulovanou novelu za jasné ohrožení práva shromažďovacího jako takového.

Proč?

1. Pokus o novelu zákona tedy stojí v podstatě na presumpci viny (“...masku na obličeji protestujících lze chápat jako indicii k tomu, že dotyčný zamýšlí překročit zákon...”). Demonstrant však může mít i jiný důvod k maskování. Například pokud se v případě protifašistické demonstrace chce chránit před “zájmem” fašistů. Že se toho někdy zneužívá, je sice smutné, ale stejně tak lze automobilem zabít člověka (i úmyslně), a přesto dosud nebyl vyhlášen všeobecný zákaz používání automobilů v České republice. Trestat lze pouze za činy, které již byly spáchány, a nikoli za ty, které snad mohou být spáchány.

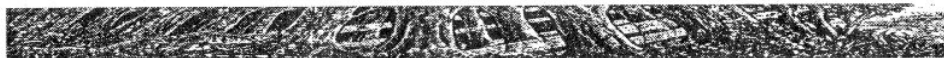
2. Pokud se v davu objeví maskovaní jedinci, a bude kvůli tomu rozehnáno celé shromáždění (byť by devadesát procent účastníků nijak maskováno nebylo), znamená to uplatňování naprosto zvrhlého principu kolektivní viny. Navíc takto formulované ustanovení je velmi snadno zneužitelné - stačí pár nastrčených maskovaných provokatérů (ne nutně policejních), aby bylo znemožněno některými sebepokojnější shromáždění. Kritériem může být například pohodlnost či nepohodlnost účelu shromáždění pro vládnoucí režim, policii (velitel zásahu či jiný policista má na někoho ze zúčastněných pífku, ať už oprávněnou či nikoliv) či pro někoho jiného - raději si vybrat. De facto se tak vrátíme před rok 1989, kdy jsme přece podle ústavy také měli právo demonstrovat. A víme, jak to s tím právem vypadalo doopravdy.

3. V případě nestranného používání zákona by byly naprosto znemožněny např. masopustní maskární průvody, které mají ve středoevropském prostoru dlouholetou tradici. A pokud se počítá s jiným než nestranným uplatňováním zákona (kteréhokoliv), lze se začít loučit s dosud přetrvávajícími pozůstatky právního státu u nás.

4. Ti, kdo budou chtít zamýšlenou novelu obejít (a následně třeba vylepšit McDonaldu větrání pomocí dlažebních kostek apod.), “cestičky” si nakonec stejně najdou, takže tíha nové právní úpravy tak jako tak nakonec dopadne na mírumilovnější část demonstrantů (jichž i 26. září bylo kolem 95%).

Navíc celé zamýšlené řešení je naprosto nesystematické, protože “Teší” pouze trestnou činnost, k níž by snad mohlo dojít (a občas dochází) při konání veřejných shromáždění, zatímco ta bývá páchána (a to v drtivé většině) mimo ně. Prostě zdá se, jako by celý záměr byl spíchnut horkou jehlou dle hesla HYSTERIA MAGISTRA VITAE.

A ještě jedna věc: když už vymyslíte novelu zákonů, které by pomohly předejít trestné činnosti demonstrantů, zametě prosím především před svým vlastním prahem a udělejte něco proti mučení zadržených. Stačilo by umožnit přístup občanským iniciativám do policejních služeben, kde by mohly kontrolovat chování policistů k zadrženým (ale i naopak). Myslím si, že Občanské právní hlídky se v září osvědčily a pracovaly opravdu objektivně. A možná právě díky jim byly v ulicích (nikoli však na policejních stanicích, kam OPH neměly přístup) excesy policistů poměrně řídké (a v řadě případů i omluvitelné - pokud se na policajty snášá dešť dlažebních kostek, pochopím, že některý z nich tu a tam některou z nich “vrátí zpátky” druhé válčící straně, i když by

to podle zákona dělat neměl - opakují však, že mučení zadržených na policejních stanicích je jiné kafe, a to podstatně silnější, takže by se za ně ani Maryša nemusela stydět).

S pozdravem ...

**Co chystá ministerstvo vnitra ?
Omezení svobody shromažďování !**

**Pokuta za svolávání neoznámeného
shromáždění.**

De facto povolovací režim.

**Pokuta neidentifikovatelným
účastníkům.**

Hmotná odpovědnost svolavatele.

Zákazy demonstrací z

„důležitých důvodů“ !

Vězení za svolávání zakázané akce.

Nové zákony kriminalizují protesty !

Proč ?

**Protože protesty poukazují na
omezování zákony !**

1. východočeská pouliční slavnost

sobota 1. září 2001 od 12:30

Vysoké Mýto

náměstí Přemysla Otakara II.

Proti automobilismu a systému, který ho podporuje !

Proti výstavbě dálnice R35 - další betonové jizvy na tváři Země !

Součástí akce je ohlášená a nezakázaná blokáda mezinárodní silnice I/35.

**Hudba, infostánky, kola, soundsystem, vegobčerstvení, kreslení po
asfaltu, turnaj v pouličních sportech, zábava a protest !**

... a další Akce :

16. červen - praha - street party, Palackého náměstí, 14:00, www.ulicelidem.cz

14. - 16. Červen - gotheborg, švédsko - akce proti summitu EU,

www.motkraft.net/gbg2001-06-11

**25. - 27. Červen - barcelona, španělsko - světová banka sice z obav před radikálními
protesty své zasedání zrušila (bude se konat virtuálně přes Internet), mobilizace ale přesto
pokračuje. Akce v podobě antikapitalistického festivalu proběhnou,**

www.alasbarricadas.net/bcn.2001

**1. - 3. Červenec - salzburg, rakousko - protestní akce proti evropskému střetnutí
Světového ekonomického fóra (WEF), www.antiwef.org**

9. - 13. Listopad - katar v perském zálivu : další jednání WTO !

INDEPENDENT MEDIA CENTER

(IMC) je nezávislý a demokratický kolektiv novinářů a uvědomělých jednotlivců z celého světa.

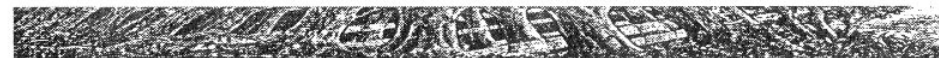
Naše webová stránka nabízí otevřený systém publikace, který umožňuje komukoliv zveřejnit své materiály použitím základního prohlížeče. Udržujte kontakt s nejnovějšími informacemi a navštivte nás na

indymedia.org

Můžete s námi spolupracovat v přímém spojení a doplnit tak náš kolektiv. Zajišťujeme novinářský trénink v oblastech AUDIO, VIDEO a TIŠTĚNÝCH ZPRÁV, zároveň také technický a základní bezpečnostní výcvik. Pokud jste novinářem, můžete získat nové zkušenosti a využít své schopnosti pro

**CELOSVĚTOVOU
SPRAVEDLNOST !**

Spojte se s námi teď !

Pouličná slávnosť s otázníkmi

Deviateho júna 2001 v Bratislave prebehla už druhá pouličná slávnosť (alebo street party, ak to chcete po anglicky).

Ako hlavná téma bola pre tento rok zvolená zamýšľaná výstavba mosta cez Dunaj pri Košickej ulici (medzi Starým a Prístavným mostom), ktorej by padlo za obeť približne 6000 stromov, najmä na petržalskej strane rieky, nehľadiac na ďalšie škody spôsobené nadmerným bujnením individuálneho automobilizmu (predovšetkým zintenzívnenie premávky v Košickej ulici, kde sa nachádzajú prinajmenšom dve školy), ku ktorému by nové cestné prepojenie obidvoch brehov Dunaja nesporne prispelo.

Začiatok celej akcie bol nahlásený na deviateho júna na trinástu hodinu na námestie Slobody v Bratislave, teda na miesto, ktoré sa osvedčilo i vlni.

Pre tých, ktorí to v Prešporke neznajú, jedná sa o pomerne rozľahlé námestie asi 750 metrov juhovýchodne až juhojuhovýchodne od hlavnej železničnej stanice. Jednu stranu tvorí sídlo vlády, ďalšiu fakulta architektúry, iba za rohom sa začínajú záhrady prezidentského paláca, za ďalším rohom známa obrátená pyramída Slovenského rozhlasu. Pri severnom rohu sa nachádza veľký, len nahrubo opracovaný kameň s jedinými dvoma slovami: Karlovi Krylovi. Vlni sa však v horticom počasí zišla najmä obrovská fontána uprostred námestia, najväčšia v celom veľkomeste. Tentoraz až tak potrebná nebola, bolo predsa len výrazne chladnejšie ako pred rokom.

Napísal som, že ako hlavná téma slávnosti bola vyhlásená plánovaná stavba nového cestného mosta cez Dunaj, či skôr protest proti nej, ale nechýbali ani ďalšie témy, ktoré sa na podobných akciách vyskytujú. Svoje materiály ponúkali niekoľko ekologických (či skôr environmentálnych) i anarchistických organizácií zo Slovenska, ale i z Moravy a Čiech, v prevádzke boli dva soundsystémy, pri koncerte vystúpilo niekoľko kapiel, aj keď asi nie presne tie, ktoré boli uvedené na plagáte. (Mne sa zapáčila hneď tá prvá, ktorá sa azda najviac trafila do môjho vkusu.) Objavilo sa pouličné divadlo. Odznelo niekoľko prejavov. Iniciatíva Jedlo namiesto zbraní ponúkala vegánske občerstvenie za prijateľné ceny.

Pokus vypratáť z námestia trockov z SOPky a ich slovenských súdruhov sa nezdaril a stal sa iba vďačnou lahôdkou pre televízne (a pravdepodobne aj policajné) kamery. Tu by možno menej znamenalo viac a slovný dištanc (vrátane zrozumiteľného vysvetlenia, prečo sa nám táto partia nepáči) od tejto skupiny rieknutý usporiadateľmi do mikrofónu by vyznel priaznivejšie ako ťahanice o transparent a miesto pre infostánok.

Na námestí slávnosť za účasti asi tisícok ľudí pokračovala asi do 17. hodiny, potom bola oficiálne ukončená a začal sa nenahlasený pochod. Krátko pred tým začalo drobne pršať. Vyrazili sme z námestia Slobody do Mýtnej okolo budovy Slovenského rozhlasu, potom zabočili do Vazovovej a potom ulicou Radlinského na Račianske mýto. A tu sa začali problémy. Najskôr sa usporiadateľom nedarilo primäť všetkých účastníkov, aby púšťali elektricky, čo ja osobne považujem za jeden z najväčších problémov zo strany účastníkov pochodu počas celej slávnosti. A vzápätí na Račianskom mýte začali dotierať poľiši. Na tejto križovatke došlo k prvej potýčke a ťažko povedať, či na nej mali väčšiu vinu tí policajti, ktorí nevydržali s nervmi, alebo skôr podgurážená časť demonštrantov (písať o podnapitých pankáčoch mi príde nepoctivé voči tým stúpencom punkovej subkultúry, ktorí sa správali bezproblémovo), v každom prípade si myslím, že vina bola obojstranná. Došlo k poškodeniu jedného auta. Krátko nato policajti znemožnili (neviem pod akou zámenkou) pokračovať v ceste autám so soundsystémami, ale pochod napriek týmto malému pokračoval Šancovou ulicou na Trnavské mýto, kde opäť došlo k menším šarvátkam medzi časťou demonštrantov a policajtmi. Pochod potom zabočil do Miletičovej ulice a ďalej Plynárenskou do Prístavnej, kde sa medzi garážami mal ešte konať večerný koncert. Či aj potom došlo k nejakým nepríjemnostiam s políciou, či koncert prebehol už bez problémov, neviem, lebo na križovatke Plynárenskej a Mlynských nív som krátko pred pol siedmou sprievod opustil a išiel na vlak.

Z priebehu slávnosti a toho, čo nasledovalo, by sa šiklo vyvodit' nejaké dôsledky. Je možné nejakým eliminovať opitých účastníkov akcie? Sme schopní vysvetliť, že ak blokádu ulíc protestujeme proti individuálnemu automobilizmu, tak proste musíme púšťať hromadnú dopravu, lebo inak je naša priama akcia naprosto kontraproduktívna? Ak môžeme, potom ako? Ak nie, akú má taká akcia cenu? Lebo ak sa sami nevieme správať rozumne, ťažko vyčítať fízom, že ani oni neudržia vždy nervy na uzde.

Už o rok by sme mali vidieť, ako sme si s otázkami, ktoré nám položil priebeh druhej bratislavskej pouličnej slávnosti, dokázali poradiť.

(AWS)

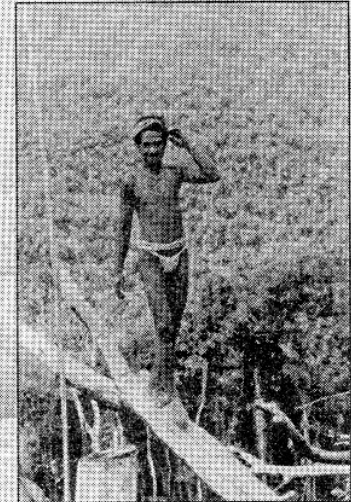
soutěž
konkurence
chamtivost

genocidy
ekocida
sebevražda

jeden velký problém

hnutí odporu ale není
o nic menší

rozmanitost
rovnost
svoboda

Napomáhání míru částkami na rozvoj podle SB:

Ceausescu v Rumunsku, Pinochet v Chile, Marcos na Filipínách (dostal 4000000000 \$, částka na jeho soukromém kontě poté : 5000000000 \$), Mobutu v Zairu, Somoza v Nikaragui, Suharto v Indonézii. Světovou banku preferuje 8 z 10 diktátorů.

Plochy deštných pralesů zničené projekty financovanými SB :

13000 km² pro plantáže v Malajii.
40000 km² pro „emigranty“ v Indonézii.
150000 km² (5x rozloha Belgie) pro ocelářský průmysl v Brazílii.

Od roku 1948 bylo vyhnáno 10 milionů lidí z jejich zemí kvůli přehradám, které naplánovala SB :

Kedung ombo dam 250000, Kariba dam 57000, Bayano dam 70000, Akosombo dam 80000, Sardar Sarovar 200000.

Světová banka v Ekvádoru vymáhala použitím ozbrojených sil zvýšení produkce nafty jako splacení jejich dluhu vůči ní.

V roce 1989 se ve Venezuele rozhořely nepokoje kvůli programům strukturálních úprav. Trvaly tři dny a zemřelo při nich 250 lidí.

EKONOMOVÉ SE MUSÍ NAUČIT ODČÍTAT !

Globální ekonomika spustila mašinérii záhuby.

Rozvoj zabíjí planetu. Zab ho dřív než on tebe !

UNITE ! RESIST !

Jak dopadly demonstrace proti zasedání Světového ekonomického fóra (WEF) v Davosu

Demonstrace proti zasedání WEF 26. ledna v Davosu, pořádané antiWTO-koordinací, podporovanou také Československou anarchistickou federací, skončily dalo by se říci ještě dříve než začali.

Švýcarsko na několik dní uzavřelo hranice a samotný Davos byl obklíčen těžce vyzbrojenými policejními jednotkami a armádou. Vládnoucí elity tak opět dali najevo, jak to myslí s oněmi proklamovanými právy a svobodou, v tomto případě svobodou projevu a pohybu. Přístup do Davosu byl kritikům této instituce či odpůrcům současného neudržitelného globálního kapitalismu odepřen. Svoboda pohybu a projevu tak na pár dní platila jen pro bohatou elitu, jako například Billa Gatese, Jásira Arafata, mexického prezidenta Vincenta Foxe a dalších tři tisíce špiček obchodu a politických vůdců, a jejich servilní služebnictvo.

Většina aktivistů byla zadržena již na hranicích a nevpuštěna do země, včetně aktivistů pocházejících z ostatních zemí EU. Takhle vypadá otevřenost hranic a možnost cestovat, o které nám tak rádi vypráví naši politici...

Ve snaze zabránit aktivistům v příjezdu bylo policií obsazeno nádraží v Curychu, kde se později sešlo asi tisíc demonstrantů. Zhruba dvě stě z nich se střetlo s policií, která použila vodní děla a gumové náboje. V Landquartu, dalším švýcarském městě, police zase zablokovala vlak se zhruba třemi stovkami aktivistů jedoucích do Davosu. I zde došlo ke srážkám, za použití lahví a kamenů. Bojovalo se i na hranicích, kde se do Švýcarska neúspěšně zkušeli dostat členové hnutí bílých overallů. Hranice byla později zablokována.

Do samotného Davosu se podařilo dostat asi 300 aktivistům, z nichž zhruba polovina byli aktivisté křesťanství. Pochod zamířil podle plánu směrem ke Kongresovému centru, kde se konal mítink. Jakmile se však přiblížil k hradbě z ostaného drátu, která byla v uctivé vzdálenosti kolem Kongresového centra vybudována, byl za použití vodních děl a gumových projektilů napaden policií. Pochod, ve kterém nebyly neseny téměř žádné transparency (protože s transparentem bylo nemožné projít přes kontroly), se tedy obrátil a o několik ulic dál zastavil k přednesení projevů. To jim však nebylo dovoleno - pochod byl znovu obklíčen policií a napaden. Poté byl vytlačen na vlakové nádraží, které bylo ze všech stran obklíčeno.

Ohromná solidární demonstrace proběhla ve Španělsku, kde se sešlo na 7 000 lidí. V čele pochodu šli obmění aktivisté z hnutí bílých overallů, kteří se dokázali ubránit několika pokusům o napadení ze strany policie. Menší solidární akce proběhla také v Polsku ve Varšavě, kde bylo hráno pouliční divadlo před švýcarskou ambasádou za účasti asi 50 lidí.

Během zasedání došlo k mohutným hackerským útokům na konta a databáze osobních údajů jeho účastníků –pozn. AU.

FTAA – Quebec

Další bitva v boji proti kapitalistické globalizaci :
proti FTAA v Quebecu (20. - 22. Dubna)

Situace v Quebecu připomínala válku. Jenom jedna strana však měla opravdové zbraně...

"Když jsou zákony nespravedlivé, je zločinem nepostavit se proti"

- José Bové, francouzský farmář, který se při protestech proti ekonomické globalizaci podílel na zničení pobočky restaurace McDonald (a poté to přirovnal k útoku na bastiliu –pozn. AU.)

"Skuteční násilníci jsou ti, kteří se na summit připravovali nakupováním slzného plynu, plastových kulek a pepřového spreje. Ti, kteří ustanovují zákony a nařízení odsuzující stovky tisíc chudáků k životě na ulici, ti, kteří nechávají farmaceutické korporace vydělávat miliardy na nemocích způsobujících smrt miliónů lidí, ti, kteří si patentují život a vytvářejí závislost a hlad. V krátkosti - ti, jenž upřednostňují svůj zisk před životem. To jsou ti, kterých se máme bát - ne anarchistů."

- komuniké černého bloku

práce denně, a navíc bez environmentálních škod. Svět svobody a rovnosti v harmonii s životním prostředím se může zdát utopický. Jeho uskutečnění nebude lehké. Ale jestliže necháme vše tak, jak to je, bude to mnohem horší. Pokud se má vize lepší budoucnosti stát skutečností, k jejich realizaci bude potřeba spojit síly nás všech. Systém, který vykořisťuje a zabíjí lidi a zvířata a ničí planetu, na níž žijeme, musí být zničen !

Ulice lidem ! / Reclaim the Streets Praha je střípkem v celosvětové mozaice autonomních skupin, které prosazují tvorivou a přímou akci v boji za sociálně spravedlivou a ekologickou alternativu ke kapitalismu, státu a současnému hierarchickému řádu.

ulicelidem@reclaimthestreets.co.uk

www.ulicelidem.cz

0605503899

info@ulicelidem.cz

Info-ulicelidem-subscribe@topica.com

Na stránkách najdete mimo jiné Studie na téma sociální ekologie od M. Bookchina, reporty z doavadních SP, práce sociologů na téma anti / automobilismus a další. Nechybí aktuální odezvy na čerstvě proběhlé kampaně a kauzy, ve světě i u nás. 1. Máj, Quebec, atd. Dozvíte se například i to, že bezpečnostní zónu při MMF nařídil magistrát nezákonně. Mimo článků od známých klasiků jako je N. Chomsky se dozvíte i něco o umění, poezii a sambě v rámci alternativní kontrakultury.

Mimo známých kontaktů a těch, které jsme zmínili jinde, na UL webu najdete ještě třeba tyto : Independent media center - zprávy z celého světa, které byste v masmédiích vlastních nadnárodních korporacemi marně hledali, A-Infos - mnohazyčejný zpravodajský servis od anarchistů, o anarchitech a pro anarchisty infoshop.org - anarchie a anarchismus na webu ? infoshop.org má spoustu informací o anarchismu, antiautoritářství a jiných aktivitách. klikněte do svého života s troškou té anarchie a dozvíte se proč se anarchisté snaží vytvořit anarchističtější společnost, Znet - internetový magazín mezi jehož kmenové autory patří např. i Noam Chomsky, Anarchist FAQ - výborným způsobem zpracované odpovědi na ty nejčastější otázky ohledně anarchismu. dozvíte se o něm vše, na co jste se báli anarchistů na ulici zeptat, Institut for Social Ecology - Spousta informací o anarchismu a sociální ekologii přímo od pramene, od zakladatele oboru Murraye Bookchina a spol.

www.ainfos.ca

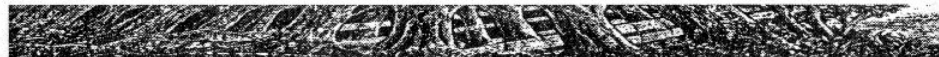
... zkus a budeš v obraze !

Třetí pouliční slavnost v Brně

V sobotu 2. 3. 2001 se v jihomoravské metropoli konala již třetí street party za účasti asi 800 lidí z Čech, Moravy, Slovenska, Německa, Spojených států a snad i odjinud. Jejím cílem bylo poukázat na to, že automobilová kultura se svými všudypřítomnými silnicemi a dálnicemi zabíjí život ve městech. Konkrétněji byla zaměřena proti výstavbě rychlostní silnice R43 přes rekreační oblast u Brněnské přehrady a městskou část Bystrc a odsunu železničního nádraží z centra města. Taktéž bylo poukázáno na problematiku křižovatky Hlinky.

S mírným zpožděním o půl třetí byly předneseny projevy zaměřené na fenomén street parties obecně, problematický návrh novely zákona shromažďovacího a shrnutí loňských protestů proti zasedání Mezinárodního měnového fondu. K poslechu a tanci zahrála hradecká jazzrocková kapela New Standard, zároveň i jungle sound systém a nabízena byla široká škála materiálů od lidských a zvířecích práv přes ekologické aspekty automobilové dopravy až po anarchistické tiskoviny. Přítomni byli taktéž bubínkáři a žongléři.

Před pátou hodinou vyšel z parkoviště u Ústředního hřbitova pochod s pražskou sambou kapelou a velkým panákem symbolizujícím provázanost automobilových a naftařských koncernů s vysokými emisemi CO² v čele. Nutno podotknout, že pestrobarevný dav jdoucí po ulici Heršpická, jež je prodloužením přivaděče z dálnice D1 Praha - Brno a lemovaná nesčetnými hypermarkety a benzinovými pumpami, způsobil asi kilometr a půl dlouhou dopravní zácpu. Na křižovatce s ulicí Poříčí se dav na hodinu zastavil, soundsystém obnovil hudební produkci a žongléři svoji činnost, byly přečteny projevy o hypermarketech, feminismu a kapitalismu obecně a rozdány křídly. Po blokádě došel mírumilovný dav na Nové Sady, kde se rozešel. Večer se konaly dvě jungle a hardcore afterparty.

strana 36

strana 49

Nejprve si promítní svou činnost před zadržením, možné důkazy a svědky. Poté si stanov další postup, několikrát si projde v hlavě svoji legendu a drž se jí - definitivně. Udávej jen své základní údaje, jméno bydliště, atd. Nic o známých, politické činnosti, počasí, NIC! Vyslechni si důkladně poučení. Nejsi povinen vypovídat, kdybys výpověď přivodil trestní stíhání sobě nebo osobě blízké (druhoví, družce). Nechceš vypovídat? Tahle věta stačí, nebudeš muset dokazovat, že nějakou družka/druha máš.

Možná se po tobě chce vysvětlení, možná víc. Až si vyslechneš obvinění a dosyta se vynasměješ, máš dvě možnosti. Zaprvé - nevypovídat. Jsi-li si takřka jist/a, že jsi v průseru, teď je ta nejhorší doba na vysekání. Předpokládáš-li, že proti tobě neexistují žádné důkazy, pak ti ve výpovědi nikdo nebrání. Šel/šla jsi náhodou kolem? Čekal/a jsi na tramvaj? Jen diktuj, ale buď ve střehu, jak jsou tvoje věty formulovány a zda zapisující neposouvá jejich význam. Mluv věcně, jasně stručně. To, že ve výpovědi nesmíš ohrozit ostatní účastníky, je snad samozřejmostí. Stejně nikoho neznáš.

Nevadí-li ti možné spojení se street party (které už je v tuto chvíli stejně takřka jisté), zkus budovat pozice na možný protiútok. Dopodrobna popiš nezákonné jednání policie, brutalitu, vše, na co si vzpomeneš, ale drž se pravdy, aby výpověď měla nějakou hodnotu.

Rozhodně není na místě dělat si iluze o tom, že stát začne policejní násilníky trestat právě teď. Za pokus o ale stojí - minimálně pro tvé svědomí jako podpůrný důkaz o vyčerpání všech možností legální sebeobrany, kdyby tě zátžky dnešního dne propříště zradikalizovaly.

Okamžitě po propuštění (max. 48 hodin) kontaktuj třeba Anarchistický černý kříž při ČSAF (abc@csaf.cz , 0604 388631), případně nám brnkni.

Drž se !

Vzdělávat se, organizovat se, agitovat

"Sociální ekologie nepožaduje pouhou obnovu morálky, ale hlavně společenskou změnu založenou na ekologických zásadách. Poukazuje na to, že je marné požadovat etičnost po současných mocenských silách, ztělesněných slepou tržní mocí a konkurencí. Navíc to zatemňuje mocensky založené vztahy tím, že vytváří zdání, že ekologické společnosti lze dosáhnout technickou změnou přístupu či náhradou za jakousi kvasi-teologii. Sociální ekologie se staví proti systému dominance jako celku a snaží se eliminovat hierarchickou a řídní strukturu společnosti, která byla lidstvu vnucena a definovala vztah člověka a přírody. Proklamuje etiku vzájemnosti a podpory, podle které je role člověka, jako potencionálně nejuvědomělejšího produktu evoluce, roli podpůrnou. Člověk má navíc v rámci přírodní evoluce se svojí tvořivou existencí morální zodpovědnost. Sociální ekologie tudíž zdůrazňuje jak potřebu vylíčit tuto etiku vzájemnosti do hmatatelných sociálních institucí, které by ji daly působivý význam, tak i potřebu angažovanosti lidí, jako vědomých morálních aktérů v souhře živočišných druhů."

(Murray Bookchin, sociální ekolog)

V době, kdy se na jedné straně spousta lidí cítí znepokojena ekologickými a sociálními problémy zapříčiněnými současným systémem a na druhé straně roste ve společnosti odcizení, apatie a lhostejnost, nabývají právě přímé akce, tedy nezprostředkované jednání, třeba ve formě street parties, nové důležitosti. Přicházejí, aby lidi vyburcovaly z apatie a letargie, aby je informovaly, dodaly jim pocit solidarity a podnítily je v aktivitě. Ne ovšem v reformistických politických stranách, ale v lidových nehierarchických iniciativách a skupinách, které se snaží systém měnit zdola, v antiautoritářské protisystémové opozici, která se snaží dát veškerou moc lidem, aby sami rozhodovali o svých životech na základech svobody, rovnosti, solidarity, samosprávy a vzájemné pomoci. To ale nezačíná a nekončí jednorázovou návštěvou street party. Úsilí o změnu je každodenním bojem, který život naplňuje důstojností, zábavou, nesnáze, radostmi, přátelstvím a hněvem. Jen v odporu proti Systému, který člověka ponižuje na zdroj zisku a nutí ho žít na kolenou, může člověk najít důstojnost a sílu žít vzpřímeně.

Proč antikapitalismus ?

Kapitalismus je jméno systému, který vládne nad našimi životy. Je to systém, v němž hrstka bohatých ovládá a vykořisťuje ostatní. Existují ale i jiné cesty, založené na spolupráci a rovnosti. Mohou jim být dáвана různá jména, jako třeba anarchismus, libertinský socialismus nebo ekologie. Samozřejmě mezi těmito názvy existují difference, ale to, co hledáme, není zaškatulkování do jednoho slova, ale lepší svět pro všechny. Nemáme zaručené odpovědi, jen pořádnou chuť hledat řešení společnými silami. Představte si, co bychom mohli dělat, kdybychom nahradili kapitalismus společností založenou na našich potřebách a tužbách, ne na jejich zisku. Měli bychom přetransformovat úžasné lidské znalosti a veškerou produktivní kapacitu lidstva k bohatému nasycení, osácení a ubytování každého na této planetě. Pokud bychom své znalosti a dovednosti kontrolovali sami a ne kapitalistický systém, mohli bychom zabezpečit život v hojnosti pro každého v mnohem kratším čase než je 8 hodin odcizené

Byla to nejdražší a nejrozsáhlejší operace v kanadské historii. Lidé byli vraceni z hranic. Devadesát lidí z tzv. "seznamu preventivního zatčení" mělo být zatčeno těsně před summitem. Šest tisíc policistů v zásahové zbroji se šitý, vodní děly, pistolemi a puškami s plastovými kulkami, slzným plynem a dýmnicemi chránilo zakázanou zónu. Ta byla obehnaná třímetrovým plotem dlouhým tři a půl kilometru a vstup byl povolen jen na zvláštní povolení. Ostatní mohli očekávat zásah granátem ze slzným plynem.

"Nemějte strach z černého bloku. Mějte strach z modrého bloku (policejního bloku) - ti se nestarají o nenásilí." - Jaggi Singh, jeden z organizátorů protestů

Ten víkend se sešly hlavy 34 amerických států na tzv. Americkém summitu. Mezi jinými věcmi bylo na pořadu jednání dokončení příprav na ustanovení Americké zóny volného obchodu (Free Trade Area of the Americas - FTAA). Ta se má stát největší podobnou zónou na světě, která obsáhne celou Ameriku od jižního po severní konec s jedinou výjimkou Kuby.

Obchodní standarty

Dohody o volném obchodu jsou šlehačkou na dortu světových leaderů, tvrdících, že globalizace vyřeší všechny problémy. Tyto dohody eliminují "obchodní bariéry" - odstraňují nepohodlné zákony jako ty na ochranu přírody či ochranu práv zaměstnanců a prosazují privatizaci všeho, včetně základních služeb jako zdravotnictví a vzdělávání. A pro koho jsou tedy dohody o volném obchodu výhodné? John W. Warnock, kanadský ekonom a autor knihy "Jiné Mexiko: Severoamerický trojúhelník dokončen" to vysvětluje: "Mexiko bylo vždy charakterizováno nerovností, ale tato nerovnost se značně zvýraznila pod neoliberalním režimem." 73% populace žije v chudobě, 45 miliónů v extrémní chudobě.

Od podpisu NAFTA (Severoamerická zóna volného obchodu, týkající se USA, Mexika a Kanady), výdělky v Mexiku poklesly o deset procent, zatímco produktivita práce stoupla o 45%. Mnoho zaměstnanců nyní pracuje 12 hodin denně namísto dřívějších osmi. V roce 1998 vydělával průměrný mexický dělník v automobilovém průmyslu třetinu toho, co stejný dělník v USA. V roce 2000 to již byla jedna dvanáctina.

Warnock pokračuje: "Neoliberalismus a NAFTA byla dobrá pro velké korporace a ekonomické elity Mexika. Mexické banky vlastněné a vykradené mexickými elitami byly dvakrát zachráněny před krachem mexickými daňovými poplatníky. Nezákonný drogový průmysl jen kvete a stal se důležitějším než naftový průmysl. Volný trh a přeshraniční doprava ho udělá ještě snažším. Mexičané vědí, že jejich země zaostává za USA a Kanadou v každé oblasti. Kromě příjmů, výdaje na vzdělání, zdravotnictví, rozvoj venkova a výzkum jsou velmi nízké. Není překvapením, že většina lidí, včetně vysokoškolsky vzdělaných odborníků, nevěří, že je pro ně zóna volného obchodu nějakým přínosem."

A to jsme ještě nezmiňovali přírodu. Podle Siarry Clubu se celkové znečištění Mexika od podpisu NAFTA zdvojnásobilo. Jak již bylo řečeno, NAFTA umožňuje korporacím soudně vymáhat zrušení zákonů na ochranu přírody či bezpečnost při práci, protože ty tvoří překážku volnému trhu. V srpnu roku 2000 vyhrála podle pravidel NAFTA americká korporace Metaclad na mexické vládě 16,7 miliónů dolarů kompenzace a právo znečistit oblast v Sam Luis Potosi poté, co lokální protesty zamezily výstavbě závodu na ukládání a zpracování odpadu, který mohl znečistit vodní zdroje.

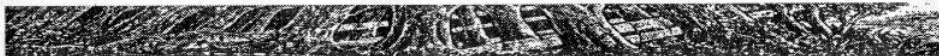
NAFTA ale zasáhla i USA, kde jejím důsledkem přišlo o práci přes milion dělníků. Průmyslové korporace totiž přemístily své závody těsně za hranice z Mexikem, kde si mohou najmout levnější pracovní sílu.

Navzdory slibům o mexickém ekonomickém růstu (což je samo o sobě pochybné kritérium, které nevypovídá nic o skutečné kvalitě života obyvatel) jsme byli svědky jakéhosi "rozvoje," čili výstavby průmyslových továren, pouze v regionech na hranicích s USA. Díky této zvýšené průmyslové aktivitě, je v této oblasti třikrát vyšší výskyt některých chorob, včetně rakoviny, než je celostátní průměr. To je důsledek nedostatečného čištění odpadních vod a nedostatku pitné vody.

Co je FTAA

FTAA je formální jméno pro rozšíření NAFTA. Toto masivní rozšíření je projednáváno tajně a jednají o něm ministři obchodu dotčených zemí. Cílem FTAA je rozšířit model NAFTA, model privatizace a deregulace, model "všechna práva korporacím." FTAA prohloubí negativní efekty dohody NAFTA popsané výše. Mexičtí pracující budou moci být nahrazeni dělníky z Haity, Guatemaly nebo Brazílie, kteří jsou v mnohem horší situaci a jsou tudíž mnohem levnější.

Povzbuzena vítězstvím u NAFTA, USA zorganizovaly první Americký summit v Miami v prosinci 1994. Ministři průmyslu všech amerických zemí souhlasili s ustanovením celoamerické zóny volného obchodu. Od té doby se v celé věci neudal žádný pokrok až do summitu v Chile v dubnu 1998. Zde se 34 zemí dohodlo na ustanovení

"Komise pro jednání o trhu" (Trade Negotiations Committee - TNC), skládající se z místopředsedů ministrů průmyslu a vedené Dr. Adalbertem Rodriguezem Giavarinim z Argentiny. Vyjednávači též souhlasily se strukturou devíti pracovních skupin, pracujících na největších oblastech, kterých se FTAA týká. Mimo jiných např. zemědělství, služby, investice, autorská práva, anti-dumping atd. Od roku 1999 se tyto komise schází každých několik měsíců. Přes to, že dokumenty o FTAA jsou tajné a tudíž veřejnosti nepřístupné, přes 500 největších korporací k nim má utajený přístup skrz systém "poradních komisí," kde jejich zástupci "radí" vyjednávačům USA. Organizace jako Organization of American States (OAS), Inter-American Development Bank (IDB), a UN Economic Commission for Latin America and the Caribbean (ECLAC) také kráčí touto cestou. Nevládní organizace požadovali ustanovení pracovních skupin zabývajících se demokratickým dozorem, lidskými a zaměstnaneckými právy a ochranou přírody. To však bylo odmítnuto a namísto toho byla jmenována vládní komise pro občanskou společnost, která má reprezentovat zájmy občanů v TNC. Tato komise je však pouze fraškou, neboť obyčejní lidé nemají možnost se na její práci jakkoliv podílet.

FTAA také slouží jako nástroj pro společností produkující geneticky modifikované (GM) potraviny, neboť všechny země budou v rámci "volného trhu" nuceny tyto potraviny akceptovat bez jakýchkoliv omezení. Mnoho organizací z celého světa však varuje, že biotechnologie světový hlad nevyřeší, ale naopak prohloubí. Tradiční zemědělství rozvojových zemí se dostane do závislosti na nadnárodních korporacích. Zemědělci budou muset každý rok znovu nakupovat drahé osivo namísto uschování části své úrody na příští rok, protože GM rostliny semena neprodukují. Pokud uspěje FTAA, povýší zájmy korporací jako Monsanto nad zájmy hladovějících lidí ve třetím světě.

Amerika mobilizuje

Stejně jako při přípravách protestů proti dohodě MAI v dnes již legendárním Seattlu, i proti summitu o FTAA mobilizovala řada různých organizací a skupin. Hlavními organizátory byly anarchistické skupiny CLAC a CASA z Montrealu a Quebecu. Dalšími pak nevládní organizace, odbory atd.

Přípravy na protesty začali několik měsíců předem. CLAC a CASA vytiskly množství letáků o chystaných protestech, pořádali mítinky s obyvateli Quebecu, kde vysvětlovali naše pozice a důvody demonstrací. Díky této informační kampani se například několik stovek lidí nabídl, že u sebe ubytuje několik protestujících.

Nespala však ani policie a korporativní média, která několik rovněž po několik měsíců rozšiřovala strach z anarchistů a vykreslovala obrazy zničeného a vyrabovaného města. Okolo místa summitu byl vystaven již zmíněný tři a půlkilometrový plot a do Quebecu se začali stahovat policejní oddíly z celé Kanady. Do skladů bylo navezeno desetitisíce granátů se slzným plynem a stovky krabic s plastovými a pryžovými kulkami. Pro demonstranty měly být také neprodyšně uzavřeny hranice, neboť rozsáhlá mobilizace probíhala také v USA.

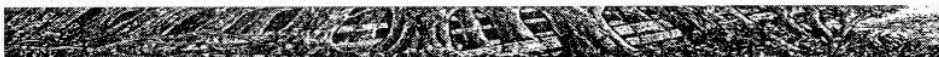
Několik dní před akcemi se lidé začínají vydávat do Quebecu. Stovky jich jsou vráceny z hranic, někteří jsou cizineckou policií na hranicích zadrženi až přes celý víkend až do pondělí. Vraceným lidem jsou fotografovány zavazadla a osobní majetek jako diáře, telefoníčky či časopisy. Z hranic se dobrovolně vrací také newyorská Ya Basta! poté, co několika jejich členům není umožněno vstoupit na kanadskou půdu.

Boje v ulicích

První velká demonstrace se konala 20.dubna. Již před začátkem demonstrací bylo bezdůvodně zatčeno několik desítek anarchistů. Demonstranté se od pátečního rána scházeli na ulici před kampusem Lavale, který se stal centrem aktivistů, podobně jako loděnice během protestů proti MMF a SB v září minulého roku v Praze. Přípravovaly se zde transparenty, vařilo se jídlo a někteří demonstranté zde také bydleli. U stěn bylo několik velkoplošných obrazovek s aktuálním zpravodajstvím z demonstrací.

Shromážděný dav vyrazil na velice dlouhý pochod, zhruba pětikilometrový. Jakmile se však přiblížil k centru, začal skandovat hesla, bubnovat a tančit. Za celou dobu pochod nepotkal jediného policistu. Celý Quebec byl naprosto nechráněný, neboť policie se soustředila na ochranu zakázané zóny. Demonstranté mohli zapálit a vyrabovat celý Quebec a policie by si toho snad ani nevšimla - jak zřetelný kontrast s několikaměsíční propagandou o zlodějích a rabíatech táhnoucích na Quebec! Nicméně, lidem v Quebecu to dokázalo, která propaganda jim lhala - a nebyla to ta aktivistická.

Před tím, než se aktivisté dostali k plotu, byli vyzváni aby se rozdělili na tři skupiny. Do zelené měli jít ti, jenž nechťli riskovat zatčení. Žlutá část demonstrací se měla věnovat nenásilné občanské neposlušnosti ve stylu Ya Basta!, a konečně rudý pochod byl určen pro radikální a militantní akci.

strana 38

- platné doklady
- telefonní kartu a navíc ještě pár mincí
- tužku a malý bloček nebo alespoň kus papíru - zápisky k pozdějšímu svědectví (čísla zasahujících policistů, SPZ aut, kontakty na další svědky, výpisky z protokolu)
- vydatnou zásobu léků, musíš-li je užívat pravidelně (srdeční, diabetika, antiepileptika, spray na astma, ale i antikoncepční pilulky)
- tampóny nebo vložky
- něco malého a vydatného k jídlu (např.čokoládu)
- zaheslovat paměť mobilního telefonu, nedělal-li to přístroj automaticky

Již mnoho aktivních demonstrantů/tek zachránila před zraněním od policejního obušku či kamene vrženého ze sedmnácté řady helma - ať už sportovní (hokejistická, baseballová) či motocyklistická (pokud možno ne integrální). Řada demonstrantů/tek naopak má na krku obvinění nebo alespoň vlastní složku na policii jen díky tomu, že nabídli svou krásnou tvář policejním a novinářským objektivům bez maskování. Někteří již navštívili prodejnu motocyklistických potřeb a zakoupili kuklu, jiným splnil stejný účel rukáv starého trika, nůžky, jehla a nit. Vlastnictví těchto prostředků pasivní sebeobrany česká policie zatím nepostihuje, mohou se však stát nechťným důkazem. Naopak do ideálního šátku se lze vždy vysmrkat nebo jej v případě nouze použít jako obvaz. Sluneční brýle slouží na demonstraci každému.

Tmavší a volnější oblečení, žádné nepraktické nebo ceněné kusy. Boty nejlépe sportovní, lodičky zůstanou doma.

Zapomenout bys naopak měl/a :

- kalendáře, diáře, adresáře, zápisníky s telefonními čísly
- ličidla, mastné krémy, jelení lůj (CN/CS slzné látky jsou rozpustné v tuku, který prodlužuje a zesiluje jejich účinek)
- kontaktní čočky (znemožňují rychlé vypláchnutí očí, při kontaktu se slznými látkami mohou způsobit trvalé poškození rohovky), lepší jsou bytelné brýle, jištěné šňůrkou
- alkohol a jiné drogy

Na street party...

...si hlavně užij, jde-li ti to při vědomí, že každé tvůj krok sleduje několik policejních kamer najednou. Naslouchej pokynům pořadatelů - nechtěj po tobě nic špatného. Pokud možno se příliš nevzdaluj.

Stále udržuj povědomí o momentální situaci. Dojde-li skutečně k napadení street party, hlavně NEPANIKÁŘ ! Nic převratného se neděje, asi to zažiješ ještě párkrát. Panika se šíří jako lavina a je tím nejhorším nepřítelem. Na překotný útěk už v tuto chvíli nemáš právo. Zklidni emoce, hysterické výlevy a nesmyslné pokyny si nech pro sebe. Zhluboka se nadechni, zhodnoť situaci a udelej vše pro to, aby street party mohla pokračovat. Minimálně se se svými známými drže u transparentů a vlajeek, zapojte se do řetězu.

Je-li třeba ustoupit, ustupuj s ostatními, nezkoušej brát za kliky domovních dveří. Kontroluj, kam šlapeš. Musel/a bys být velmi špatný běžec/kyne, kdyby tě měl šanci dohonit robot v brnění, přilbě a se štítem.

NENECH SE CHYTIT !

Při zranění...

...ať už na svém nebo cizím těle - opět zachovat klid. Už i na našich demonstracích lze zahlédnout vlastní sanitáky/čáčky, kteří poskytují první pomoc. Trvá-li útok, je třeba vytvořit okolo raněného a sanitáka/čáčky ochranný "řetězový" kruh.

Neváhej s návštěvou lékařské pohotovosti, máš-li sebemenší podezření z vážnějšího zranění - např. po úderu tonfou do břicha není vnitřní krvácení nic neobvyklého.

Vždy si nech vystavit lékařský protokol. Údaje do něj uváděj podle dalšího předpokládaného postupu. Míniš-li žalovat zasahující policisty a vymáhat odškodnění, nešetři podrobnostmi. Chceš-li se vyhnout pozdějšímu spojování svého jména se street party, pak jsi ukloz/l/a na banánové slupce. Možnost přesunu údajů z lékařské pohotovosti za dobu konání street party do policejních archivů nevyvoloučí nikdy.

Po zadržení

...existují hromady paragrafů o tvých právech a žádná jistota, že je bude policie respektovat.

strana 47

mobilizaci lidí na street party spojili antikapitalistickou politiku přímé akce s tvořivou zábavou, uměním a muzikou. Smíchali protest s karnevalem (ostatně Pařížská komuna, povstání v Paříži v roce 1968 atd. byly také směsí revolučního poselství a karnevalu), aby lidé pomocí street party oslavili dočasné osvobození od zavedeného řádu. To představuje odmítnutí stnulé hierarchie, privilegií, norem a zákazů. Davy lidí na ulici jsou zachváceny náhlým uvědoměním si své moci a sjednocují se skrze vyjádření a oslavu svých idejí a výtvorů. Karnevaly a revoluce nejsou pasivní podívanou, která je sledována jinými lidmi, ale naopak zahrnují ba přímo vyžadují aktivní účast samotného davu. S důležitým poselstvím: "Nic nechceme, nic nežadáme, bereme si zpátky to, co nám patří." □ naše ulice, naše životy. Ulice jako veřejná prostranství, které byly za pomoci státu vyvlastněny automobilovým průmyslem v zájmu zisku a prospěchu menšiny.

Street parties - moderní interpretace dávných protestů a bojů za svobodnější a důstojnější život - nejsou však žádným novým vynálezem. Přímé akce vyjadřují přesvědčení, že v úsilí a boji za lepší, sociálně spravedlivější a ekologicky udržitelnější společnost - nelze přenechat ani odborníkům, ani stranickému předvoji, ani poslancům v parlamentu, ale jednat sami za sebe ve spolupráci se svými bližními. A přímá akce je nedílnou součástí tohoto emancipačního úsilí.

... a co není street party ?

V minulosti street party v Čechách dostala v médiích nádech poloorganizovaných nepokojů apolitických, frustrovaných a nezamílovaných mladých lidí. A možná i řada účastníků neměla zcela jasno. Takže stručně. Street party...

- není mejdanem v ulicích

X je tvořivou přímou akcí,

- není místem veřejného užívání drog

X podněcuje všechny k participaci a k tomu potřebuje nezávislé a svobodné jedince,

- není příležitostí schovat se v davu a rozbíjet výlohy McDonald's...

X na to zbývá 364 dní v roce, street party je nenásilnou přímou akcí

- není bezcílným blouděním po městě...

X ale blokováním ulice a jejím dočasným navrácením lidem k užívání všem,

- není pasivní podívanou

X možná pro média, pro každého z Vás je příležitostí

- diskutovat, hrát muziku, pouliční divadlo, udělat výstavu - jakkoli přispěje k obnově života na ulici,

- není místem pouličního boje s policií

X přestože ta nás všechny bude provokovat svými policisty v civilu, tak neuměle převlečenými za "nekonformní typy". Nenechávejte se vyprovokovat, ale při zásahu neparanikařte a braňte sebe a své přátele.

- není místem koncentrace stresu a agresivity

X i když jde na street party jen o zničení kapitalismu, nejlépe k tomu přispějete dobrou náladou, tvořivostí a smíchem. Když už Systém nemůžeme dostat teď hned na kolena, tak mu můžeme alespoň stáhnout kalhoty.

Pár praktických rad aneb : Když už tanec nestačí...

Netřeba postě opakovat, že street party není jen o zábavě, tanci a radosti. Jako každá jiná akce s politickým apelem, antagonistickým vůči existujícímu systému, i dnešní street party přitahuje pozornost represivních složek. Před nezvanými hosty, ozbrojenými a vycvičenými, není v bezpečí nikdo z účastníků/nic. Společně však můžeme následky snížit na minimum.

I když by možnost nebezpečí a možných následků neměla od účasti odradit nikoho, není na škodu si jej uvědomit naplno. Samostudium základů chování v krizových situacích jde potom mnohem lépe než při krátkozrakém spoléhání na iluzi, že nevinny se nemá čeho obávat.

Před street party...

...sis měl/a domluvit sraz se svými známými a přijít společně. Nemusíte se celou dobu držet za ruku, ale alespoň základní povědomí o pohybu ostatních bys měl/a automaticky udržovat celou dobu. Uvědom si zodpovědnost za svůj doprovod (např. děti či neostřílené přátele s utopistickou představou o demokratické povaze systému). Předem se zkuste dohodnout na společném odchodu nebo srazu po skončení street party.

Neměl/a bys zapomenout zejména na :

Právě ten se chvíli po třetí dostal k plotu, chráněným železnými barikádami. Za nimi stály stovky připravených policistů. Aktivisté začali mávat připravenými transparenty a vlajkami. Přes plot přelétlo několik neškodných objektů, jako plastová láhev a malý plážový míč.

V několika momentech však demonstranté na plot zaútočili a s pomocí nůžek na dráty se jim podařilo zbořit rozsáhlou část bariéry. Po chvíli váhání se pak vydali vsří policistům, ti je však vytlačili zpět na úroveň plotu. Lidé začali skandovat a tančit. Po celou dobu přibíhali k probořené části plotu policejní posily.

Po chvíli přijely k zadní části demonstrace dvě vodní děla, která okamžitě zaútočila. Mezitím u plotu začali policisté pálit na demonstraci slzné granáty. Tím způsobila paniku. Aktivisté našťastí dokázali znemožnit další působení vodních děl rozbitím jejich oken a dalšími útoky, které nakonec způsobily jejich odjezd a později už nebyly nasazeny. Mnoho lidí bylo během útupu zmláceno.

Díky přímým vstupům v TV a v rádiu však dorazili posily i aktivisté a v Quebecu se rozpoutala čtrnáctihodinová bitva. Sraz na druhý den byl na dvanáct hodin. To měl být velký den - jestliže 20. bylo v ulicích mezi 15 a 20 tisíci, 21. tu mělo být navíc 60 000 protestujících odborářů.

Na místě srazu stálo pódium, ze kterého byly čteny projevy a pouštěna muzika. Před tím, někdy před polednem, skupina aktivistů obsadila prostor za plotem a začala zde hudební seanci, která byla slyšet několik bloků daleko. Chtěla tam bubnovat celý den a noc a narušit tak summit. Aktivisté zde pod nepřetržitou palbou slzných granátů a plastových kulek vydrželi až do čtyř hodin odpoledne. Na pomoc jim přispěchal černý blok. Děšť kulek a granátů byl oplácen cihlami a kameny. Slzné granáty byly házeny zpět na policejní linii. Přední linie obránců měla na svou obranu štíty. Bitva trvala několik hodin.

Bojovalo se i na jiných místech města. Policie jak smyslů zbavená útočila na všechny demonstranty, včetně zelené části absolutně nenásilných demonstrací.

Policejní represe a brutalita

Policejní represe byla nevidaného rozsahu. Již před protesty bylo zatčeno několik desítek anarchistů. Během akcí pak policie užívala jedovatý slzný plyn, který může způsobit rakovinu. V některých okamžicích bylo vystřeleno až 30 slzných granátů v jedné minutě. Voda, stříkaná z vodních děl, byla kontaminována slzným plynem.

Do davu bylo stříleno gumovými i plastovými kulkami. Několik lidí bylo zraněno po zásahu slzným granátem z bezprostřední blízkosti - policisté se nerozpokovali střílet jimi i z pouhého půl metru. Výjimkou nebylo střílení plastovými a gumovými kulkami do hlav protestujících (je nutno připomenout, že do 30 metrů může mít taková kulka stejný účinek jako kulka ocelová).

Na aktivistické klinice bylo ošetřeno spousta zlomenin, popálenin, zranění na hlavách a v obličejových částech. Těžce zplynování byly ze střechy blízké budovy aktivisté Food not bombs, kteří pod mostem rozdávali jídlo. Zasaženo bylo i sedmiměsíční dítě jednoho z dobrovolníků. Napadeny byly i naprosto pacifistické demonstrace, na kterých nedocházelo k žádným incidentům. Voda, stříkaná z vodních děl, byla kontaminována slzným plynem.

Policie měla předem vytvořený seznam více než devadesáti lidí, které měla zatknout ještě před summitem. Také během akcí docházelo k zatýkání vytipovaných lidí, bez ohledu na to zda se něčeho dopustili nebo ne. Mnoho lidí bylo svědkem náhlého a bezdůvodného zatýkání, kdy na ulici prudce zastavil anton s maskovanými policisty, zatáhl do vozu několik procházejících aktivistů a odjel pryč. V jiných případech byly osobní neoznačené vozy.

Jeden z nejaktivnějších aktivistů, mluvčí anarchistické organizace CLAC, byl na ulici obklopen třemi maskovanými policisty převlečených za "aktivisty." Ti ho srazili na zem, zbili a zkopali, naložili do neoznačeného vozu a odvezli. Jeho přátelé, kteří se mu pokoušeli pomoci, bili zahnání obušky. Jaggi se přitom neúčastnil žádné násilné akce, naopak vyzýval lidi aby opustili prostor před plotem. Byl zatčen proto, že působil jako mluvčí CLAC, veřejně projevoval své názory a navíc je černé pleti.

Během celého summitu bylo zatčeno 453 lidí, většina z nich během masového zatýkání. Mnoho zatčených strávilo až dvanáct hodin ve školních autobusech, bez možnosti navštívit toalety a bez vody. Ve vězení pak byli přinuceni se hromadně svléci bez ohledu na jejich pohlaví - ženy dohromady s muži, a navíc před zraky davu policistů, kteří na dressu žen dělali oplzlé vtipy.

Muži byli umístěni do cel po šesti, ačkoliv ty jsou pouze pro jednoho člověka. Voda v celách byla kontaminována, takže mnoho zadržovaných dostalo průjem. Zadržným bylo systematicky odíráno právo na slyšení před soudem. Byly pouze odvedeny do místnosti, kde byla kamera a obrazovka spojená s soudní místností. Jejich právníci nebyly fyzicky přítomni, namísto toho byly v soudní síni. To je samozřejmě ilegální a zatčení toto jednání odmítli. Kauce u mnoha z nich byla stanovena na více než 500 dolarů.

Police také zaútočila na aktivistickou kliniku, kde byla demonstrantům poskytována lékařská péče. Pacienti i medicí byla pod namířenými zbraněmi vyhnána na ulici. Tam jim byly zabaveny plynové masky a všechno další vybavení

včetně věcí nutných k ošetřování. Poté byly přinuceni odejít a klinika byla uzavřena. Medici se také stávali terčem útoků přímo v ulicích, když se pokoušeli pomoci lidem.

Terčem represí se stali i žurnalisté z Independent media center (IMC). Ti byli zatýkáni jako demonstranté, zatímco jejich kolegům z korporativních médií bylo umožněno chodit kamkoliv. Několik žurnalistů z IMC bylo zasaženo kulkami. FBI prohledala středisko IMC v Seattlu se zatykačem na Jonathana Jaye, který zaregistroval doménu www.indymedia.org. V zatykači je uvedeno, že IMC nesmí publikovat zprávy o událostech, což je ilegální.

- hlavní zdroje :

Independent media center

A-infos

SchNEWS

Mid-atlantic infoshop

kradeno z webu ČSAF

Proti násilí v Quebecu v Praze !

27. dubna se před kanadskou ambasádou v Praze konal piket stíhání anti-globalizačních aktivistů a silným represím proti demonstracím proti tzv. Americkému summitu, na kterém měli být dohodnuty detaily smlouvy FTAA. Jejím přijetím by se stal prakticky celý americký kontinent zónou volného obchodu, kde mají všechna práva korporace a žádná práva prostí lidé. Summit i demonstrace se konaly o víkendy 20. - 22. dubna. Během demonstrací i před nimi bylo zatčeno 453 lidí, na rozhánění demonstrací policie použila slzný plyn, gumové i plastové projektily, vodní děla atd. (komplexní zprávu o Quebeckých represích najdete na www.csa.cz/abc a v příštím ABC-CSAF bulletinu). Na piketu narychlo uspořádán Československou anarchistickou federací a Organizací revolučních anarchistů - Solidarita se šlo asi 25 lidí. Ti před ambasádou s transparenty požadující propuštění všech zadržených a s černo-rudými vlajkami vyjádřili protest proti policejním represím a zástupci ambasády předali protestní dopis.

KAMPAŇ JANOV 2001

GLOBALIZUJME ODPOR PROTI SUMMITU 8 GLOBÁLNÍCH VLÁDCŮ

Janov, 20. - 22. července 2001

Toto léto se stane italský Janov další zastávkou hnutí, jež se zrodilo v Seattlu a nyní se rozšířilo po celém světě mobilizacemi v Melbourne, Praze, Soulu, Nice, Davosu, Porto Alegru.

20. - 22. července se bude v Janově konat summit G8 (sedmi nejbohatších zemí - USA, SRN, Francie, Velké Británie, Kanady a Itálie - spolu s Ruskem). Je to setkání globálních vládců, řídící všechny mezinárodní instituce, které určují osud světového kapitalismu. Na summitech G8 se rozhoduje o instrukcích pro Mezinárodní měnový fond (MMF) a Světovou banku - organizace, které uvrhávají lidi z třetího světa do hladovění a které zavádějí výdajovou přisnost svými programy strukturálního přizpůsobení v Turecku, Korei, Argentině.

Na summitech G8 se rozhoduje o instrukcích Světové obchodní organizaci (WTO) a vytváří se politika volného trhu podle přání velkého množství nadnárodních společností, bez ohledu na životy a prostředí milionů lidí. Na summitech G8 se vytvářejí konflikty, které vedou k intervencím NATO, shazování uranových bomb a všem ostatním strašným způsobům zabíjení.

Letošní agenda G8 má dvě priority - recesi americké ekonomiky a deregulaci světového trhu služeb. Pracující ve velkých průmyslových odvětvích již vědí, co první znamená: 17 000 propuštěných zaměstnanců General Motors při zavírání továren v USA a Evropě, 10 000 v Daimler - Chrysler, redukce v Ericssonu a telekomunikacích a nových technologických odvětvích, které byly až dosud zárukou nové ekonomiky. Za technokratickou terminologií o trzích služeb se skrývá snaha o úplnou privatizaci zdravotnictví, vzdělání i sociálního zabezpečení.

strana 40

partnery či spojence, ale jako překážku, která se mu v jeho rychlosti plete do cesty. Pro řidiče uzavřeného v kabině automobilu ztrácí ostatní realitu a život za sklem mu ubíhá jako film na televizní obrazovce. Automobil i televize transformují realitu. Výsledkem je vyprázdněný veřejný prostor a zkušenosti a informace zprostředkováváné.

Veřejný prostor je zpátky prodáván za cenu automobilu, za cenu benzínu. Za cenu získá pár a ztrát všech se ulice zaplnily hlukem, výfukovými plyny, auty, spěchem a stresem. Kdysi možná městský vzduch osvobozoval, dnes ale dusí. Ulice tím, že se vyprázdnily od života a lidských aktivit, staly se nebezpečnými prostory, kterým je třeba se vyhnout. Když vás nepřeje auto, tak vás v liduprázdné ulici přepadnou. A pro odcizené řidiče za sklem vozu, to bude jen další podívaná.

Stát vzkazuje: zmizte z ulic, a nešlapte na trávník

"Ulice jsou pro auta, ne pro lidi."

(Eva Brožová, tisková mluvčí Policie ČR, 17. 5. 1998, druhý den po Global street party)

Nicméně není to jen Kapitál, kdo vytlačuje lidi z veřejného prostoru a prodává jim ho zpátky v podobě zboží. Tam, kam nedosáhnou jeho chamtivé prsty, tam mu na pomoc spěchá jeho společník Státní byrokrat, který život v ulicích dusí stejně jako automobilový smog. Jak jsme se již zmínili, byl to i moderní národní stát, který se za pomoci vyhlášek a zákonů snažil získat kontrolu nad veřejným prostorem a to tak, že z něj vytlačil lidi z veřejné do privátní sféry. Tam se izolovaní a odcizení jednotlivci nebudou, nevzdorují, tam se neorganizují. I mocní jsou si totiž moc dobře vědomi potenciálu lidí v ulicích.

V rámci globalizace národní stát ztrácí čím dál tím více moci v sociální a ekonomické oblasti, ale o to více jí získává v té represivní. Zbývá mu tak už ta jediná role, kterou měl ale od svého zrození před pár sty lety, role soukromé ochranky financované z veřejných zdrojů. Není náhodou, že globalizaci ekonomickou doprovází i globalizace represe. Po celém vyspělém "demokratickém" světě se globalizují tvrdší represivní zákony, které postihují nejrozmantější části každodenního života. Počínaje tvrdšími zákony znevýhodňujícími pracující přes zákony proti azylantům, proti užívání měkkých drog, proti graffiti a konče rozmanitými "antiteroristickými" zákony namířenými přímo proti politickým odpůrcům současného globálního kapitalismu. Ulice se zaplňují stále větším počtem policistů, kamerových systémů, ale sociální rozdíly se prohlubují a kriminalita roste.

Tvrdé represivní zákony dopadají i na oblast veřejného prostoru v ulicích. A tak se v skrytu před zraky veřejnosti v temných útrokách Ministerstva vnitra připravuje nový zákon o shromažďování, který by měl rázně skoncovat s jedním z významných výdobytků Velké listopadové sametové revoluce - se svobodou shromažďování. Státní byrokrati ve spolupráci s politiky "napříč politickým spektrem" a policií, se chystají dosud oznamovací režim změnit na režim povolovací. O svobodě shromažďovat se by nadále rozhodovali byrokrati na úřadech podle přání politiků u Moci a policistů u Obušku. A proto si také flexibilně rozšiřují důvody pro zákaz shromáždění a v zákoně nadále nespécifikované "důležité důvody". Pokud svoláte neoznamované shromáždění, dostanete pokutu až 30 000,-Kč a za opakování tohoto zločinu až jeden rok vězení. Pokud přijdete na shromáždění tak, že váš obličej nebude možné rozeznat v policejních videokamérách, dostanete pokutu až 15 000,-Kč. Jako svolavatel ponese hmotnou zodpovědnost za škody, ke kterým dojde v průběhu shromáždění. Moc tak vysílá jasné poselství: zmizte z ulic do čtyř stěn svých králikáren a našich nákupních center.

Mocenský aparát má dobrou paměť. Vždyť to všechno začalo tenkrát 17. listopadu na pražských ulicích "nepovolenou" demonstrací a zablokováním dopravy. Moc tenkrát ležela v ulicích. Bohužel se nerozpustila, ale sebrali ji ostří hoši z prognostického ústavu.

Na to, abyste se stali terči policejní represe státu, ale nemusíte demonstrovat v ulicích s anarchisty. Stačí, když si jen tak vyrazíte v Praze do parku. Magistrát hl.m. Prahy přijal vyhlášku, kterou vtipně nazval "o ochraně veřejné zeleně". Ten samý státní úřad, který tak usilovně nic nedělá s narůstající automobilovou dopravou, která je jednou z nejhušších v Evropě, teď jde na ochranu životního prostředí doslova od lesa. Vyhláška zakazuje v parcích jezdit na kolech, kolečkových bruslích, skateboardech, koloběžkách, koupat ve vodních nádržích. Na dodržování vyhlášky budou v párcích dohlížet městští policisté.

Co je street party ?

"Nechceme emancipovat lidi, chceme aby se lidi emancipovali sami."

(Errico Malatesta, italský anarchista)

"Poezii může tvořit každý nebo nikdo."

(Lautreamont, básník)

V devadesátých letech, kdy si stále více lidí uvědomovalo rozdíl mezi tím, co je a co by mohlo či spíše mělo být, se v Anglii zrodila jedna z forem boje o veřejný prostor, o ulice a náměstí. Z hnutí proti výstavbě nových dálnic se zrodilo Reclaim the Streets, uskupení a později hnutí, které se šíří po celém světě a s ním i fenomén street parties. K

strana 45

měst. A nikoli nadarmo se říká: "Jaké jsou ulice takové je i město. Jestliže jsou ulice zajímavé, je zajímavé i město." Ale jaké jsou ulice měst? Ne. Ptejme se nejprve jaké by měly být.

Ulice mají být hlavními veřejnými prostory ve městě, jeho nejživějšími součástmi. Místem lidského pohybu, živým místem, kde se lidé mohou střetávat, scházet se s přáteli, komunikovat, nacházet nové inspirace při různých slavnostech, festivalech, představeních, mítincích či shromážděních. Místem, kde se člověk setkává tváří v tvář s druhými lidmi, kdy si zpochybňuje své malé ortodoxie a v neustálé veřejné debatě, při které používá a třibí jazyk, si vytváří úctu k oponentovi, a kde se tak rodí a vytváří lidská svoboda, svoboda společenská a nikoli chytivý egoismus zakrývaný rouškou "individuální svobody". Ulice svým otevřeným prostorem jsou tak neformálním základem pro skutečnou přímou demokracii, jakožto participaci lidí na věcech veřejných.

Od vzniku měst byly ulice koncipovány pro lidi, pro pěší pohyb, pro lidský rozměr - všude bylo blízko. Jen se podívejte na stará centra většiny měst s jejich úzkými uličkami a malými náměstími. Od počátku vzniku měst se v ulicích potulovaly davy lidí, které si možná intuitivně, možná nevědomě uvědomovaly, že život mezi budovami, život ve veřejném prostoru, v ulicích, je potenciaálně sebedoplnňující proces. Každá lidská aktivita je výzvou ostatním, aby se přidali buď přímo účasti nebo prožíváním toho, co dělají ostatní. Tak se jednotlivci nebo události mohou vzájemně ovlivňovat a stimulovat. Tak se rodí proces aktivity.

Davy lidí v ulicích, které se mohly rychle zformovat do nezávisle jednajících revolučních entity anebo naopak být zformovány do lůzy, fašistické hordy anebo bolševického "proletariátu", byly mocnými podle toho střídavě potlačovány anebo naopak pomocí kontroly podněcovány. Ale teprve moderní doba liberálního kapitalismu přišla s uzavíráním veřejného prostranství a s jeho komodifikací a privatizací.

Uzavírání a privatizace života

"Co je svou podstatou určeno lidskému styku a setkání, co tradice budovala a uznávala jako místo pobytu a styku lidí - ulice a náměstí, to všechno se dnes stává prostorem, odkud je lidské, humánní, občanské, veřejné, politické vyhnáno. Tato místa ovládl transport, který degraduje, ponižuje, snižuje ulice a náměstí na příjezdové trasy, odkládací a parkovací plochy vozidel."

(Karel Kosík, filosof)

Již baron Haussman v 19. století pochopil, že urbanismus a městské plánování vůbec může hrát důležitou roli při obraně Moci a privilegií a tak nechal provést rozsáhlou asanaci Paříže, při níž byly zbourány čtvrtě s úzkými uličkami, v nichž mohli bouřit se dělníci v době nastupujícího kapitalismu tak snadno stavět barikády a nechal postavit rozsáhlé bulváry, po nichž mohla pohodlně maširovat armáda se svými děly. Na konci 19. století se podobná asanace bohužel nevyhnula ani Praze, i když v tomto případě byly motivy spíše ryze komerční. Na počátku uzavírání veřejného prostoru stály nejrůznější vyhlášky a zákony, které pod rozmanitými záminkami hygieny, veřejného pořádku či estetiky vytlačovaly život z ulic do soukromí. A tak tyto vyhlášky zakazovaly například mytí zeleniny u obecních kašen, praní prádla v řece a podobně. To mělo dopady především na ženy, které se často na veřejných místech při těchto aktivitách sdružovaly. Liberální kapitalismus se svojí ideologií autonomního izolovaného jedince a pokryteckou měšťáckou morálkou jako první z veřejného života a z veřejného prostranství vyhnal ženu. Muž přišel na řadu hned po ní. Vedle "politických" zákonů namířených přímo proti srocování dělníků v ulicích, tím největším nástrojem na privatizaci veřejného prostoru se na počátku 20. století začal stávat automobil.

Automobilismus a urbanismus, které odrážely vládnoucí ideologii kapitalismu, začaly drolit města a separovat je. Jedno místo na bydlení, druhé na práci, třetí na zábavu, čtvrté na učení. Města se začala přetvářet podle potřeb automobilu a podle zájmů mocného průmyslu, který stál za jeho rozvojem - a ulice se začaly přetvářet na silnice. Vzdálenosti ve městě - a mezi lidmi - se prodlužovaly a k jejich překonání měl posloužit automobil.

Vyprázdnění ulic od lidí nastalo po druhé světové válce jak v privátním kapitalismu na Západě, tak i ve státním kapitalismu na Východě. Automobil a televize se staly konečnými triumfy liberálního kapitalismu s jeho pojetím "autonomního" atomizovaného jedince uzavřeného s rodinou ve státní sféře s blikající obrazovkou, který z ní vychází jednou za čtyři roky, aby se při volbách, v skrytu za plentou, stal na pár vteřin občanem. Ze života se stala podívaná a z lidí diváci. Ať již sledují život z okénka svého auta nebo v křesle na své obrazovce, již nejsou jeho přímými aktéry, ale je jim v různých podobách zprostředkováván.

Davy lidí zmizely z ulic a s nimi zmizela i komunita. Od 50. let jsou kolektivní fantazie, které se zhmotňovaly v městském ovzduší a jeho veřejném prostoru, směřovány na dálnice mimo města do automobilů, v nichž každý sám může prožívat "svě" fantazie z reklam a billboardů. Davy lidí v ulicích zmizely, aby si nadále neuvědomovaly svůj potenciál. Chodící se stali součástí proudu dopravy, který se nesmí zastavit, ale musí stále cirkulovat, protože cirkulace znamená více aut, více spalné benzínu a to zvyšuje zisky, které zase přispívají ekonomickému růstu. Jedinec se stal součástí složitého a přísně reglementovaného systému, v němž druhé nevidí jako své potenciaálně

V Řecku známe tyto priority velmi dobře. Zaměstnanci státních nemocnic - lékaři a sestry společně bojují proti výprodeji naší Národní zdravotní služby v zájmu soukromých společností. Lidé v mnoha obvodech Athén žijí v obavách před destrukcí okolí kvůli ziskům z olympiády v roce 2004. Je také připravován nový zákon, který zničí systém státního sociálního zabezpečení a rozšíří vliv velkých soukromých pojišťovacích společností. Pro oblast vzdělání zase ministři otevřeně přiznávají, že se budou řídit Bolognskými deklaracemi a kritérii konkurenceschopnosti v mezinárodních vzdělávacích službách.

Tisíce pracujících, mladých lidí, studentů, důchodců i nezaměstnaných se bouří proti této perspektivě. Nechceme prioritu zisku místo lidských potřeb. A nejsme sami. Slogan Lidé namísto zisku nás spojil ve společné akci proti MMF v Praze, spojuje nás s antikapitalistickými demonstranty ze všech koutů světa.

V Janově by nás mělo být mnohem víc. Nevládní organizace, které chtějí vysvobodit Afriku z ohromného břemene dluhů mezinárodním bankéřům, hromadícím se v senegalském Dakaru, svolávají každého do Janova. Porto Alegre Forum svolává do Janova. Jose Bove a francouzská hnutí, která vznikla v Millau, Nice a Montpelier svolávají do Janova stejně jako antikapitalističtí demonstranti ze švýcarského Davosu.

Iniciativa Globalizujme odpor již začala kampaň v Británii a vyzývá k všeobecné evropské mobilizaci v Janově. Všechna tato hnutí prohlašují, že nový svět je možný, že je možný svět bez všeho kapitalistického utrpení.

To je to, pro bychom tam všichni měli být. Janov bude dalším krokem a eskalací každého boje, který činíme zde, v našich školách a nemocnicích, univerzitách i ve svém okolí. Vyzýváme každého, aby se zapojil do vytváření lokálních výborů Iniciativy Janov 2001 - Globalizujme odpor!, ať se tato zpráva rozšíří na všech místech. První veřejné shromáždění naší kampaně proběhne 2. dubna v centru Athén.

Pro více informací kontaktujte prosím:

Petros Konstantinov (národní koordinátor Prague 2000) - 0932 828964

Yannis Paraskevopoulos (Green Politics) 01 8213034

Sotiris Georgopoulos (Movement for United Action on the Left)

Signatáři Janovské kampaně :

odboráři z : EISF (Olympští zaměstnanci leteckých posádek), ISAF (Athénští železničáři), Labour Centers of Athens, Salonica, Patras, Piraeus, OFE (Unie dokařů), EINAP (Athénští lékaři), POS (železničáři), Bank of Greece Employees Union, Ionian Bank, POE - OTA.

Příloha ULICE LIDEM !

Promítání filmů o S26 – znovudobyté ulice

Ulice lidem ! uvedli ve čtvrtek 12. dubna v alternativních prostorách NoD v Dlouhé ulici 33 pohyblivé obrázky z pražských demonstrací proti MMF a SB !

Film první s názvem Crowd Bites the Wolf : Co dělala Barbie u KongroSSového centra? Jedí Ya Basta ! pizzu ?

Jsou aktivisté proti globalizaci lidé usilující o emancipaci jedince a kolektivu nebo sebranka řízená z temné chatrče v Lacadonském přelese ? Na tyto a další otázky odpovídal film plný grotesky i vážných témat.

Film druhý : Undercurrents video - Byli jste 26. září 2000 odkázáni na televizní zpravodajství o MMF/SB a demonstracích proti nim ? Nyní se vám naskytá možnost získat zcela jiný obraz o událostech na Nuselském moři i pod ním. Neuvěříte, že TV Nova a kolektiv Undercurrents podávali reportáže o stejné akci.

Mediální dekontaminace !

Oba bezmála hodinové opusy lze zhlédnout zatím jen v originálním znění bez titulků.

Jedno velké NE a spousta malých ANO

Vstupujeme do 21. století s temnými chemickými mraky nad hlavou, odcizením a prázdnotou ve společnosti vyplňovanou jen spoustou spotřebního harapáčí. Klima se mění stejnou rychlostí, jakou ujíždí poslední verze nejmodernějšího automobilu. Mezi reklamami v televizi na nás vyukují obrázky hladovějících dětí, které střídají politici se sdělením: „zvolte nás, vše máme pod kontrolou.“

V našich domovech již nelze dýchat: dusí se naše mysl i naše tělo. Automobily, ztělesněné symboly současného globálního dominujícího systému, ovládly ulice měst, které kdysi patřily lidem. Poslední veřejný prostor, kde se mohla pěstovat svoboda, je násilně okupován. Ulice, místo pro vzájemné setkávání, pro sdílení radosti i smutku a pro kolektivní rozhodování o věcech společných, se staly nástrojem izolace, kanálem pro auta, která nevnímají nic okolo sebe. Jen proto, aby bylo zboží v supermarketech co nejrychleji a nejlevněji, aby manažeři nezmeškali svoji obchodní schůzku, aby se zadky jedněch vozily a zisky druhých stoupaly, je nutné, abychom se přilíží podél zaprášených zdí a zapomínali, co je to čistý vzduch a lidská důstojnost.

Centra našich měst se vyliďňují a stávají se mrtvými zónami 'volného obchodu'. V uších nám bez přestání zní policejné-byrokratické varování podbarvené šustotem cenných papírů: "Bez peněz do centra nelez." Auta vládou našim ulicím, znečišťují a zaplavují je, rozdělují kdysi celistvé komunity. Oddělují jednoho člověka od druhého, atomizují naši společnost na masu izolovaných, a pak politickými lidry snadno manipulovatelných jedinců. Automobil prohloubil rozdělení jednotlivých dimenzí života: práce, volný čas a domácí život byly odloučeny. Veřejný prostor, kdysi určený všem, byl komodifikován a je nám prodáván zpět za cenu automobilu a benzínu. A kam ještě nedosáhly prsty mocného Kapitálu, tam mu záda kryje a na pomoc spěchá jeho společník Státní byrokrat, který život v ulicích dusí stejně jako automobilový smog.

Když už se nakonec tímto způsobem podařilo Kapitálu za pomoci mocné automobilové lobby rozčtvrtit člověka, rozřezat náš čas a život, a tak z nás vyrobit pasivního konzumenta - snadnější a hodnotitelnější objekt vydaný na pospas obchodníkům a šéfům - zdálo se, že již nikdy nepomyslíme na to, že by náš osobní a společenský život měl vytvářet jednotu. Práce, kultura, komunikace, zábava: to nejsou nesouvisějící činnosti, ale skládají se v jediné - v náš vlastní život podporovaný sociální strukturou našich komunit.

Mobilita a rychlost jsou symbolem éry nového tisíciletí. Ano, všichni se v časech neomezených možností vezeme. Pár řídí a většina je řízena a Malá planeta přitom umírá. Ekologická a lidská apokalypsa se blíží a o to rychleji se také rozdávají klapky na oči. Ale my je nechceme! Odmítáme se nadále klanět Moci i jejím držitelům a vykonavatelům. Med okolo úst pro ty poslušné a konformní a praskání biče pro neposlušné a zlobivé se pro nás stávají nesnesitelnými. Nechceme být řízeni ani řídit, nechceme být blahoslavení chudí duchem, nechceme přežívat v apatickém opojení. Chceme měnit a být měnění, tvořit a bořit, mluvit a naslouchat, chceme milovat a nenávidět, žít a nikoli přežívat.

I v této dusivé atmosféře kupčení, kde potřeby nejsou výrazem skrytých sil člověka, ale kde imperativem tržního systému je vytvořit pro druhého nějakou novou "nezbytnou" potřebu, aby byl donucen k nějaké nové oběti, zlákan k novému způsobu požitku a tedy i uvržen do další hospodářské závislosti, i v tomto odcizeném světě zuby nehty přežívá duch revolty, jejíž možnosti jsou otevřené a způsoby nevyčerpatelné. A tak voláme do boje: proti automobilismu a jeho příčinám i důsledkům, za navrácení ulic lidem a převzetí života do vlastních rukou, proti systému hierarchie, autoritářství, odcizení a pokrytectví, jehož je právě automobil ztělesněním. Do boje proti tomu, aby byl člověk účetní položkou a pouhým lidským zdrojem v kalkulacích nadnárodních korporací. Do boje proti apatii, kterou tento systém vyrábí a hegemonicky šíří. Do boje proti chamtivosti a nenasytosti, která jako by byla perpetuum mobile tohoto systému. Sami atomizováni a izolováni nic nezmůžeme. Ale vzpomeňte si co dokáže komár v noci v zavřeném pokoji. A proto voláme: Komáři všech zemí, spojte se !!!

'Neprodáváme chleba, prodáváme kvasnice.' Naším cílem je agitovat a znepokojovat lidi. Sílou k tomu nacházíme především v umění, které je nezdolnou zbraní vzpoury. Podle dadaistického věšce Tristana Tzary "je [dnes] dokonale přípustné, aby byl člověk básníkem a přitom nikdy nenapsal ani jediný verš, aby se básnická hodnota objevovala na ulici, v obchodním dění nebo kdekoliv jinde; zmatek je velký, zmatek je básnický..." Každý může jakýmkoliv myslitelným způsobem přispět k úspěchu osvobozujícího úsilí, všichni se mohou podílet na společné akci. Každé slovo, každý tón, každý tah šetřecem či sprejem, každý čin se snoubí v harmonii skryté v chaosu a vibrace vycházející z podzemí rozrušují v základech křehkou stavbu současného systému.

Reklama tvrdí: vše je k máni. Ano, k máni je i možnost uvolnit tvořivého ducha ze zlaté klece konzumu. A navíc na účet volaného. Včera večer jsme naposledy natřeli své tváře a myšlenky na šedo, abychom na sebe nepřilákali smrtelnou pozornost represe a pak se třáslí, aby naši tvář nezaměnili za oči asfaltu. Život nabízí všechny barvy spektra a my můžeme otevřít jejich zdroje. Umělé autority padnou, hierarchie zmizí. Jedinci mají plné právo a potenciál rozvíjet své odlišnosti a vzájemně se obohacovat, ale rozdílů společností vnucených nemají v našich srdcích místa. Práce a příroda nesmějí být nadále vykořisťovány. Alternativ je bezpočet, ale jedna je rozhodně špatná: uměle udržovat současný systém. A to i přesto, že si už i on sám uvědomuje svoji neudržitelnost, a tak nám dovoluje, abychom rezem prožranou káru natírali na růžovo a říkali tomu občanská společnost. Ale to my považujeme jako shora organizovanou účast na něčem, čeho je nemožné se zúčastnit.

Nevíme, jak dlouho dokáže ještě Malá planeta vzdorovat neustálým útokům na sebe a své obyvatele. A protože ekologické problémy mají společenské kořeny, tedy i my ji chceme přispěchat na pomoc. První, co hodláme učinit, je znovudobýt veřejného prostoru, který nám byl pomocí automobilového egoismu a bezendné chamtivosti po

soukromém zisku ukraden/zprivatizován ve prospěch zisků jedněch a na úkor všech. Chceme, aby se touha po svobodě a radosti, dnes roztržštěná a drcená egoistickým individualismem, avšak stále hledající volné pole pro solidaritu, autonomii a vzájemnou pomoc, stala součástí našeho života a my se tak mohli beze strachu utkat s vládnoucími a vrátit ulice lidem. S plným vědomím toho co prohlásili londýňští Reclaim The Streets: "Naše ulice jsou stejně tak plné aut jako kapitalismu, jenomže znečištění kapitalismem je mnohem zákeřnější."

Všechnu moc imaginaci.

Pod dlažbou je pláž.

**Když sníme každý sám, je to sen,
ale když sníme, společně je to realita.**

Než ale vyrazíte na street party...

(nejde totiž jen o zábavu)

"Jsou to ulice, kde musí dojít k rozpuštění Moci, protože je to ulice, kde se každodenní život snáší, trpí a rozpadá, a kde je Moc konfrontována, kde se s Mocí bojuje. Jsou to tedy právě ulice, tento veřejný prostor, který je potřeba přeměnit na doměnu, kde se každodenní život s radostí prožívá, vytváří a žije, na oblast, kde se tváří v tvář ostatním lidem rodí a poznává lidská svoboda."

Předtím, než vyrazíte na street party, stojí za to věnovat trochu času přemýšlení, o čem tato akce je. Nejde ani o "Mejdan v ulicích", jak v jedné své písničce zpívá o Global street party skupina Plexis. A nejde ani o akci, kde se "mládež veřejně oddává drogám", jak v jedné své zprávě uvádí protixtremistické oddělení policie ČR. Street party konfrontuje systém a jeho hierarchie, privilegia a nesmyslné zákazy, vnáší život do ulic a pobízí k aktivitě. Street party je tudíž politická akce a jako taková přitahuje pozornost hlídacích psů kapitalismu - masmédií a represe policie.

Když po minulých street parties v letech 1998 a 1999 zaplnily tisíce lidí ulice, masmédiá a politici prohlašovali: mladí se přišli především pobavit, vždyť ani nevěděli, proti čemu protestují. Možná měli pravdu, ale vždyť ani voliči nevědí, koho volí a sami politici nejsou často schopni zodpovědět na ty nejzákladnější otázky svým voličům. Jenže my tu nejsme od toho, abychom ovládali nevědomé davy, ani abychom po hřbetech lidí vyšplhali do privilegovaných pozic. Chceme samosprávu, přímou demokracii, svobodu a to vyžaduje informovanost a kritický rozum. Nechceme Vás poučovat. Tato příručka vám chce přinést informace a podněty k zamyšlení, inspirovat vás k aktivitě a být malým krůčkem k sociální změně.

Ulice - veřejný prostor aneb tam, kde je život

"Během dvaceti let se změnila staré a nové části Mexico City. Tehdy byly ulice ve starých částech města opravdu veřejné. Někteří lidé seděli na ulici a prodávali zeleninu a charcoal. Jiní si vynesli na ulici křesla a prodávali tequila. Další se zase setkávali, aby rozhodovali o novém starostovi čtvrti nebo aby si dohodli cenu osla. Jiní vedli své naložené soumary skrze dav lidí, zatímco další se vezli v sedle. Děti si hrály na ulici, na zemi a přesto přese všechno lidé mohli používat ulici k tomu, aby se dostali z jednoho místa na druhé. Takové ulice nebyly stavěny pro lidi. Jako skutečně veřejné, byly tyto ulice výsledkem toho, že na nich žili lidé a vytvářeli si obyvatelný prostor. Obydli, která byla spojena ulicemi, nebyly privátní domy v moderním slova smyslu - tedy jakési garáže pro noční uložení pracujících. Práh stále rozděloval dvě životní sféry - intimní a veřejnou. Ale ani domy v intimním, ani ve veřejném významu nepřežily ekonomický rozvoj. V nových částech Mexico City již ulice nepaří lidem. Nyní jsou pro auta, nákladáky, taxiky nebo autobusy. Lidé nejsou příliš tolerováni, pokud zrovna nejdou na zastávku autobusu. Kdyby se lidé zastavili nebo dokonce sedli na ulici, stali by se překážkou v dopravě a ohrozili by svůj život. Ulice byly degradovány z obecního prostranství na pouhý prostředek k cirkulaci vozidel."

(Ivan Illich, spisovatel)

Podobně jako stále větší množství lidí na světě svůj každodenní život prožíváme či spíše přežíváme ve městě. Na svých cestách do školy, do práce, za zábavou, za kulturou, za přáteli - neustále jsme nuceni pohybovat se v ulicích

